

- לפי (הכיכר) הקל המלכותי. (מאת) פְּדִי (!) מעקרון. חודש מרחשון, יום 23, שנת האפונים של בַּלְשַׁרְנֶה (699 לפסה"נ), (השוו SAA 11, no. 50, p. 42).
 54-49 אשר לחזקיהו היהודי. נקרא על שם ממלכתו. מנסרות מאוחרות (החל משנת 694) מוסיפות: "אשר לא נכנע לעולי".
- שמתי מצור ולכדתי (אותן) בסוללות כבושות (מעפר), בכרים מוגשים (לחומה), בהסתערות חיל־רגלים, במנהרות, בפרצים (בחומות), ובסולמות (או: אילי ניגוח). שיטות לחימה כאלה בעיר נצורה מופיעות בתבליט מארמונו של סנחריב המנציח את הקרב על העיר לכיש, ראו ידין, תורת המלחמה, עמ' 375-379. ראו גם את הדיון אצל "אפעל, כעיר נצורה, ירושלים תשנ"ז, עמ' 66-97.
- 200,150 נפש, קטן וגדול, איש ואשה, סוסים, פרדים, חמורים, גמלים, בקר וצאן עד אין מספר הוצאתי לי מתוכן ומניתי כשלל. מספר גדול זה של שבויים שהוגלו מממלכת יהודה איננו משקף את המציאות כפי שהיא משוחזרת על ידי אומדן ארכאולוגי של אוכלוסיית דרום הארץ בסוף מאה ח' לפסה"נ (ראו שילה). בהפרזה זו ביקשו סופרי סנחריב לתת ביטוי לניצחון השלם על חזקיהו (ראו De Odorico, *Numbers*, pp. 172-174, ולדעה אחרת אצל מילרד).
- קרעתי מארצו ונתתי למִתְנַתֵּם מֶלֶךְ אַשְׁדּוּד, לִפְדֵי מֶלֶךְ עַקְרוֹן, וְצִלְבַעַל (*Šilli-bēl*) מֶלֶךְ עִזָּה (וכך) הקטנתי את ארצו. בכתובת הפר' כתוב ש"מלכי אשדוד, אשקלון, עקרון ועזה" קיבלו נתחים משפלת יהודה. אולי תוספת שם העיר אשקלון על שלושת השמות בכתובת ראסם' רומזת על סדר חדש בשפלת יהודה.
- 58-55 את חיל המחץ, החיל הנבחר שלו. לתרגום זה ולזיהוי היחידה הלוחמת, ראו תדמור, "urbi".
- 30 כיכר זהב ו־800 כיכר כסף. השוו את הסכום הרשום במל"ב יח, יד: "שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב", וגם פס' טז.
- בגדי צבעונים, בגדי פשתן, צמר (צבוע) תכלת (ו) ארגמן, כלי נחושת (ו) ברזל, ברונזה, בדיל, ברזל, מרכבות, מגינים, רמחים, שריונות, פגיונות ברזל (תלויים ב) חגור, קשתות וחיצים, חניתות - כלי נשק ללא ספור. במהדורות מאוחרות יותר, הושמט קטע זה המפרט את השלל העשיר שנתקבל מחזקיהו ובמקומו נכתב: "אוצרות כבדים מכל סוג". ואת שליחו שיגר אלי לשם תשלום המנחה וכדי להשתעבד לי. משתמע שסנחריב הסתפק בכניעתו של חזקיהו ואת השלל הכבד קיבל מידי משלחת מיהודה שהגיעה לנינוה לאחר תום הקרבות.

ה"י קצנשטיין, "אלולי מלך הצידונים", פרקים ב (תשל"א), עמ' 235-272; "שילה, "מנין תושבי ארץ-ישראל בתקופת הברזל לאור ניתוח מדגמי של תכניות הערים, שטחן וצפיפות האוכלוסייה בהן", ארץ ישראל טו (תשמ"א), עמ' 274-282; ח' תדמור, "ה-urbi של חזקיהו", באר-שבע ב (תשמ"ח), עמ' 171-178; הנ"ל, "מלחמת סנחריב ביהודה: בחינות היסטוריוגרפיות והיסטוריות", ציון נ (תשמ"ה), עמ' 66-80; ג' גליל, "מסע סנחריב למערב: היסטוריה והיסטוריוגרפיה", ציון נג (תשמ"ח), עמ' 1-12

K. A. Kitchen, *The Third Intermediate Period in Egypt (1100-650 BC)*, Warminster 1973, pp. 378-387; idem, "Late Egyptian Chronology and the Hebrew Monarchy", *JANES* 5 (1973), pp. 225-231; F. J. Gonçalves, *L'expédition de Sennachérib en Palestine dans la littérature hébraïque ancienne*, Paris 1986; A. R. Millard, "Large Numbers in the Assyrian Royal Inscriptions", in: M. Cogan – I. Eph'al (eds.), *Ah Assyria...*, Scripta Hierosolymitana 33 (1991), pp. 213-222; S. Gitin – T. Dothan – J. Naveh, "A Royal Dedicatory Inscription from Ekron", *IEJ* 47 (1997), pp. 1-16; S. Gitin – M. Cogan, "A New Type of Dedicatory Inscription from Ekron", *IEJ* 49 (1999), pp. 193-202; W. R. Gallagher, *Sennacherib's Campaign to Judah. New Studies*, Leiden 1999, pp. 91-142

כתובת 28. תבליטי לכיש

תבליטי קיר מרשימים על לוחות גדולים (מהם שרדו רק תשעה) שהתגלו בארמונו הדרומי-מערבי של סנחריב בנינוה מנציחים את כיבושה של העיר לכיש בשפלת יהודה. מיקום התבליטים בחדר מרכזי (מס' XXXVI) מצביע על חשיבות האירוע וכן על הרושם שביקשו מתכנני הארמון (כנראה במצוות המלך) להעביר למבקרים בארמון (ראו דיון אצל ראסל). הכיתוב שעל התבליטים נמצא בשני מלבנים מימינה ומשמאלה של דמות המלך המתואר יושב על כיסאו כשהוא סוקר את שבויי העיר עוברים לפניו. קרב זה הונצח במיוחד בגלל השתתפות המלך בו, בנוסף להיות לכיש עיר מרכזית במערכה כולה.

מניתוח התבליטים והשוואתו לממצא הארכאולוגי עולה כי התיאור משקף ראליה סביבתית (ראו אוסישקין) ואולי אף צבאית (אפעל) המתאימה לתל לכיש (לדעה אחרת, יעקובי).

מהדורה: Luckenbill, *Sennacherib*, p. 156, No. XXV
 תרגומים: ANET, p. 288; TPOA, p. 124; TUAT 1/4, p. 391; COS 2, p. 304
 תצלום: ANEP, nos. 371-374; ידין, תורת המלחמה, עמ' 375-379

שמאל סנחריב, מלך התבל, מלך אשור, יושב על כיסא מלכות ושלל העיר לכיש מובל לפניו.
 ימין אוהל סנחריב מלך אשור.

העיר לכיש (תל לכיש), ששכנה בשפלה הדרום-מזרחית, היתה חוליה חשובה במערכת ההגנה על ממלכת יהודה כנגד פלישה ממערב. לכיש מוזכרת בקשר לקרבות של שנת 701 במל"ב יח, יד, יז; יט, ח, אך היא נעדרת מכתובת סנחריב.

י אפעל, "הסוללה האשורית בלכיש: הבטים צבאיים ולשוניים", ציון מט (תשמ"ד), עמ' 333-347

R. D. Barnett, "The Siege of Lachish", *IEJ* 8 (1958), pp. 161-164; D. Ussishkin, *The Conquest of Lachish by Sennacherib*, Tel Aviv 1982, pp. 59-126; R. Jacoby, "The Representation and Identification of Cities on Assyrian Reliefs", *IEJ* 41 (1991), pp. 112-131; J. M. Russell, *Sennacherib's Palace without Rival at Nineveh*, Chicago and London 1991, pp. 160-164, 252-257

כתובת 29. קטע של מנסרה משנת 697

כתובת משנתו השמינית של סנחריב, המסכמת ארבעה מסעות מלחמה, מסתיימת בתיאור מפורט ביותר של הבנייה בנינוה בירת אשור, תיקונים ושיפוצים בארמונות הישנים וגם בבנייה החדשה. היקף העבודות חייב גיוס כוח אדם רב ביותר וזה ההסבר להגליות ההמוניות שנתבצעו בכל ארצות האימפריה. מפסקה קטנה זו ניתן לשרטט את גבולותיה הרחבים של האימפריה: מארץ הכשדים בדרום, מְנִי במזרח, עד אנטוליה בצפון ולאורך ים התיכון במערב מפיניקיה עד פלשת.

מהדורה: Frahm, *Sanherib*, pp. 72-73, lines 1-30

30-1 בעת ההיא, נינוה עיר המקדש הנעלה, האהובה על אֲשֶׁתֶר... אשר מימי קדם, המלכים שקדמו לי, אבותי אשר שלטו על אשור לפני והנהיגו את עבְדֵי אֲנָלֶל, אף אחד מהם לא נתן דעתו ולא חשב להרחיב את

שטח העיר, לבנות חומה, לסלול רחובות, לכרות תעלות, ולטעת עצים, ו(אף אחד) לא שם לב ולא הרהר על הארמון שבתוכה, הדביר, בית שלטונו שמרחבו היה קטן ובנייתו לא היתה מושלמת. (עד ש)אני סנחריב, מלך התבל, מלך אשור, נתתי את דעתי ועוררתי את לבי לעשות עבודה זו לפי פקודת האלים. את תושבי ארץ הכשדים, הארמים, ו(אנשי) מְנִי, קְוּה וְחִילָךְ, פלשת והעיר צור, שלא נכנעו לעולי, הגליתי אותם והכרחתי אותם לשאת סל וללבון לבנים.

קְוּה וְחִילָךְ. שתי ממלכות בדרום-מזרח אנטוליה; על קְוּה, ראו כתובת 9, ועל חִילָךְ (היא Hilakku, קיליקיה), השוו יח' כז, יא; יהודית א, ז; ב, כה.

אסרחדון

לאחר רצח סנחריב בידי בניו, שהתנגדו למינויו של אסרחדון כיורש עצר, לכד אסרחדון את השלטון (669-680 לפסה"נ) בעזרת הצבא. תומכי המתנקשים הובסו והרוצחים נמלטו לאררט. פעילותה המחודשת של מצרים בפיניקיה וארץ־ישראל תחת מלכה החדש תרהקה הביאה את אסרחדון לפקוד את המערב כמה פעמים ולנקוט מדיניות ענישה נמרצת נגד המורדים באשור, ולהשתמש באזור כבסיס למסעות לעבר מצרים שלראשונה הפכה ליעד צבאי.

רוב הכתובות ששרדו מימי אסרחדון הן כתובות סיכום, אם כי הגיעו לידנו כמה כתובות בהן התיאורים מסופררים לפי מסעות (כמו אצל סנחריב).

כתובת 30. קטעים ממנסרת 'נינוה' א'

תיאורי הקרבות שהתנהלו בצידון ובאַרְזַ, וכן רשימת הממלכות הווסאליות במערב מובאים על פי כתובת סיכום מלכותית המכונה 'נינוה' (משום סעיפי הסיום המדווחים על בנייה בעיר הבירה). הכתובת נתחברה לראשונה בשנת 676 לפסה"נ ועודכנה במהדורות מאוחרות עד שנת 673. רק במהדורה D חולקו המסעות וסופררו.

מהדורה: Borger, *Asarhaddon*, Nin. A, Ep. 5, pp. 48-49; Ep. 7, p. 50; Ep. 21, pp. 59-60

תרגומים: ANET, pp. 290-291; TPOA, pp. 126-129; TUAT 1/4, pp. 393-

ספרור השורות לפי בורגר, על פי מהדורה A, טור II, ש' 65-82; טור III ש' 1-19. התאריך "[במסעי השני]" הוא ממהדורה D, והמלים בין הכוכביות (*-*) חסרות במהדורה D.

82-65, II [במסעי השני], עֲבַדְמֶלְכָתַּ מֶלֶךְ צִידוֹן, שלא ירא את אדנותי, לא שמע למוצא שפתי, בטח בים הסוער ופרק את עול האל אשור. את צידון עיר מבטחו, השוכנת בלב הים, שטפתי כמו מבול. עקרתי את חומתה ואת יסודותיה והשלכתי לתוך הים, ואת מקום מושבה איבדתי. את עֲבַדְמֶלְכָתַּ מַלְכָּה, שברח מפני כלי נשקי ללב הים, בדבר האל אשור אדוני, תפסתיו כמו דג בים וכרתי את ראשו. את אשתו, בניו ובנותיו, אנשי ארמונו, זהב, כסף, נכסים ורכוש, אבנים יקרות, בגדי פשתן צבעוניים, *עורות פילים, שנהבים, עצי הבנים ואשכרוע, * כל דבר שבאוצר ארמונו, שללתי לרוב. את אנשיו מכל מקום ללא מספר, בקר וצאן וחמורים הובלתי לארץ אשור. אספתי את מלכי ארץ חת וחוץ הים כולם וציוויתים לבנות עיר במקום אחר וקראתי את שמה פֶר־אסרחדון.

19-1, III בערים סביבות צידון - בית צַפֵּר, שֶׁכַּ, גֵּא, אֲנַמ, חֶלְדָּא, קֶרְתַּמ, בְּאֶר, כְּלַמ, בית אֶרֶם, סַג, אֲמַפ, בית גֶּסְמִי, בְּרֶגָא, גִּמְבֶּל, דְּלֶאֱמ, אֶסְחַמ - מקום מרעה ומשקה, בית מבטחו, אשר בתמיכת האל אשור אדוני תפסו יָדִי, הושבתי אנשים שבויי קשתי מן ההר והים צאת־השמש, וסיפחתי (אותם) לתחום אשור. ארגנתי את האזור ההוא מחדש והפקדתי את סריסי עליהם כפחה. שבתי והטלתי עליהם מס ומנחה יותר מקודם. * מתוך הערים האלה, את מְעַרְבַּ וצרפת לידי בעל מלך צור נתתי. על המס הקודם מתן שנה בשנה, הוספתי מנחת אדנותי והטלתי עליו.*

42-39 את העיר אַרְזַּ שבגבול נחל מצרים בזוּתִי ואת אֶסְחַל מלכה נתתי באזיקים ולאֶרֶץ אשור הובלתיו. ליד השער במרכז העיר נינוה עם דוב, כלב וחזיר הושבתי כשהוא כבול.

-40 V
1, VI ביום ההוא, ארמון בית הנשק של נינוה, אשר המלכים אבותי שקדמו לי בנוהו, כדי לכנס את מחנותי ולפקוד את הסוסים, הפרדים, המרכבות, נשק, כלי מלחמה, שלל האויב מכל הסוגים, אשר האל אשור, אדון האלים העניק לי כמתנת מלכותי, (ו)לדהירת הסוסים

ולמצעד המרכבות - אותו מקום נעשה לי צר. לכן הוריתי שאנשי הארצות, שבויי קשתי, ישאו מעדר וסל וילבנו לבנים. עקרתי את הארמון הקטן שהוא מכל עבר וצירפתי אליו כתוספת שטח גדול מאוד שניתקתי מן השדות (סביב העיר). הנחתי את יסודו בגיר (שהוא) אבן הרים קשה ובניתי במה.

גייסתי את מלכי ארץ חת ועבר הנהר: בעל מלך צור, מנשה מלך יהודה, קוסגבר מלך אדום, מצר מלך מואב, צלבעל מלך עזה, מתנת מלך אשקלון, אכאש מלך עקרון, מלכאשפ מלך גבל, מתנבעל מלך ארוד, אביבעל מלך שמשמרנ, פדאל מלך בית עמון, אחימלך מלך אשדוד - שנים-עשר מלכי חוף הים; אכשתר מלך אדל, פלגר מלך כתרס, כס מלך סלא, אתאנדר מלך פפ, ארס מלך סל, דמס מלך קר, אדמס מלך תמס, דמס מלך קרתחדשת, אנסגס מלך לדר, בצס מלך גרי - עשרת מלכי ידננ אשר בלב הים; יחד 22 מלכי ארץ חת, חוף הים ולב הים. ציוויתי את כל אלה, לסחוב אל נינוה עיר אדנותי תוך סבל וקשיים, לצורך (בניית) ארמוני (ההוא) - עצים גדולים, קורות ארוכות וקרשים דקים של עץ ארז ועץ אורן גידולי הר שריון והר הלבנון, שמימי קדם התעבו והתארכו מאוד; (וגם) פסלים דמויי פר משחם, ופסלי למס ואפססת, אסקופות ואבני בנייה מבהט ושחם, שיש צבעוני (?), אבני אלל ואבני גרנחלב - מן ההרים בית גידולם.

[במסעי השני]. לפי הכרוניקה הבבלית, מסע זה התקיים בשנת ארבע 82-65, II לאסרחדון, 677/6 לפסה"נ (השוו כתובת 39).

עבדמלכת היה כנראה יורשו של אתבעל מלך צור שמונה כמלך צידון על ידי סנחריב (השוו כתובת 27). שותפו במרד נגד אסרחדון היה סנדאר מלך כנן וסס (בהרי הטאורוס שבדרום תורכיה).

כרתי את ראשו. עריפת ראשו מדווחת גם בכרוניקה הבבלית (השוו כתובת 39), אך שם המעשה מיוחס לשנת 5 לאסרחדון (676/5 לפסה"נ). הרישום שגוי, כי דיווח על הענישה מופיע כבר במנסרת 'נינוה' שנכתבה שנה קודם לכן.

כל דבר שבאוצר ארמונו, שללתי לרוב. צנצנת לשמן ותמרוקים מ'צפונות ארמונו של עבדמלכת מלך צידון' נמצאה בעיר אשור (ראו (Borger, *Asarhaddon*, Ass.D., p. 8).

את צידון עיר מבטחו השוכנת בלב הים שטפתי כמו מבול. לפי 'כרוניקת אסרחדון' (ראו Grayson, *Chronicles*, no. 14, line 12; השוּו גם כתובת 39, שו' 3) צידון נלכדה ונבוזה בשנת ארבע לאסרחדון. אספתי את מלכי ארץ חת וחוף הים כולם וציוויתים לבנות עיר במקום אחר וקראתי את שמה כַר־אסרחדון. רשימת הממלכות במערב שהיו כפופות לאשור מופיעה בהמשך בקשר לבנייה בנינוה.

כַר־אסרחדון. פירוש השם: 'נמל אסרחדון'. העיר החדשה החליפה את צידון והיתה לבירת הפחוה שנוסדה ולמושבו של הפחה האשורי; בַל־חרן־שַדָּא פחת צידון היה אָפּוּנִים בשנת 650.

19-1, III בערים סביבות צידון ... הושבתי אנשים שבויי קשתי. לא כל הכפרים והעיירות שהיו תחת שלטונה של צידון ניתנים לזיהוי.

חֶלְדָּא. אולי היא חֶלְדָּה שמדרום לבירות. דִּלְאִמִּי ו־אֶסְחָמִי. היום דִּלְהוּם שְחִים, כעשרה ק"מ מצפון־מזרח לצידון (ראו דיסו, עמ' 39).

וסיפחתי (אותם) לתחום אשור... והפקדתי את סריסי עליהם כפחה. גבולות הפחוה החדשה אינם מפורטים; נראה שהגבול בדרום היה נהר הזהרני (ראו בסמוך), ובצפון תחום גֶבֶל.

את מֵעֶרְבִי וצרפת לידי בעל מלך צור נתתי. שתי ערים אלה שכנו מדרום לנהר הזהרני, והן סופחו למלך צור כדי לחזקו.

מֵעֶרְבִי. אולי עדלון, ששה ק"מ דרומית לצרפת (לפי הצעת Forrer, *Provinzeinteilung*, pp. 65–66).

42-39 העיר אַרְזִי שבגבול נחל מצרים. אַרְזִי זוהתה עם ירזה המוזכרת בתעודות מצריות מימי תוחתימס ג', אולי תל ג'מה שעל נחל גרר כשלושה־עשר ק"מ דרומית לעזה (כך ב' מזור), אך הזיהוי בעייתי. המרחק בין תל ג'מה ובין נחל מצרים (ואדי אל־עריש) הוא כעשרים וחמישה ק"מ. לכן, דומה שיש לחפש את אַרְזִי באזור אל־עריש, אולי באתר של רינוקורורה ההלניסטית שבקרבת מקום (כך אלט). כרוניקה בבליית מימי אסרחדון (Grayson, *Chronicles*, no. 4, lines 7–8) מוסרת שאַרְזִי נלכדה בשנת שתים למלך (679/8 לפסה"נ), ואם כן, אסרחדון הגיע לגבול מצרים בתאריך מוקדם יחסית במלכותו כהפגנה מול הפעילות המצרית המחודשת בארץ־ישראל בהנהגתו של תרהקה. אך, מכיוון שאַרְזִי מוזכרת בהקשר לכיבוש צידון, הועלתה סברה שכיבוש אַרְזִי היתה פעולת הכנה למסע למצרים ויש לאחרה בכמה שנים (Eph'al, *Arabs*, pp. 53–54). ראו גם כתובת 14, שו' 18.

-40 V
1, VI

ליד השער במרכז העיר נינוה. מדובר במרכז השלטוני ששכן באקרופוליס של נינוה (היום תל קויונג'יק) בו היו ממוקמים ארמון המלך והמקדשים. גייסתי את מלכי ארץ חת ועבר הנהר. המונח "עבר הנהר" מופיע כאן לראשונה והוא מציין את האזור שממערב לפרת עד הים ומשם דרומה עד גבול חצי-האי סיני. הוא היה למונח מנהלי קבוע ונשאר בשימוש עד התקופה הפרסית (השוו עז' ד, יא; ה, ג).

מנשה מלך יהודה (*Menasî/Minsi šar Iaudi*) נזכר כאן ובכתובת אשורבנפל (ראו כתובת 34), ונרמז עליו בכל פעם שמופיעה הנוסחה "מלכי ארץ חת ועבר הנהר" או "מלכי חוף הים" מבלי ששמו יירשם במפורש. ייתכן שסדר רישום המלכים מלמד על מעמדם במדרג המדיני (כסדר המלכים ברשימת שלמנאסר ג', ראו כתובת 1); אם כן, מנשה היה בין השליטים המרכזיים במערב.

קוסגבר מלך אדום. לטביעת חותם של קוסגבר על בולה, ראו אחיטוב, כתובות, עמ' 216-217.

מתנת מלך אשקלון. שמו מופיע כ"מתת בן צדקא" על חותם של אחד מעבדיו (ראו אחיטוב, כתובות, עמ' 212).

אכאש מלך עקרון. ידוע כעת מכתובת הקדשה מעקרון שהקים "אכיש בן פדי בן יסד בן אדא בן יער שר עקרן" (ראו גיטין, דותן ונוה, עמ' 9-11). נראה שפירוש השם אכיש/אכאש הוא האכאי, ז"א, היווני. ניקודו של השם במקרא אכיש (שמ"א כא, יא"טז) הוא מעשה ידי נקדנים מאוחרים. פדאל מלך בית עמון. מוזכר על ידי סנחריב (כתובת 27). על חרס כתוב בכתב ארמי שנתגלה בכלח (תל נמרוד) רשומים שמותיהם של עמונים רבים (אחיטוב, כתובות, עמ' 236-239), אולי של מגוייסים מבית עמון ששהו באשור.

ידננ אשר בלב הים. השם ניתן לקפריסין על ידי סופרי אסרחדון, ופירושו 'אי הדנונים', אנשי אדנה שבקיליקיה, (ראו ליפינסקי). מלכי קפריסין היו מעוניינים בהסדר יחסי המסחר עם האימפריה האשורית שעה שזו שלטה בחוף הפיניקי. שבעת מלכי קפריסין שיגרו מתנות לסרגון ב' (השוו Fuchs, *Sargon II*, p. 232, lines 145-146). אשר לטענת גיוסם של אנשי קפריסין לעבודות כפייה, יש לא מעט הפרזה, אם כי לא בלתי נמנע שתושבי האי שלחו מתנות לציון בניית הארמון. רק כמה מערי קפריסין זוהו, למשל: אדל. היא אידליון, היום דלי, כעשרים וחמישה ק"מ ממערב ללרנקה; כתָרס. היא כתריה, עשרה ק"מ מצפון-מזרח לניקוסיה;

פפּוּס. פפּוּס השוכנת בדרום־מערב האי ליד קוקליה;
 תַּמְסוּס. היא תמסוס ליד פוליטיקו במרכז האי;
 קרתחדשת. (ניאפוליס של התקופה הרומית) היום לימסול;
 לְדַר. היא לְדַרְהָ, היום ניקוסיה.
 לדיון נרחב בשמות המלכים וממלכותיהם, ראו ליפינסקי.

ב' מזר, "ירזיה־תל־ג'מה", ערים וגלילות בארץ־ישראל, ירושלים תשל"ו, עמ' 141-146;
 R. Dussaud, *Topographie historique de la Syrie antique et médiévale*, Paris 1927;
 A. Alt, "Neue assyrische Nachrichten über Palästina", *Kleine Schriften zur
 Geschichte des Volkes Israel* 2, München 1964, pp. 226-234; E. Lipiński, "The
 Cypriot Vassals of Esarhaddon", in: M. Cogan – I. Eph'al (eds.), *Ah Assyria...*,
 Scripta Hierosolymitana 33 (1991), pp. 58-64; S. Gitin – T. Dothan – J. Naveh,
 "A Royal Dedicatory Inscription from Ekron", *IEJ* 47 (1997), pp. 1-16

כתובת 31. מצבת תל זנג'ירלי

אסרחדון הקים מצבה זו (גובהה 3.50 מ') בשער העיר שמאל (היא תל
 זנג'ירלי שבדרום־מערב תורכיה סמוך לגבול הסורי) בשובו כמנצח ממצרים.
 חקוק עליה סיכום מלא יחסית של מהלך הקרבות במצרים נגד תרהקה בשנת
 671 (לסיכום אחר, ראו בכרוניקה הבבלית [כתובת 39], אחר שו' 23-28).
 בחזית המצבה תבליט ובו נראה המלך מחזיק שני אנשים קטני מידה ברסן
 ובאפיהם חחים; לפי הלבוש, יש לזהותם כבנו השבוי של תרהקה מלך מצרים
 ובעל מלך צור שהיה שותף למרד נגד אשור (על הקרב נגד בעל, ראו כתובת
 33).

מהדורה: Borger, *Asarhaddon*, §65, pp. 98-99

תרגום: ANET, p. 293

תצלום: ANEP, no. 447

אשר לתרהקה מלך מצרים וכוש, מקולל אלוהותם הגדולה, הנחלתי
 לו מפלה כבדה מאֲשַׁחֲפָךְ עד מוֹף עיר מלכותו, מהלך 15 יום, יום יום
 ללא הפסקה. היכיתיו חמש פעמים בחץ ו(עוד) חץ, מכה שאין לה
 מרפא. על מוֹף עיר מלכותו צרתי ולכדתי (אותה) בחצי יום באמצעות

אחר,
 50-37

מנהרות, פרצים (בחומות), ובסולמות. הרסתי והחרבתי ובאש שרפתי (אותה). את אשת המלך, את נשי ארמונו, את אֲשַׁנְחַר, יורש העצר, ויתר בניו ובנותיו, נכסיו ורכושו, סוסיו, בקר וצאן ללא מספר הוצאתי כשלל לארץ אשור. עקרתי את שורש ארץ כוש ממצרים ולא השארתי אחד להלל (אותי). בכל ארץ מצרים מיניתי מחדש מלכים, פחות, שרים, פקחי־נמלים, מפקחים ופקידים. (תשלום) קורבנות התמיד לאשור ולאלים הגדולים אדוני שמת עליהם לעד, והטלתי עליהם מס ומנחה לאדנותי (המשתלמים) מדי שנה ללא הפסקה.

- 50-37 תרהקה מלך מצרים וכוש. בן שושלת כ"ו (הנובית), מלך 664-690 לפסה"נ; השוּו מל"ב יט, ט.
- מֵאֲשַׁחְפָּר עד מוֹף עִיר מַלְכוּתוֹ. זִיהוּיָהּ שֶׁל אֲשַׁחְפָּר אִינוּ בְרוּר. מוֹף הִיא מִמְפִּיס, כְּשֶׁלוֹשֶׁה־עֶשֶׂר ק"מ דְרוֹמִית לְקַהִיר עַל הַגְּדָה הַמְעַרְבִית שֶׁל הַנִּילוֹס, בְּתִקּוּפּוֹת שׁוֹנוֹת שִׁימְשָׁה כְּבִירַת מִצְרַיִם.
- הִיכִיתִיו חֲמֵשׁ פְּעָמִים... מִכָּה שֶׁאֵין לָהּ מִרְפָּא. הַפְּגִיעָה הָאֲנוּשָׁה הַמְתוֹאֲרַת אֵינָה אֲלֵא מְלִיצָה. תְּרַהֲקָה הַחֲלִים מִמְּכוּתוֹ וְהַמְשִׁיךְ לְהַצִּיק לְשִׁלְטוֹן הָאֲשׁוּרִי בְּמִצְרַיִם שֶׁבַע שָׁנִים נֹסְפוֹת.
- עַל מוֹף עִיר מַלְכוּתוֹ צִרְתִּי וְלִכְדַּתִּי (אוֹתָהּ). הַשׁוּו לְדִיוּחַ הַקְּצָר בְּכְרוֹנִיקָה הַבְּבֵלִית כְּתוּבַת 39.
- עִקְרַתִּי אֶת שׁוֹרֵשׁ אֶרֶץ כּוּשׁ מִמִּצְרַיִם. הַבְּרַחַת הַנּוֹבִים מִן הַדְּלָתָה אֲפִשְׂרָה בְּנִיִּית מְעֶרֶךְ שֶׁלְטוֹנִי שֶׁהַתְּבַסֵּס עַל שִׁיתוֹף הַמְּלָכִים הַמִּצְרַיִם הַמְּקוֹמִיִּים.
- אֶת אֲשֶׁת הַמֶּלֶךְ. הַמוֹנַח הָאֲכַדִּי לְאֲשֶׁת הַמֶּלֶךְ הָרֵאשׁוֹנָה בְּמַעֲלָה הוּא *ša ekalli* שְׁפִירוּשׁוֹ 'אֲשֶׁת הַהִיכָל'. תּוֹאֵר זֶה חֹדֵר לְעֵבְרִית בְּתִקּוּפָה הַנִּיאֹר־אֲשׁוּרִית בְּצוּרָה שֶׁגָּל, הַשׁוּו תֵּה' מֵה, י; דְּנ' ה, ב, ג, כֵּג; נַחַמ' ב, ו.
- בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם מִנִּיתִי מִחֲדָשׁ מְלָכִים. אֲסַרְחַדוֹן אִישֵׁר אֶת חֹזְרָתָם שֶׁל מְלָכֵי הַדְּלָתָה לְכִיסְאוֹתֵיהֶם (בְּכְתוּבַת אֲשׁוּרְבַּנְפַּל בְּנוֹ רְשׁוּמִים שְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל 20 מְלָכִים, רֵאוּ (Streck, *Assurbanipal*, p. 10, lines 90–109).
- פְּחוֹת, שָׂרִים, פְּקַחֵי־נְמָלִים, מְפַקְחִים וּפְקִידִים. לִיד הַמְּלָכִים הַמְּקוֹמִיִּים הוֹקֵם מְעֶרֶךְ שֶׁלְטוֹן אֲשׁוּרִי. הַמוֹנַחִים "פְּחוֹת, שָׂרִים" הֵם כְּלָלִיִּים מְדֵי מְכַדִּי לְדִיִּיק בְּמוֹבְנָם. וַיִּתְכַּן שְׁבִינֵיהֶם הָיוּ מִצְרַיִם שֶׁשִׁיתְּפוּ פְּעוּלָה עִם הַכּוּבָשִׁים, לְמַשֵּׁל פְּקַחֵי־הַנְּמָלִים הָעִירוֹנִיִּים (כְּדַעַת סְפִלִּינְגֵר). טְקִסְט שְׁבוּר אַחַר פִּירַט אֶת שְׁמוֹת הַפְּקִידִים בְּעִרְיָהֶם שֶׁנִּשְׂאוּ מֵעַתָּה שְׁמוֹת אֲשׁוּרִיִּים; רֵאוּ *ANET*, pp. 293b–294a.

(תשלום) קורבנות התמיד לאשור. מסיים למקדשים באשור. אין המדובר בהנהגת הפולחן האשורי במצרים, אם כי יש לשער שאנשי מנהל ממוצא אשורי המשיכו לכבד את אֵליהם בארץ שירותם.

A. Spalinger, "Esarhaddon and Egypt: An Analysis of the First Invasion of Egypt", *Orientalia* 43 (1974), pp. 295–326; Onasch, *Ägypten*, pp. 23–27

כתובת 32. כתובת נהר אל-כלב

מצפון לבירות במצוק מול הים ליד שפך נהר אל-כלב, הנציח אסרחדון את כיבוש מצרים בכתובת ניצחון (ליד כתובותיהם של מלכי אשור ומלכי מצרים קודמים). הכתוב שחוק מאוד, אך ניתן להתרשם מגודלה של ביזת מצרים.

מהדורה: Borger, *Asarhaddon*, § 67, pp. 101–102
תרגום: ANET, p. 293

- 3-1 [אשור, אַנְּ, אַנְּלַל], אַא, שמש, אדד, מרדך, [אשתר, "השבעה", האלים הגדולים] כולם, קובעי גורל, המעניקים [למלך אהוב] כוח וגבורה.
- 7-4 [אסרחדון, מלך גדול, מלך] עז, מלך ארץ אשור, מושל בבל, [מלך שומר ואַכַד], מלך כַּרְדַּנִּישׁ, כולן, מלך מלכי [מצרים, פתרוס ו] כוש, מלך ארבע כנפות הארץ, בן סנחריב, [מלך גדול, מלך חזק], מלך תבל, מלך אשור.
- 35-7 בחדווה ובשמחה לתוך מופ עיר מלכותו [נכנסתי...] על... משובץ זהב, התיישבתי בעליצות... נשק... x x כסף זהב... אחר־כך, x x x ... [נכנסתי (?)] ... ארמונו, אליו ואלותיו של תרהקה מלך ארץ כוש, יחד עם רכושם [...] כשל] ל מניתי. אשת המלך [ופילג] שיו, אַשְׁנַחְרִי יורש העצר שלו [...] x x x x העומדים לפניו... נכ[ס], רכוש... [בזהב (?)], אבן התכלת, שנהב, עץ... משובצות בזהב [] פתחיהן (?) [] כנ"ל, כלי זהב (ו) כסף ואבן (יקרה) מכל הסוגים, היאה לארמון, אשר אין לו [מספר (?)] ... מלאכת מחשבת. [...] שלהם פתחתי, ארונות (?) ... מלכותו... x x x ... המלך... השאירו; יחד עם 15 כ[תרים ...] 30

כתרים לנשי המלך כנ"ל, ... טובות, לבנים מזוגות ... לרוב... אוצרות זהב, כסף, כח[ל...] בגדי בוך, [] כמו x x x ... נחושת, בדיל, עופרת, שנהב ... x x x x [ר]כוש אנשי סת ... [] שלו, חתניו, בני משפחתו ... א-שלו, בני המלך... x x x x רופאים, חרטון[מים...] צורפים, חרשים ... (אחרי שתי שורות) ... בן בְּנוֹק ... אשקלון... אשר תרהקה למצודותיהם [עשו (?)...] צור... 22 מלכים x x ...

3-1 סמלי האלים המוזכרים בשמותיהם מופיעים מעל לראשו של המלך, אֵל אֵל וסמלו, כנהוג באמנות המצבות המלכותיות (ראו את המצבה מתל א-רמאח, איור בעמ' 22).

7-4 מושל בבל, [מושל שומר ואכד], מלך פְּרֻדְנִיש, היא בבל. כינוי זה מקורו בתקופה הכשית (אמצע אלף ב' לפסה"נ).

מלך מלכי [מצרים, פתרוס ו]כוש. תואר זה למלך אשור משקף את המדיניות האשורית במצרים. מלכי הדלתה נשארו על כסאותיהם ולידם מונו מפקחים אשוריים; בכתובות הודגש, שרק הפולשים הנוביים גורשו מן הארץ (ראו כתובת 31). שלושת האזורים המוזכרים כאן מופיעים באותו סדר גם ביש' יא, יא.

פתרוס היא הארץ הדרומית והוא כינוי למצרים העליונה. הכתוב ביח' כט, יד מציין שפתרוס היתה 'ארץ מכורתם' של המצרים.

35-7 רשימה נוספת, אף היא שבורה, של שלל מצרים ותיאור ההסדרים שעשה אסרחדון כדי לשלוט עליה, ראו אצל Borger, *Asarhaddon*, § 80, p. 114, וכן למברט.

אשת המלך ופילג[שיו]. ראו כתובת 31.

כתרים לנשי המלך כנ"ל. כנהוג ברשימות מנהל, הסופר השתמש כאן בסימן KIMIN כדי לקצר בכתיבה של כתוב קודם, ממש כמו "כנ"ל" שלנו וditto בלטינית ובלשונות המיוסדות עליה.

רופאים, חרטון[מים...] צורפים, חרשים. בנוסף להגליית האצולה המצרית ולשוד האוצרות, הוגלו בעלי מקצוע (אפילו מגידי עתידות!) שיכלו לתרום לכלכלת אשור ולחיי הרוח והמדע בבירה; ראו גם ANET, p. 293b. השוו הגליית "החרש והמסגר" מיהודה על ידי נבוכדראצר (מל"ב כד, יד, טז).

[ר]כוש אנשי סת ... בן בְּנוֹק. לא ניתן לזהותם.

אשקלון... אשר תרהקה למצודותיהם [עשו (?)...] צור... 22 מלכים

X X. אפשר שבשורות שבורות אלה תואר שיתוף הפעולה של ערי החוף מפיניקיה עד פלשת עם תרהקה. יש לשער שעוד לפני ההתקפה על מצרים, הבטיח אסרחדון את עורף הצבא על ידי פעולה צבאית נגד מורדים בחוף, ועם שובו כמנצח, התפנה להכפיף מחדש למרותו. בשתי שאלות שהוצגו לאל שִׁמֶשׁ (במעין טקס ניבוי לפני היציאה לקרב) מוזכרת העיר אשקלון כאויבתו של אסרחדון וכנהנית מסיוע צבאי מצרי; ראו SAA 4, nos. 81, 82. מצבה העגום של הכתובת איננו מאפשר שחזור שורות אלה; שרדו רק שם העיר צור והציון 22 המלכים, הם הוואסלים של אשור במערב. היו שחיפשו את הרקע לכליאתו של מנשה מלך יהודה (דה"ב לג, יא) בהשתתפותו בהתארגנות כלל אזורית זו נגד אסרחדון (הירשברג).

H. Hirschberg, *Studien zur Geschichte Esarhaddons König von Assyrien (681–669)*, Ohlau 1932, pp. 61–72; W. G. Lambert, "Booty from Egypt?", *JSS* 33 (1982), pp. 63–70

כתובת 33. שבר לוח מנינוה

לוח חומר זה, ששרדו ממנו רק שלושה שברים, הכיל תיאורים של מסעות אסרחדון והוא בין הדוגמות הבודדות של רישום אירועי מלכותו לפי סדר המסעות. מתוארים בו השלבים המוקדמים של המסע לעבר מצרים, דרך החוף הפיניקי וארץ־ישראל; יחודי הוא תיאור הנוף בצפון סיני והמעבר במדבר בעזרת הערבים תושבי האזור.

מהדורה: Borger, *Asarhaddon*, § 76, pp. 111–112
 תרגומים: ANET, pp. 292–293; TPOA, pp. 129–130; TUAT 1/4, pp. 398–399

במסעי העשירי, האל אשור [שמתו פני אל ארץ מִכָּן(?)]
 [וּמְלַח], אשר בפי האנשים נ[קראות] כוש ומצרים. גייסתי את צבאות
 אשור העצומים אשר בתוֹךְ [בחודש ניסן, החודש הראשון,
 יצאתי מאשור עירי ועברתי את החידקל (ו) הפרת בגאון[תם]. בהרים
 קשים התקדמתי כראם. במהלך מסעי, הקפתי בסוללות את בעל מלך

פנים,
18-6

צור, אשר בטח בתרהקה מלך כוש חברו, ופרק את עול אשור אדוני והשיב לי בחוצפה. אוכל ומים מחיית נפשם מנעתי מהם. מתוך (אזור) ארץ מצרים גייסתי את המחנה שלי והישרתי דרכי לארץ מֶלַח. מהלך 30 שעות כפולות מן העיר אֶפֶק שבגבול ארץ שומ[רון] עד העיר רפיח שבאזור נחל מצרים, מקום אשר אין בו נהר, השקיתי את חיילי בשאיבת מי בארות בחבלים, שרשראות ודליים.

אחור,
19-1

על פי דבר האל אשור אדוני, היה בדעתי ושקלתי לעשות כדלקמן: [גיי]סתי גמלים מכל מלכי ערב שישאו [נאדות (?)]. שלושים (? אולי 20) שעות כפולות, מהלך של חמישה-עשר יום, עברתי גבעות חונל גדולות]. ארבע (? אולי 14) שעות כפולות קרקע אבני אלום... [הלכתי. ארבע שעות כפולות קרקע, (מהלך) של יומיים, דרכתי על נחשים בעלי שני ראשים אשר [י]הם מוות, והתקדמתי. ארבע שעות כפולות קרקע, מהלך [יומיים, צהובים אשר בכנפיים מתעופפים. ארבע שעות כפולות קרקע, מהלך יומיים...] חמש-עשרה שעות כפולות קרקע, מהלך שמונה ימים עברתי [...]. האל מרדך, האדון הגדול בא לעזרתי [] הוא החיה את צבאותי. עשרים יום, שבעה [] גבול ארץ מ[צרים... חני]תי חניית לילה [] מן העיר מגדול עד העיר [] ... עברתי דרך שאורכה ארבעים שעות כפולות [] האזור ההוא, כמו... אבן [] כמו חוד החץ. [] דם ומוגלה. [] .. אויב מסוכן... העיר אֶסְחַפְנֶר ...

פנים,
18-6

במסעי העשירי. שנת 671; נקבע לפי הכרוניקה הבבלית (ראו כתובת 39, אחור, טור ד, שו' 23-28).

ארץ מֶפֶן (?) [ומֶלַח]. ראו הערה בכתובת 34. ועברתי את החידקל (ו) הפרת בגאון[תם]. השוו אצל שלמנאסר ג' (כתובת 1).

הקפתי בסוללות את בעל מלך צור, אשר בטח בתרהקה מלך כוש חברו. מעמדה של צור כממלכה וסאלית נאמנה לאשור הופר בהצטרפותו של בעל לקשר שרקם תרהקה נגד אסרחדון, כנראה לאחר התבוסה האשורית בשערי מצרים בשנת 674. על שותפים אחרים בקשר, ראו כתובת 32.

אוכל ומים מחיית נפשם מנעתי מהם. מקורות האספקה ביבשה מול

האי צור נתפסו על ידי הצבא האשורי והעיר באה במצור. לשימוש בטקטיקה דומה בימי אשורבנפל, השוו כתובת 35. לא ידוע אם כניעתה של צור באה בהיוודע תוצאות הלחימה במצרים או במהלכה. בכל מקרה, נראה שהמצור נמשך בזמן שהצבא האשורי התקדם לעבר מצרים. על סיום הקרב נגד צור נמסר בסיכום של כתובת אחרת: "לכדתי את צור (היושבת) בתוך הים; בעל מלכה, שבטח בתרהקה מלך כוש, לקחתי ממנו את כל עריו ורכוש" (Borger, *Asarhaddon*, p. 86, §57, line 6).

מתוך (אזור) ארץ מצרים גייסתי את המחנה שלי והישרתי דרכי לארץ מִלְחָה. תיאור כללי המציין יציאה מדרום פלשת שהוא גבול מצרים לכיוון מצרים העליונה. מהלך שלושים שעות כפולות. מרחק ההליכה של "שעה כפולה" הוא כ-10.8 ק"מ.

מן העיר אֶפֶק שבגבול ארץ שומ[רון] עד העיר רפיח שבאזור נחל מצרים. ציון זה מלמד על היקף פחוות שומרון שהגיעה במישור החוף עד אפק שליד ראש העין. בשובו מהקרבות במצרים הקים אסרחדון מצבה באזור השרון. שריד ממצבה זו הכולל תיאור של מסעו במדבר סיני, נתגלה בחורבות הכפר קאקון (כ-13 ק"מ ממזרח לנתניה ליד גן יאשיה) ועומד להתפרסם. דרכתי על נחשים בעלי שני ראשים אשר... צהובים אשר בכנפיים מתעופפים. השוו לתיאור של נוראות המדבר: "במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים" (דב' ח, טו; וגם יש' ל, ו).

מן העיר מגדול עד העיר []. השם השמי שפירושו 'מגדל' חדר לשפה המצרית, ונמצא בשמות של כמה מבצרים בדלתה המזרחית, כך שלא ניתן לזהות בוודאות על איזה מגדול מדובר. במקרא מוזכרת מגדול כתחנה בדרך יציאתם של בני ישראל ממצרים (שמ' יד, ב; במ' לג, ז), ומגדול היתה גם מקום מושבם של גולי יהודה (יר' מד, א; מו, ד; השוו גם יח' כט, י). מגדול זו זוהתה באתר T21 ("תל קדואה"), הסמוך לתל אל-חיר כעשרים ק"מ צפונית-מזרחית לקנטרה (אורן).

העיר אֶסְחַפְנֵר ... הוזכרה גם בכתובת 31; אולי בדלתה המזרחית, אך זיהויה אינו ודאי.

אחור,
19-1

Eph'al, *Arabs*, pp. 137-142; A. Spalinger, "Esarhaddon and Egypt: An Analysis of the First Invasion of Egypt", *Orientalia* 43 (1974), pp. 295-326; E.D. Oren, "Migdol: A New Fortress on the Edge of the Eastern Nile Delta", *BASOR* 256 (1984), pp. 7-44

אשורבנפל

פעולותיו של אשורבנפל (669-627 לפסה"נ) סוכמו באנאלים ובמספר רב של כתובות סיכום אשר נתחברו במהלך למעלה משלושים שנה. סדר המסעות באנאלים הוא בעיקר גיאוגרפי והם סוקרים את ניצחונות הצבא ממצרים בדרום-מערב האימפריה עד בבל ועילם שבדרום-מזרח. בין מהדורה למהדורה חלו קיצורים והשמטות, וכמובן הוכנסו תוספות על כיבושים חדשים שהתרחשו מוזמן הופעת המהדורה הקודמת.

כתובת 34. קטעים ממסעות למצרים (לפי מהדורה A)

האתגר החשוב ביותר בזירה האימפריאלית שעמד בפני אשורבנפל בעלותו לשלטון היה המרד במצרים שפרץ בסוף ימי אסרחדון, ושבמהלך המסע לדיכוי חלה אסרחדון ומת. בשנת 667 לפסה"נ התנהל מסע צבאי חדש במטרה לשוב ולכפות על מצרים את מרות אשור. מטרה זו הושגה רק בחלקה בגלל התבססותו של תרהקה במצרים העליונה. וכך, כשנתיים לאחר מכן, היה צורך בהתערבות צבאית נוספת, הפעם נגד תנות-אמון, יורשו של תרהקה. בין המגויסים לצבא האשורי היו חיילים מממלכות המערב שהיו כפופות לאשור, ביניהן ממלכת יהודה. התיאורים הבאים הם מן המהדורה המאוחרת של האנאלים (A - 'גליל ראסם') שחברה בשנת 643.

מהדורה: Streck, *Assurbanipal*, pp. 6-13, 15-17; Borger, *Assurbanipal*, pp. 17-21, 24-26
תרגום: ANET, p. 294-295

67-52, I במסעי הראשון הלכתי אל ארץ מִכְּן וּמִלַּח. תרהקה מלך מצרים וכוש, אשר אסרחדון מלך אשור, אבי מולידי, הנחיל לו מפלה ושלט בארצו, הוא, תרהקה, שכח את כוח אשור, אשתר והאלים הגדולים אדוני, ובטח בכוחו הוא. הוא עלה נגד המלכים והפקחים אשר אבי מולידי הפקיד במצרים, כדי להרוג, לשדוד, ולתפוס לעצמו את מצרים. הוא התנפל עליהם והתיישב במוף, העיר אשר אבי מולידי לכדה וסיפחה לתחום אשור. רץ מהיר בא לנינוה והודיעני. לבי זעם בגלל מעשים אלה וקרבי נזעקו; נשאתי את ידי (ו)התפללתי אל אשור ואשתר של אשור. גייסתי את כוחותי העצומים אשר אשור ואשתר הפקידו בידי (ו)הישרתי בדרך למצרים וכוש.

89-68 במהלך מסעי, 22 מלכי חוף הים, (האיים אשר) בתוך הים, והיבשה - עבדים, רואי פני, נשאו לפני מתנות־ראווה כבודות ונשקו את רגלי. את המלכים האלה יחד עם כוחותיהם, בספינותיהם בים וביבשה, עם צבאותי, הוצאתים לדרך. התקדמתי במהירות כדי להביא עזרה דחופה למלכים (ול)פקחים שבמצרים, העבדים, רואי פני, ובאתי עד פֶּר־בְּנָת. תרהקה (מלך) מצרים וכוש שמע במוף על התקדמות מסעי והוא גייס את צבאות לוחמיו כדי לערוך קרב ומלחמה נגדי. בתמיכת אשור, בל ונבו, האלים הגדולים אדוני, ההולכים לידי, הנחלתי לצבאותיו מפלה בקרב שדה פתוח. תרהקה שמע במוף על מפלת צבאותיו, זוהר אשור ואשתר סחפו והוא השתגע. הוד מלכותי, אשר (בו) פארוני אֵלִי שמים וארץ, הממו והוא עזב את מוֹף למלט את נפשו (ו)ברח אל נוא. את העיר הזאת לכדתי והכנסתי את צבאותי והושבתי (אותם) בתוכ(ה).

117-90 נִכּוּ מֶלֶךְ מוֹף וּסוּא, שֶׁ־לָדָר מֶלֶךְ צָנָה, פֶּשֶׁנְחָר מֶלֶךְ נִתְחָ ... (כאן באה רשימה של 17 מלכי ערים נוספים), את המלכים האלה, פחות ופקחים שאבי מולידי הפקיד במצרים ואשר עזבו את משרותיהם מפני התקפת תרהקה והתפזרו לכל עבר, החזרתי למשרותיהם והפקדתי אותם במשכנם. ארגנתי מחדש את מצרים (ו)כוש אשר אבי מולידי לכד. חיזקתי את המצודות יותר משהיה קודם וכרתי (מחדש) את הברית (אתם). חזרתי לנינוה בשלום עם שבויים רבים ושלל רב.

67-52, II במסעי השני, אל מצרים וכוש הישרתי בדרך. תנות־אמון שמע על התקדמות מסעי, ושעברתי את גבול מצרים. הוא עזב את מוֹף, וכדי

למלט את נפשו ברח לנוא. המלכים, הפחות, והפקחים שמינית במצרים, באו לקראתי ונשקו את רגלי. יצאתי בדרך נגד תנות־אמון, (ו)הלכתי עד נוא מבצרו. את הסתערות מלחמתי הוא ראה ולכן עזב את נוא וברח אל כַּפְּכַּפּ. את העיר ההיא (נוא) על כל סביבותיה לכדתי במו ידי בתמיכת האלים אשור ואשתר. כסף, זהב, אבנים יקרות, רכוש ארמונו (של תנות־אמון) ככל שהיה, לבוש צבעוני ובגדי פשתן, סוסים גדולים, התושבים - איש ואישה, שני אובליסקים גבוהים מצופים בסגסוגת כסף נוצצת, שמשקלם 2,500 כיכר, עקרתי ממקומם אשר בשער המקדש ולקחתי לאשור. הוצאתי מנוא שלל כבד שלא יימנה. על מצרים ועל כוש השלטתי את נשקי והצבתי גבורתי (עליהם). חזרתי בשלום לנינוה עיר אדנותי בידיים מלאות.

- מִכֶּן וּמִלַּח. מונחים גיאוגרפיים שהיו בשימוש בכתובות שומריות ואכדיות I, 67-52
 באלף השלישי לפסה"נ והם מציינים את קצות התבל (כנראה לכיוון מזרח ערב והודו). בספרות מן האלף הראשון, הכוונה היא למצרים וכוש. תרהקה נזכר גם כיריבו של אסרחדון; השוו כתובות 31, 32, 33.
 גייסתי את כוחותי העצומים. במהדורה המוקדמת, האחריות למסע היתה בידי התרתן והכוחות הצבאיים שבפחות ובממלכות הווסאליות, ודומה שהמלך לא השתתף בו כלל. בגרסה המאוחרת, הניצחון נזקף לזכותו של המלך, 'תיקון היסטוריה' רגיל בכתובות.
- 89-68 22 המלכים. מהדורת C של האנאלים של אשורבנפל (השוו Streck, *Assurbanipal*, pp. 138-139) מביאה כאן את רשימת 22 המלכים, אותה רשימה המופיעה בכתובות אסרחדון (ראו אצל אסרחדון, כתובת 30), בחילוף שני שמות: יִכְנָל מלך ארוד ועמינדב מלך בית־עמון. כחמש־שש שנים עברו מאז עריכת הרשימה בימי אסרחדון ועד מסעו של אשורבנפל למצרים, ובפרק זמן זה עלו שני המלכים החדשים; הרשימה עודכנה בהתאם. ברשימה מוזכר גם שמו של מנשה מלך יהודה (על השם עמינדב החוזר אצל מלכי בני עמון, השוו אחיטוב, כתובות, עמ' 223-225, 240).
 את המלכים האלה יחד עם כוחותיהם, בספינותיהם בים וביבשה, עם צבאותי, הוצאתי אותם לדרך. הדרך המהירה לרדת למצרים היא בים, וערי פיניקיה וקפריסין התגייסו לכך; על הפלגה בספינות לעבר מצרים נרמז בדב' כח, סח.

כַּרְבַּנְתָּ. לא זוהתה, אולי בדלתה המזרחית בכניסה למצרים (פלוסיום, לפי אונש, עמ' 33). השם האשורי (שפירושו 'נמל' / משובה של האלה בַּנְתָּ) ניתן לעיר בידי אסרחדון לאחר כיבושה (Borger, *Asarhaddon*, p. 114 §80). נוא. היא נוא־אמון ("עיר [האל] אמון"). עיר גדולה על שתי גדות הנילוס במצרים העליונה; היא תְּבִי בפי היוונים, היום כרנך ולוקסור. נוא שימשה כבירה בימי שליטיה הנוביים של מצרים (שושלת כ"ה). בדרך כלל השם נתקצר במקרא ל'נא' (למשל יר' מו, כה; יח' ל, יד).

נְכוּ מֶלֶךְ מוֹף וּסוּא. שלטונו של נכו על שתי ערים מרכזיות מורה על היותו מבכירי המלכים המצריים. 117-90

שַׁרְלָדָר מֶלֶךְ צָנָּ (או: צָנָּ). צֶעֶן, היא טַנִּיס שבצפון־מזרח הדלתה. השם שַׁרְלָדָר (*Šarru-lu-dari*) הוא אשורי, ופירושו 'המלך לעולם יחיה', וככל הנראה הוא ניתן לו בעת ששימש חצרן בנינוה. נַתָּת. תל אליהודיה שבדלתה.

בִּי 40 השורות המפרידות בין הקטעים המובאים כאן, נסקר סיכול המזימה למרוד באשורבנפל שנרקמה בין מלכי הדלתה לבין תרהקה. אך הצלחה זו של הכוחות האשוריים המקומיים לא החזיקה מעמד לאורך זמן. הם הותקפו במוף על ידי המלך הנובי החדש, תנות־אמון, פעולה ששימשה עילה למסע אשורי נוסף נגד מצרים. II, 48-28

במסעי השני. נראה שכשנה שנתיים מפרידות בין המסע השני לבין הפעולות המלחמתיות שתוארו במסע הראשון. במהדורה F, מסופרר מסע זה כ"מסע ראשון" וכל מה שקדם לו, נגרע מן הדיווח. תנות־אמון. בן שַׁבְתָּכָא (?) או בן אחותו של תרהקה, אחרון מלכי שושלת כ"ה (664-656 לפסה"נ בקירוב).

כַּפְכַּפָּ. זיהויה אינו ידוע; אולי באזור אסואן. את העיר ההיא על כל סביבותיה לכדתי. כיבוש נוא־אמון הדהד בזכרונם של אנשי יהודה עוד דורות רבים והנביא נחום הצביע על נפילתה של הבירה המצרית המהוללה כדוגמה לעתיד לקרות לנינוה בירת אשור: "התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה... גם היא לגלה הלכה בשבי" (נח' ג, ח"י).

שני אובליסקים גבוהים מצופים בסגסוגת כסף נוצצת, שמשקלם 2,500 כֶּפֶר. שני העמודים היו מוצבים במקדש אמון בכרנך, ומשקלם כ־75 טונות. כבמקרי שוד אחרים, המתכת היקרה הועברה לאשור, לפיאור מקדשים וארמונות.

על מצרים ועל כוש השלטתי את נשקי והצבתי גבורתי (עליהם). התפארות זו אינה הולמת את המצב המדיני בזמן חיבורה של מהדורת A. כבר באמצע שנות ה-50, השתחררה מצרים מעולה של אשור; פסמתיך ב', בעזרת שכירי חרב לודיים, השתלט על הצפון מן הדלתה ועד מוף.

A. Spalinger, "Assurbanipal and Egypt: A Source Study", *JAOS* 94 (1974), pp. 316–328; Onasch, *Ägypten*, pp. 147–151; H. Verreth, "The Egyptian Eastern Border Region in Assyrian Sources", *JAOS* 119 (1999), pp. 234–247

כתובת 35. המסע המוקדם לצור (לפי מהדורה B)

בעל מלך צור שנכנע לאסרחדון במהלך המסע האשורי למצרים (671 לפסה"נ), שמר אמונים לאשור ולא השתתף במרד שיזם תרהקה מלך מצרים. וכשיצא אשורבנפל בראשית מלכותו לדכא מרד זה, סיפק לו בעל אוניות להובלת הצבא האשורי וציודו למצרים (השוו כתובת 34). אך לקראת סוף העשור הראשון למלכות אשורבנפל, מרד בעל באשור בנסיבות שאינן ברורות. בעקבות כניעתו של בעל, נוסדה פחווה אשורית על החוף מול האי, עדות לכך היא משרתו של בִּלְחֶרֶן־שֶׁדָּא (מושל כְּר־אסחדון) כפחת צור, שהיה אֶפּוֹנִים בשנת 650.

תיאור המסע נגד צור דווח לראשונה במהדורה B שנתחברה סביבות 649 לפסה"נ.

מהדורה: A.C. Piepkorn, *Historical Prism Inscriptions of Ashurbanipal*, Chicago 1933, pp. 40–45; Borger, *Assurbanipal*, pp. 28–29
תרגום: ANET, pp. 295–296; TUAT 1/4, pp. 399–400; TPOA, pp. 133–134

במסעי השלישי יצאתי נגד בעל מלך צור היושב בתוך הים אשר לא II, 70–41 שמר את דבר מלכותי, לא ציית למוצא שפתי. הקפתי אותו בביצורים וחיזקתי את השמירה שאנשיו לא ייצאו. בים וביבשה תפסתי את כל מסילותיו וניתקתי את דרכו. מים, מצרך המחיה את נפשם, היה יקר לפיהם. אסרתי אותם במאסר חזק שאין להימלט (ממנו). את נפשותיהם הצרתי וקיצרתי, (ועל ידי כך) הכנעתי אותם לעולי. את

בתו, יוצאת חלציו, ואת בנות אחיו להיות נשי היכלי הביא לפני. את בנו, שלפנים לא עבר את הים, הביא לפני כדי להשתעבד אלי. את בתו ואת בנות אחיו יחד עם נדוניה גדולה קיבלתי ממנו. ריחמתי עליו ואת בנו, יוצא חלציו, החזרתי ונתתי לו. הסרתי את הסוללות שהקמתי מול בעל מלך צור ופתחתי את כל המסילות שתפסתי בים וביבשה. קיבלתי את מנחתו הכבדה. חזרתי בשלום אל נינוה עיר אדנותי. המלכים שבתוך הים והמלכים היושבים בהרים הגבוהים ראו את מעשי החזקים האלה, והם יראו את אדנותי.

הקפתי אותם בביצורים... בים וביבשה תפסתי כל מסילותיו. הצבא האשורי נערך על החוף מול צור, ששכנה על אי כ־600-750 מ' מן החוף, ומנע העברת מים ומזון אליה. רק בשנת 332 לפסה"נ חוברה צור ליבשה על ידי סוללה שנשפכה לים בימי המצור שניהל נגדה אלכסנדר מוקדון. את בנו, שלפנים לא עבר את הים, הביא לפני כדי להשתעבד אלי. אַחַמְלֶךְ שמו, כפי שמופיע במהדורה מאוחרת (A), וככל הנראה, היה רך בשנים.

ב' עודד, "ערי פיניקה ואשור בימי אסרחדון ואשורבניפל", מחקרים לתולדות ישראל וארץ ישראל ג (תשל"ה), עמ' 31-42

J. Elayi, "Les cités phéniciennes et l'empire assyrien a l'époque d'Assurbanipal", *RA* 77 (1983), pp. 45-48; H. J. Katzenstein, *The History of Tyre*,² Beer-Sheva 1997, pp. 287-292

כתובת 36. המסע המאוחר לצור (לפי מהדורה A)

מאז המסע הראשון נגד צור בשנות השישים של המאה ז' לפסה"נ (ראו כתובת 35), במשך כעשרים שנה, שררו יחסים תקינים בין אשור ובין צור "רוכלת העמים אל איים רבים". הדיווח שלפנינו על התקוממות בצור היבשתית מופיע במהדורת האנאלים המאוחרת ('גליל ראסם' = A) שנערכה בשנת 643 לפסה"נ. הקשר בין היחידות המדווחות באנאלים הוא ספרותי ולא תמיד כרונולוגי, כך שניתן לשער שבין שנת 645 (מהדורת האנאלים שלפני 'ראסם') ושנת 643, פעל הצבא האשורי בחוף הפיניקי במהלך מסע לסוריה שמטרתו היתה להשיב את הסדר על כנו באותו אזור. הקרבות בצור

הם העדות האחרונה לפעילות אשור במערב, ומכאן הערכות שונות בשאלת נסיגתה של אשור מן המערב.

מהדורה: Streck, *Assurbanipal*, pp. 80–83; Borger, *Assurbanipal*, p. 69
 תרגומים: ANET, p. 300; TUAT 1/4, p. 401

,IX
 128-115

בשובי (מן המסע נגד הערבים), לכדתי את אַשׁ, שלחוף הים מושבה. הרגתי את אנשי אַשׁ אשר לא נכנעו לפחותיהם (ו)לא העלו מנחה, מתן ארצם. בקרב האנשים שלא נכנעו עשיתי שפטים. את אַליהם (ו)אנשיהם שללתי לארץ אשור. את אנשי עכו הלא־כנועים טבחתי. את גוויותיהם על כלונסאות סביב העיר הוקעתי. את שאריתם לקחתי לארץ אשור. ארגנתי (אותם) ליחידה וצירפתי(ם) לצבאותי המרובים אשר העניק לי האל אשור.

אַשׁ (*Ušū*) היא צור העתיקה שעל החוף מול העיר צור שעל האי; היא 128-115 היתה מקור לאספקת מי שתייה לתושבי האי. את גוויותיהם על כלונסאות סביב העיר הוקעתי. למען יראו וייראו, כמנהג האשורי (השוו עונש דומה אצל סנחריב, כתובת 27).

כתובת 37. המסעות נגד הערבים (לפי מהדורה B)

בכתובת אשורבנפל נמסר על קרבות שניהל המלך נגד שבטי הערבים בשתי זירות, במערב נגד הנוודים שפלשו לתחומי הממלכות הכפופות לאשור, ובדרום נגד הערבים שהשתתפו במרד של שִׁמְשִׁשֶׁם־אֶפְן. הסקירה הקדומה במהדורה B (משנת 649) מתארת אירועים שהתרחשו בשנת 652 (לפני פרוץ הקרבות בבבל) ומתרכזת בפעילות הצבאית של אשור בעבר־הירדן ובדרום סוריה.

היחידה הנוכחית מופרדת מקודמתה (שדנה בעילם) על ידי קו ששורטט על הלוח, אך איננה מסופרתת כמסע נפרד כמו במהדורות המאוחרות שבהן הופרד סיפור הערבים על ידי מתן מספר נפרד למסע נגדם.

מהדורה: A.C. Piepkorn, *Historical Prism Inscriptions of Ashurbanipal*, Chicago 1933, pp. 80–85; Borger, *Assurbanipal*, pp. 113–114

יִתַּע בֶּן חֲזַאל מֶלֶךְ קִדְר הַמְשׁוּעֵבֵד לִי פָנָה אֵלַי בַּדְּבַר אֱלוֹהֵיו וְהִתְחַנַּן
 אֶל מַלְכוּתִי. בָּאֵלִים הַגְּדוֹלִים הַשְּׁבַעֲתִיו וְהַחֲזַרְתִּי לוֹ אֶת הָאֵלָה
 עֲתֶרֶשׁ־מִיָּן. אַחַר כֵּךְ, הוּא פִשַׁע בַּשְּׁבֻעָתִי, לֹא נִצַּר אֶת הַטּוֹבָה (שַׁעֲשִׁיתִי
 עִמּוֹ) וְהִשְׁלִיךְ אֶת עוֹל אֲדֹנָיִ. הוּא מָנַע אֶת רַגְלִיו (מִלְּבוֹא) לְדָרוֹשׁ
 בְּשִׁלּוּמֵי וַחֲדָל (לְהַבִּיא) מִתְּנוּת. אֶת אֲנָשֵׁי עֵרֶב הִסִּית לְמִרּוֹד אֶתּוֹ וְהֵם
 פִּשְׁטוּ שׁוֹב וְשׁוֹב עַל אֶרֶץ אֲמֹרָה. אֶת חֵיילֵי שְׁהִיו מוֹצְבִים בְּגִבּוֹל אֶרְצוֹ
 שִׁלַּחְתִּי נִגְדּוּ וְהֵם הִנְחִילוּ לָהֶם מִפְּלָה, אֶת כָּל אֲנָשֵׁי עֵרֶב שִׁיִּצְאוּ נֹגְדֵי
 הַבֵּיטוֹ בְּנִשְׁקָה. אֶת אוֹהֲלֵיהֶם, מִגּוֹרֵיהֶם, הֶעֱלוּ בָאֵשׁ, הַפְּקִידוֹ לְלֵהָבוֹת.
 בָּקַר (ו) צֹאן, חֲמוֹרִים וְגַמְלִים וְאֲנָשִׁים שִׁלַּלְתִּי לְלֹא מִסְפָּר. אֶת כָּל תְּחוּם
 אֶרְצִי לְכָל אוֹרְכָה הֵם מִלְּאוּ עַד הַקְּצָה. חִילַקְתִּי גַמְלִים כְּמוֹ צֹאן, הַפְּצַתִּי
 בֵּין אֲנָשֵׁי אַשּׁוּר. בְּתוֹךְ אֶרְצֵי קִנּוּ גַמְלִים בְּשִׁקְלֵי אֶחָד (או) חֲצֵי שִׁקְלֵי
 בְּשַׁעַר הַשּׁוּק. הַפּוֹנְדִקְאִית כִּמְתַנָּה, מִבְּשַׁל הַשֶּׁכֶר עֲבוּר כֹּד, הִגְנָן עֲבוּר
 צִרּוֹר עֵשֶׁב - קִיבְלוּ גַמְלִים וְאֲנָשִׁים. אֶת יוֹתַע וְשֹׂאֵר הָעֵרֶבִים שֶׁנִּמְלְטוּ
 מִפָּנַי כָּלִי נִשְׁקִי הַפִּיל הָאֵל אֶרֶץ הַגִּיבּוֹר. רַעַב הָיָה בָהֶם וּבִמְחִסּוֹרָם אֲכָלוּ
 אֶת בָּשָׂר בְּנֵיהֶם. אֶת הַקְּלָלוֹת, כָּכָל הַכְּתוּב בַּשְּׁבֻעָה אִיתָם, הִבִּיאוּ
 עֲלֵיהֶם הָאֵלִים אַשּׁוּר, סִין, שֶׁמֶשׁ, בֵּל, נָבו, אֲשֶׁתֶר שֶׁל נִינּוּהָ, אֲשֶׁתֶר
 שֶׁל אֶרְבֵּל, הָאֵלִים הַגְּדוֹלִים אֲדוֹנָי. צָרָה בָּאָה עַל יוֹתַע וְהוּא בָּרַח לְבָדוּ.
 אֲבִיתַע בֶּן תַּאֲרָה בָּא לְנִינּוּהָ וְנִשְׁקָה אֶת רַגְלֵי, וְהִטְלֵתִי עֲלָיו שְׁבֻעָה
 לְהִשְׁתַּעֲבֵד לִי. מִיִּנִיתִי אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ בְּמִקּוֹם יוֹתַע. הִטְלֵתִי עֲלָיו כְּמִנְחָה
 (הַמְּשַׁתְּלֵמֵת) מִדֵּי שָׁנָה זֶהָב, "אֲבִנֵי עֵינָיִים", אֲבִנֵי שׁוֹהֵם, כַּחֵל, גַּמְלִים,
 (ו) חֲמוֹרִים מְשׁוּבָחִים.

- 93, VII
31, VIII

38-32

עֲמַלְדֵן מֶלֶךְ קִדְר, שֶׁכְּמוֹהוּ הִתְנַכַּר (לְאַשּׁוּר) וּפִשַׁט שׁוֹב וְשׁוֹב עַל אֶרֶץ
 אֲמֹרָה, בְּהִזְכַּרְתִּי שְׁמֵי אֲשֶׁר הָאֵלִים אַשּׁוּר, סִין, שֶׁמֶשׁ, בֵּל, נָבו, אֲשֶׁתֶר
 שֶׁל נִינּוּהָ, וְאֲשֶׁתֶר שֶׁל אֶרְבֵּל הַגְּדִילוּ - כְּמִשְׁחַלְתֵּי מֶלֶךְ מוֹאָב, עֲבַד רוֹאֵה
 פָּנָי, הִנְחִיל לוֹ מִפְּלָה בְּקִרְבֵּי שְׂדֵה פְתוּחַ. בְּמוֹ יָדָיו לְכַד אֶת עֲמַלְדֵן וְאֶת
 שֹׂאֵר אֲנָשָׁיו שֶׁשֶּׁרְדוּ מִן הַקִּרְבֵּי, וְנָתַן אֶת יָדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְּרוֹזַל
 וְהִבִּיאוֹם לְנִינּוּהָ.

50-39

63-51 נִתַּן מֶלֶךְ נְבִיּוֹת, אֲשֶׁר מִקוֹמוֹ רְחוֹק, אֲשֶׁר לִפְנֵימֵי לֹא שָׁלַח שְׁלִיחַ אֶל
הַמְּלָכִים אֲבוֹתַי, (ו) לֹא דָרַשׁ בְּשָׁלוֹם מִלְּכוּתָם - שָׁמַע עַל כּוֹחַ אֲשׁוּר
(ו) מִרְדֵּךְ שֶׁתִּמְכּוּ בִי וְעַתָּה שָׁלַח אֶת שְׁלִיחוֹ לְשָׁלוֹם כְּדִי לְהַקִּים שְׁבוּעַת
שָׁלוֹם וּלְהַשְׁתַּעֲבֵד לִי, הוּא הִתְחַנֵּן אֶל אֲדֹנָי. הַבִּטַּתִּי בּוֹ בְּשִׂמְחָה וְנִתְּנִי
בּוֹ אֶת פְּנֵי הַצְּוֵהִלוֹת. הַטַּלְתִּי עָלָיו מִסּוֹ וּמִנְחָה (הַמִּתְשַׁלֵּם) מִדֵּי שָׁנָה.

יֹתֵעַ בֶּן חֲזָאֵל. סִנְחָרִיב נִלְחַם בְּחֲזָאֵל אֲבִיו שֶׁל יֹתֵעַ בְּאֲזוּר דְּוִמָּה שְׁבַמְזֹרְחוֹ
שֶׁל וְאֲדִי סְרַחְאֵן. כֹּאן נִמְצָא יֹתֵעַ בְּסֵפֶר עֲבֵר־הִירְדָן.

- 93, VII
31, VIII

קִדְר. מִגְעִים רֵאשׁוֹנִים, אֶל נֶכּוֹן שְׁלוּוִים, עִם הַקְּדָרִים הָיוּ כִּבְר בִּימֵי תִגְלַת־
פְּלֶאסֶר ג'; רֹאוּ כְּתוּבַת 10.

פְּנָה אֶלִי אֹדוֹת אֱלֹהֵי. צִלְמֵי הָאֱלִים נִלְקְחוּ בְּשִׁבִי עוֹד בִּימֵי אֶסְרַחְדוֹן,
אֲךָ הָעֲנִיין יָדוּעַ רַק מִכְּתוּבוֹת אֲשׁוּרְבַנְפֶּל (Eph'al, *Arabs*, p. 129).
הָאֱלֹהֵי עֲתֶרֶשְׁמִין. שֵׁם הָאֱלֹהֵי מוֹעַתֵק בְּצוֹרְתוֹ הָאֶרְמִית וּפִירוֹשׁוֹ: עֲשֵׁתֶרֶת
(> *עֲתֶרֶת) שֶׁל הַשָּׁמַיִם. הַשּׁוֹ לְשֵׁם הָאֱלֹהֵי "בְּעֶלְשָׁמַם" (בְּפִינִיקִית) וְ"בְּעֶלְשָׁמִין"
(בְּאֶרְמִית).

אֶת חֵיילֵי שֶׁהָיוּ מוֹצְבִים בְּגִבּוֹל אֶרֶץ שְׁלַחְתִּי נִגְדוּ וְהֵם הִנְחִילוּ לָהֶם
מִפְּלָה, אֶת כָּל אֲנָשֵׁי עֶרֶב שִׁיִּצְאוּ נִגְדֵי הַבִּיטוֹ בְּנִשְׁקָם. בְּמַהְדוּרָה A (טוֹר
VII, 108-114) מוֹבֵאת רֵשִׁימַת הַמִּקוֹמוֹת בָּהֶם חָנָה הַצְּבָא הָאֲשׁוּרִי, בִּינִיָּהֶם
אֲדוּם, מִעֲבֵר יְבָרוּד, בֵּית עֲמוֹן, וּמוֹאֵב.

רַעֲב הָיָה בָּהֶם וּבְמַחְסוֹרֵם אָכְלוּ אֶת בֶּשֶׂר בְּנִיָּהֶם. אֶת הַקְּלָלוֹת, כִּכְל
הַכְּתוּב בְּשְׁבוּעָה אַתֶּם, הַבִּיאוּ עֲלֵיהֶם הָאֱלִים. בְּשְׁבוּעַת הָאֲמוּנִים שֶׁנִּשְׁבְּעוּ
נִתְּנִי אֲשׁוּר בִּימֵי אֶסְרַחְדוֹן בְּדַבָּר עֲלֵייתוֹ שֶׁל אֲשׁוּבַנְפֶּל לְכֶסֶם הַמְּלוּכָה נִרְשָׁמָה
הַקְּלָלָה: "בְּרַעֲבוֹנְךָ תֹאכַל אֶת בֶּשֶׂר בְּנִיךָ. בְּמַחְסוֹר וּבְמִצּוֹק תֹאכַל אִישׁ אֶת
בֶּשֶׂר רַעְהוֹ" (SAA 2, p. 46, lines 449-450), הַשּׁוֹ וִי כו, כֵּט; דִּב' כח, נג.

50-39 כְּמִשְׁחַלַּת מֶלֶךְ מוֹאֵב. בְּמַהְדוּרוֹת הַמְּאוּחָרוֹת מִיּוֹחַס נִיצְחוֹנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מוֹאֵב
עַל עֲמֶלְדָן לְאֲשׁוּרְבַנְפֶּל.

63-51 נִתַּן מֶלֶךְ נְבִיּוֹת. נִרְאָה שֶׁ"מִקוֹמוֹ הַרְחוֹק" הָיָה בִּלְבַב הַמְּדַבֵּר הַסּוּרִי־עֶרְבִי
מִדְרוֹם לְוְאֲדִי סְרַחְאֵן. בְּמִקְרָא נְבִיּוֹת הוּא בְּכוֹרוֹ שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל (הַשּׁוֹ בִּר'
כה, יג; כח, ט; י' ש, ז). לְמִרְוֹת דְּמִיּוֹן הַצְּלִיל בֵּין הַשְּׁמוֹת נְבִיּוֹת וְנִבְטִים,
אֵין קֶשֶׁר בִּינֵיהֶם; הַשְּׁמוֹת גְּזוּרִים מִשׁוֹרְשֵׁים שׁוֹנִים וְהַנְּבִטִים מוֹפִיעִים
לְרֵאשׁוֹנָה בְּמִקְוֹרוֹת בְּמֵאָה ד' לְפִסְהֵ"נ (Eph'al, *Arabs*, pp. 221-223).

Eph'al, *Arabs*, pp. 142–144, 147–155; M. Weippert, “Die Kämpfe des assyrischen Königs Assurbanipal gegen die Araber”, *WO* 7 (1973), pp. 39–85; P. Gerardi, “The Arab Campaigns of Assurbanipal: Scribal Reconstruction of the Past”, *SAAB* 6 (1992), pp. 67–103

ה'פור' של יחל (אוסף הלוחות, אוניברסיטת יל, ארה"ב)

הכרוניקה האַפּוֹנִימִית האשורית

מניין השנים באשור התנהל לפי שיטת האַפּוֹנִימִים. כל שנה היתה קרויה על שם אַפּוֹנִים (אשורית: *limu / limmu*, שפירושה 'סבב'), שהיה שר או פקיד בכיר; אף המלך נהג ליטול את משרת האַפּוֹנִים, בדרך כלל בשנתו השנייה. בחירת האפונימים נעשתה, ככל הנראה, בהטלת גורל (אשורית: *pūru*, 'פור'), ונתגלתה קוביית פור כזו מימי יַחֲלָ, שהיה הממונה על משק הבית של המלך שלמנאסר ג' (איור, עמ' 108). יַחֲלָ שימש אפונים שלוש פעמים בשליש האחרון של המאה ט' (בשנים 821, 824, 833). במרוצת השנים, נקבע סדר פחות או יותר קבוע למינוי האפונימים; אחרי שנת המלך, שימשו במשרת האפונים התרתן, כרוז הארמון, רבשקה, אשר על הבית, והפחות הבכירים. במאה ז' הורחב מעגל האפונימים לכלול גם פחות ששירתו באזורים מרוחקים של האימפריה, כגון נבֹר־כַּנְאֶצַר פחת שומרון בשנת 690 ואֶסְאֶד־אֲנַן פחת מגידו בשנת 679. כדי לנהל סדרי ממשל ומסחר תקינים, נרשמו שמות האפונימים בלוחות לפי סדר כהונתם, ובמשך הזמן, נוסף תואר לכל אפונים כדי להבחין בין אנשים בעלי אותו שם. נשתמרו לוחות סיכום של האפונימים משנת 910 לפסה"נ (אדד־נֶרֶךְ ב') עד 649 (אמצע שנותיו של אשורבנפל). אשר לסדר האפונימים משנת 649 עד 612, שנת נפילת נינוה, הוצעו כמה שיחזוריים (ראו וייטינג).

קיים גם רישום מורחב של רשימות האפונימים, המכונה 'הכרוניקה האפונימית', ובה צוין ליד שם האפונים אחד האירועים המרכזיים של אותה שנה. בדרך כלל היה זה שם של עיר או ארץ שהיו מטרת המסע הצבאי השנתי. ההרחבה בידיעות ההיסטוריות החל מאמצע המאה ח' מלמדת על השפעה בבלית ברישום כרוניסטי (ראו וייסרטי). לא שרדו עותקים של הכרוניקה אחרי שנת 700. ניתן לחשב תאריכים קבועים על פי הכרוניקה

האפונימית הודות לרישום על שנת בַּר־סַגְלָ, מושל גוזן, שנת 763 לפסה"נ: "ליקוי חמה בחודש סיון" (בחמישה־עשר ביוני, לפי חישוב אסטרונומי). קביעה זו מרכזית להעמדת השלד הכרונולוגי של המחצית הראשונה של האלף הראשון לפסה"נ בכל המזרח הקדום.

כתובת 38. הכרוניקה האפונימית

לוחות הכרוניקה מסורגלים בקווים מאונכים המחלקים את הלוחות לארבעה טורים. בטור הראשון מופיעה רק הנוסחה: *ina limme*, 'ב(שנת) האפונים'. קו אופקי נוסף נמתח על הלוח לפני שנת האפונים של המלך. בתרגום שלהלן, ויתרנו על הטור הראשון ובשלושת הטורים האחרים, נעשה ניסיון לשמור על חלוקת הכתוב לפי הטורים על חשבון תרגום שוטף. התרגום מתבסס על מחקרו של מילרד המקבץ את כל כתבי היד של רשימת האפונימים והכרוניקה האפונימית.

מהדורה: A. Millard, *The Eponyms of the Assyrian Empire 910–612 BC*, SAAS 2, Helsinki 1994; A. Ungnad, "Eponymen", *RLA* 2, pp. 412–457
תרגום: *ANET*, p. 274; *COS* 1, pp. 465–466

השנה	אירוע השנה	התואר	שם האפונים
809	אל מדי	מלך אשור	אדד־נֶרֶר
808	אל גוזן	תרתן	נרגל־אַלִי
807	אל מְנִי	כרוז הארמון	בִּלְדַן
806	אל מְנִי	רבשקה	צֶל־בֵּל
805	אל ארפד	אשר על הבית	אשור־תַּכְלַכ
804	אל חֲזוּ	מושל הארץ	אַל־אַסִי
803	אל בַּעַל	(מושל) רצף	נרגל־אַרְש
802	אל הים, מגיפה	(מושל) אַרְפַּח	אשור־בִּלְת־אַכַר

השנה	אירוע השנה	התואר	שם האפונים
801	אל חבשכִי	(מושל) אחזחנִי	נְרִת־אֵלִי
800	אל מדי (או: מְנִי)	(מושל) נציבין	שְׁפִיא־שֶׁתֶר
799	אל מדי (או: מְנִי)	(מושל) אֶמֶד	מֵרֶדֶךְ־אֶשְׁמֵנִי
798	אל לְשִׁי	רב־סריס	מֵתְכַל־מֵרֶדֶךְ
797	אל נִמְר	(מושל) כלח	בֵּל־תְּרַצ־אֶלְמִי
796	אל מִנְצוֹת	(מושל) חֶבְרָר	אֲשׁוּר־בֵּל־אֶצֶר
			.
			.
			.
781	אל אררט	מלך אשור	שֶׁל־מִנְאֶסֶר
780	אל אררט	תרתן	שֶׁמֶשׁ־אֵל
779	אל אררט	רבשקה	מֵרֶדֶךְ־רִמְנִי
778	אל אררט	כרוז הארמון	בֵּל־לְשֶׁר
777	אל אתא	אשר על הבית	נְבוֹ־אֶשְׁדֵי־כֶאֱנִי
776	אל אררט	מושל הארץ	פְּנִי־אֲשׁוּר־לְמֵר
775	אל הר הארזים	(מושל) רצף	נִרְגַל־אֶרֶשׁ
774	אל אררט (ו) נִמְר	(מושל) נציבין	אֲשֶׁת־רִדוֹר
773	אל דמשק	(מושל) רְקֵמֶת	מִנְ־כֶ־אֶדֶד
772	אל חֶדְרָר	(מושל) כלח [שנים שלמנאסר מלך אשור	אֲשׁוּר־בֵּל־אֶצֶר
			.
			.
			.

השנה	אירוע השנה	התואר	שם האפונים
745	בי"ג באייר התיישב על כס (המלכות)	מושל אַרְפַּחַ תגלת־פלאסר בתשרי אל (ארץ) יצא בין הנהרות	נְבוּבַלְאֶצַּר
744	אל נִמְרַ	(מושל) כלח 10 שנים [אשור־ נִרְרַ מלך] אשור	בִּלְדַן
743	בארפד הונחתה	מלך אשור תבוסה על אררט	תגלת־פלאסר
742	אל ארפד	תרתן	נְבוּדַאֲנִי
741	אל ארפד שלוש שנים נלכדה	כרוז הארמון	בִּלְחַרְן־בִּלְאֶצַּר
740	אל ארפד	רבשקה	נְבוּאֲטַרְנִי
739	אל אַלְבַּ המצודה נלכדה	אשר על הבית	סִינ־תַּכְלִכַּ
738	כִּלְנֵה נלכדה	מושל הארץ	אֲדַד־בִּלְכַּאן
737	אל מדי	(מושל) רצף	בִּלְאֲמַרְנִי
736	לרגלי הר נל	(מושל) נציבין	נְנַרְת־אֲלִי
735	אל אררט	(מושל) אַרְפַּחַ	אשור־שֶׁלְמַנִּי
734	אל פלשת	(מושל) כלח	בִּלְדַן
733	אל דמשק	(מושל) מִזְמַא	אשור־דַּאֲנִי
732	אל דמשק	(מושל) סַאֲמַ	נְבוּבַלְאֶצַּר
731	אל שִׁפְיַ	(מושל) אַחְזוּחַנִּי	נְרַגְל־אַבְלַט
730	בארץ	(מושל) תֶּלֶּ	בִּלְלִדְרַ
729	המלך אחז בידי בל	(מושל) חֲבַרְרַ	לְפַחַר־אַלִּי
728	המלך אחז בידי בל אל העיר חן [(מושל) תְּשַׁחַן	דוּר־אֲשׁוּר

שם האפונים	התואר	אירוע השנה	השנה
בַּלְחַרְן־בַּלְאֶצַּר	(מושל) [גו]זן שלמנאסר	אל] [ישב] על [כס (המלכות)]	727
מרדך־בַּלְאֶצַּר	(מושל) [אמ]ד	ב[ארץ ?]	726
מַחֲד	(מושל) נינוה	אל]	725
אשור־אֶשְׁמֵן	(מושל) [כל]ז [] שנים	אנל]	724
שלמנאסר	מלך [אשור]	אנל]	723
נַנְרַת־אֵלִי	[]	[]	722
נְבוֹרְתַרְץ	[]	אל ח]ת (?)	721
אשור־נְרַכ־דַּאן	[]	[יסודות המקדש ... הונח]חו [] שנ[ים]	720
סרגון	מלך [אשור]	[האל ... אל ביתו החדש נ]כנס	719
זַרְאֲבַן	(מושל) ר[צף]	[אל ת]בל	718
טַב־שַׁר־אשור	אשר על הבית	[יסודות העיר דור־שָׁכַן הונחו	717
טַב־צַל־אשור	מושל העיר אשור	[אל] מְנִי	716
תַּכְלַכ־אֲנִי־בַל	(מושל) נציבין	[] פחות נתמנו	715
אשתר־דוּר	(מושל) אַרְפַּח	[אל אר]רט. העיר מַצְצַר. (האל) חֲלַד	714
אשור־בַּן	(מושל) כלח	[ש]רי הממלכה באַלְפַּ [לבי]ת החדש נכנס [אל] מַצְצַר	713
שַׁר־אֶמְרַן	(מושל) זַמְא]	בארץ	712
נַנְרַת־אֶלְכִּי־פַן	(מושל) סְמָא	אל מְרַקַס	711
שַׁמ־שִׁבְל־אֶצַּר	(מושל) אַרְזַחַנ]	אל בית־זַר. המלך חנה	710

השנה	אירוע השנה	התואר	שם האִפּוֹנִים
	בעיר כּש		
709	סרגון אחז בידי בל	(מושל) תל	מִנְכֵּי־אֲשׁוּר־לֵא
708	העיר כּמח נכבשה. פחה מונה שרים אל כּמח []	(מושל) חב[נ]ר	שִׁמְשֵׁי־אֶפְחָר
707	המלך חזר מבבל. [של] העיר דור־יִכָּן נלקח. [] העיר דור־יִכָּן נהרסה. בכ"ב בתשרי, אלי דור־שֶׁרְכָן למקדשיהם נכנסו	(מושל) תִּשְׁחָן	שִׁי־אֲשׁוּר־דָּב
706	המלך בארץ. שרי הממלכה [] [בארץ כּרל]. בו' באייר דור־שֶׁרְכָן נ[חנכה] [נתקבל.	מושל גוזן	מִתְכַּל־אֲשׁוּר
705	המלך [] נגד כּרד הכּלמאי [] המלך נהרג. המחנה של מלך אשורן בי"ב באב סנחריב [היה למלך (?)]	מושל אֶמֶד	נִסְחָר־בֵּל

805-796. עיקר הפעילות הצבאית בשנים אלה היה במערב כפי שניתן ללמוד מן היעדים הרשומים בכרוניקה ומן התיאורים שבכתובות אדד־נֶרֶר ג'; השוואת כתובות 4-6.

775-772. חזרתה של אשור למערב אחרי היעדרות של עשרות שנים. השוואת כתובת 7.

743-738. במשך שלוש שנות המצור על ארפד ביקש תגלת־פלאסר ג' לדחוק את אררט ממעמדה בצפון סוריה ולהשליט שם את ההגמוניה האשורית.

פרשת עזריהו ורשימת מעלי מס שייכות לאירועי שנת 738. השוואת כתובות 8 ו-9.

732-734. המסעות לפלשת ודמשק מסוכמים בכתובות תגלת-פלאסר ג' (כתובות 12-14) ובמקרא (מל"ב טו, כט; מל"ב טז, ז"ט).
729. השתתפות תגלת-פלאסר ג' בטקס ראש השנה הבבלי מעידה על הכרה בו כמלך בבל; לביטוי "אחז בידי בל", השוואת כתובת 41, אחור שו' 3.
712. לידיעה על הימצאות סרגון "בארץ" אשור יש לצרף את תיאור המהלכים באזור אשדוד; השוואת כתובות 17 ו-24.

ח' תדמור, "פור", אנציקלופדיה מקראית ו, עמ' 446-448

E. Weissert, "Interrelated Chronographic Patterns in the Assyrian Eponym Chronicle and the 'Babylonian Chronicle': A Comparative View", in: D. Charpin – F. Joannès (eds.), *La circulation des biens, des personnes et des idées dans le Proche-Orient ancien*, Paris 1992, pp. 273–281; R. M. Whiting, "The Post-Canonical and Extra-Canonical Eponyms", in: A. Millard, *The Eponyms of the Assyrian Empire 910–612 BC*, SAAS 2, Helsinki 1994, pp. 72–78; S. Zawadski, "The Question of the King's Eponymate in the Latter Half of the 8th Century and the 7th Century BC", in: S. Parpola – R. M. Whiting (eds.), *Assyria 1995*, Helsinki 1997, pp. 383–389; I. L. Finkel – J. E. Reade, "Assyrian Eponyms, 873–649 BC.", *Orientalia* 67 (1998), pp. 250–254; R. Matilla, *The King's Magnates. A Study of the Highest Officials of the Neo-Assyrian Empire*, SAAS 11, Helsinki 2000

לוח מסדרת 'הכרוניקה הבבלית' (המוזיאון הבריטי)

כרוניקות בבליות

המאפיין העיקרי של קבוצת הטקסטים המכונה כרוניקות הוא סידורם לפי שנות המלך; העיקרון הכרונולוגי נשמר גם ברישום שאינו רצוף, ומדלג על שנים או על מלך מסוים. הכתיבה הכרוניסטית היא לרוב תמציתית ועניינית, כך שלעתים שלוש או ארבע שורות עשויות לסכם שנה שלמה, אך יש גם דוגמות של דיווחים מלאים יותר. הנושאים שנסקרו: קרבות (ניצחונות וגם כישלונות), ענייני פולחן, מחירי השוק; הכל נמסר ללא פולמוס או הצטדקות, והרושם הוא שלפנינו עובדות כהויותן. בו בזמן ברור שהסופרים הביאו בכרוניקות נושאים בהם מצאו עניין ואותם ביררו מתוך רישום ארוך ומפורט. כתיבה כרוניסטית היתה מקובלת במיוחד בבבל, אם כי כמה שברי לוחות מלמדים שהסוגה היתה מוכרת גם באשור אף שלא נקלטה שם.

כתובת 39. כרוניקה בבליית מימי נבונצר עד שמששם־אֶכָן

בלוח זה נסקרות השנים מימי נבונצר (747-743 לפסה"נ) עד עלייתו של שמששם־אֶכָן (668-648 לפסה"נ). בנוסף למלכי בבל, לא נפקד מקומם של מלכי אשור בשנים שמלכו כמלכי בבל. כמו כן הובאו מקצת חילופי השלטון בעילם, שכנתה של בבל מדרום־מזרח. העותק השלם ביותר ששרד הועתק בבבל בשנת כ"ב לדריוש (א') "מלך בבל וכל הארצות" (499 לפסה"נ) על לוח גדול המחולק לארבעה טורים, שניים מכל צד. להלן שני קטעים נבחרים, האחד מביא את תמצית חייו של שלמנאסר ה' (כנראה לא שרד רישום מפורט יותר) והאחר סוקר את התקופה (לפי שנים יחידניות) מרצח סנחריב עד לעלייתו של אשורבנפל.

מהדורה: Grayson, *Chronicles*, no. 1, pp. 69–87
 תרגומים: ANET, pp. 301–303; TPOA, pp. 105–106, 126; TUAT 1/4, pp. 401–402; COS 1, p. 467
 תצלום: Grayson, *Chronicles*, plates xii–xiii

- פנים I, 19 שנה 3 (של) מִכְּנִזָּר. תגלת־פלאסר
 כשירד אל ארץ אֶכַד 20
 הוא הרס את בית־אֶמְכֵן ותפס את מִכְּנִזָּר.
 שלוש שנים מלך מִכְּנִזָּר בבבל
 תגלת־פלאסר היה למלך בבבל.
-
- שנה 2: תגלת־פלאסר בחודש טבת (הלך) לגורלו.
 <שמונה־עשרה> שנה מלך תגלת־פלאסר בארץ אֶכַד 25
 ובאשור. מהן שנתים היה (מלך) בארץ אֶכַד.
 בחודש טבת, יום כ"ה, שלמנאסר בארץ אשור
 <ואֶכַד> היה למלך. הוא הרס את שומרון.
-
- שנה 5: שלמנאסר בחודש טבת (הלך) לגורלו.
 חמש שנים מלך שלמנאסר באֶכַד ובאשור. 30
 בחודש טבת, יום י"ב, היה סרגון למלך באשור.
 בניסן היה מרדך־בלאדן מלך בבבל.
-
- שנה 8: אין מלך בבבל. חודש תמוז, יום ג',
 אַחור III 28
 אֵלִי אָרָךְ (יצאו) מ [(ו)נכנסו אל אָרָךְ.
 חודש תשרי, יום כ"ג, חֲמִבְחַלְדָּשׁ מלך עילם, בצהרי היום 30
 סבל מהתקף ובער[ב מ]ת. חֲמִבְחַלְדָּשׁ שמונה שנים
 מלך בעילם.
 חֲמִבְחַלְדָּשׁ ב' [בנ]ו (?) מלך.
 חודש טבת, יום כ', סנחריב מלך אשור -
 בנו הֶרְגוּ במרד. [שנים סנחריב 35
 מלך באשור. מיום כ' בחודש טבת עד
 יום ב' בחודש אדר, נמשך המרד באשור.

בחודש אדר, יום [י"ח] ח (או: [כ"ח] ח) אסרחדון בנו היה למלך באשור.

שנה 1: אסרחדון. זֶרְכַּת־לְשָׁר, מושל ארץ הים,
 כשעלה בנהר, הוא חנה על אור; את העיר הוא לא [לכד (?)].
 הוא ברח מפני שרי אשור ונכנס לעילם.
 בארץ עילם מלך עילם לְכָדוּ וְהָרְגוּ בנשק.
 חודש לא ידוע. בניפור, המושל []
 בחודש אלול, אֶשְׁתָּרְן וְאֵלִי []
 הלכו אל דֶּר [מ־א]
 אל דוּר־שָׁרְכַן הלכו []
 חודש אדר x x x x []

שנה 2: "אשר על הבית" []
 (שתי שורות שבורות)

[שנה 3: אַח־שָׁלֵם, המושל (של העיר ניפור),
 וְשִׁמְשֵׁאֲבַנְּ בִן־דְּכַרְ] הובלו לאשור ובאשור הוצאו להורג.

אחור
 1, IV

[שנה 4:] העיר צידון נלכדה ונבוזה.
 [באו]תה [שנה], "אשר על הבית" גייס צבא בארץ אַכַּד.

שנה 5: בחודש תשרי, יום ב', צבא אשור את בַּז
 לכד. בחודש תשרי ראשו של מלך צידון
 נכרת והובא לאשור. בחודש אדר, ראשו של מלך
 כְּנַד וְסַס נכרת והובא לאשור.

שנה 6: מלך עילם נכנס לסַפַּר. היה הרג. האל שִׁמְש
 מ(מקדש) אֶבְבַּר לא יצא. (צבא) אשור <הלך> לְמִלְדָּה. אלול, (יום) ז'
 חֲמֵבַח־לְדָש מלך עילם ללא מחלה מת בארמונו.
 חמש שנים מלך חֲמֵבַח־לְדָש בעילם.
 אֶרְתַּכ־אחיו היה למלך עילם.

10

15 חודש לא ידוע. שִׁמְאֲדָן, המושל (של העיר ניפור)
וּפְדָךְ בן דְּכָר הוּבְלוּ לַאֲשׁוּר.

שנה 7: בחודש אדר, יום ה', צבא אשור הובס במצרים.
בחוֹדֶשׁ אֲדָר, הָאֵל אֲשֶׁת־רֵאֲגָד וְאֵלֵי אֲגָד
יִצְאוּ מֵעִילָם וּבְחוֹדֶשׁ אֲדָר, יוֹם י', נִכְנְסוּ לְאֶכָד.

20 שנה 8: אסרחדון. חודש טבת, יום שבו
אֶרֶץ שִׁבְרֵי נִלְכְּדָה וּנְבוּזָה.
בחוֹדֶשׁ כִּסְלוֹ שִׁלְלָה הַגִּיעַ לְאֶרֶךְ.
חוֹדֶשׁ אֲדָר, יוֹם ה', אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ מֵתָה.

25 שנה 10: בחודש ניסן צבא אשור יצא אל מצרים. שבו
חוֹדֶשׁ תַּמּוּז, יוֹם ג', יוֹם ט"ז, יוֹם י"ח
שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים - מִכָּה בְּמִצְרַיִם.
יוֹם כ"ב, מוֹף עִיר הַמַּלְכוּת נִלְכְּדָה.
מִלְכָּה הִצִּיל אֶת עֲצָמוֹ, בְּנוֹ וְאֶת חֵיוֹ נִתְּפָסוּ.
שִׁלְלָה הוּצָא, תוֹשְׁבֵיָה נִלְקָחוּ בְּשָׁבִי וּרְכוּשָׁה נִשְׁדָּד.

שנה 11: באשור המלך הוציא להורג רבים מאציליו.

30 שנה 12: מלך אשור יצא למצרים.
בְּדֶרֶךְ חִלָּה וּבְחוֹדֶשׁ חֲשׁוּן, יוֹם ו', (הַלֶּךְ) לְגוּרְלוֹ.
שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ אֲסַרְחַדוֹן בַּאֲשׁוּר.
שִׁמְשֵׁש־אֶכָן בְּבָבֶל וְאֲשׁוּר־בְּנַפֵּל בַּאֲשׁוּר, בְּנֵיוֹ, הָיוּ לְמַלְכִים.

35 שנת מולכו: שִׁמְשֵׁש־אֶכָן. חודש אייר
בֵּל וְאֵלֵי אֶכָד מֵהָעִיר אֲשׁוּר
יִצְאוּ. בְּחוֹדֶשׁ אֵייר, יוֹם י"ד (או: כ"ד), נִכְנְסוּ לְבָבֶל.
בְּאוֹתָהּ שָׁנָה נִלְכְּדָה [כְּרָבָת], וּמִלְכָּה נִתְּפָסָה.
38 חודש טבת, יום כ', בֵּל־אֶטָר, שׁוֹפֵט בָּבֶל, נִתְּפָס וְהוּמָתָה.

- שנה 3 (של) מִכְּנִי־זֶר (729 לפסה"נ). מִכְּנִי־זֶר היה בן לשבט בית אֲמֶכֶן
 הכשדי, תפס את השלטון בבבל ומלך בה שלוש שנים עד שהובס על ידי
 תגלת־פלאסר ג'.
 פנים
 I, 19
- שנה 2 (727 לפסה"נ). השנים נמנות לפי מספר השנים שתגלת־פלאסר ג'
 מלך בבבל.
 24
- <שמונה־עשרה> שנה מלך תגלת־פלאסר בארץ אֲכַד ובאשור. המספר
 חסר ואין לדעת מה סיבת העדרו. הסופר נהג לכתוב 'שבור' (ראו להלן,
 אחור, טור ג, שו' 19, 23) כשהמקור ממנו העתיק היה פגום. ייתכן שכבר
 המחבר הראשון השאיר רווח במקום זה כדי למלאו אחרי בדיקת העניין.
 26-25
- הוא הרס את שומרון (*Šamara'in*); הצורה הבבלית של שם העיר, השו
 כתובת 17, שו' 25. האירוע המרכזי בחמש שנות מלכות שלמנאסר ה' היה
 כיבוש שומרון, ורישום היסטורי זה הוא היחיד מימי שלמנאסר ה', מכיוון
 שלא שרדו כתובות מלכותיות מימיו. אין אפשרות לקבוע את התאריך
 לנפילת שומרון כי הסופר לא ציין את השנה המסוימת של האירוע וכלל
 אותו בין הקווים שהפרידו את שנות שלמנאסר משנות קודמו ויורשו (ראו
 בקינג, ולדעה אחרת נאמן).
 28
- שנה 5 (722 לפסה"נ).
 29
- בחודש טבת, יום י"ב, היה סרגון מלך באשור. שנת מולכו של סרגון
 ארכה כחודשיים וחצי.
 31
- בניסן היה מרדך־בלאדן מלך בבבל. מרדך־בלאדן (*Marduk-apla-*
iddina) שתפס את השלטון בבבל והחזיק בה במשך 12 שנה, היה לאויב
 תקיף של אשור; ראו עוד כתובת 17, והשוו מל"ב כ, יב. לתולדות חייו
 ראו אצל ברינקמן.
 32
- שנה 8: אין מלך בבבל (681 לפסה"נ), לאחר שסנחריב כבש את בבל
 והרסה. בשנת 689 לפסה"נ, לא נטל לעצמו את התואר "מלך בבל" ולמעשה
 ביטל את המלוכה בבבל.
 אחור
 III, 28
- אֲלִי אֶרֶךְ (יצאו) מ] [(ו) נכנסו אל אֶרֶךְ. אֶרֶךְ (*Uruk*) היא וּרְכָה,
 כמאתים ק"מ מדרום־מזרח לבבל (השוו בר' י, י). צלמי האלים הועברו
 מֶאֶרֶךְ לאשור בשנת 693 כפעולת עונשין נגד העיר הבבלית שמרדה
 בסנחריב; העילה להחזרתם לאחר שתיים־עשרה שנות 'גלות' איננה ברורה.
 29
- חודש טבת, יום כ', סנחריב מלך אשור בנו הרגו במרד. השוו את
 הדיווח במל"ב יט, לז; וכן את הדיון המפורט אצל פרפולה.
 35-34
- שנה 1: אסרחדון (680 לפסה"נ). נמצאת גרסה מקבילה לדיווחים מכאן
 39

ואילך בכרוניקת אסרחדון (Grayson, *Chronicles*, no. 14, pp. 125–128).
 (נבו) זִרְכַּת־לְשָׁר. בנו של מרדך־בלאדן, היה מנהיג שבט בית־יִכָּן שלידי
 המפרץ הפרסי ("ארץ הים"); לא הכיר באסרחדון ואף איים על העיר אור
 (תל אל־מִקְיָר בדרום בבל). הוא ביקש מקלט בעילם מפני צבא אשור שירד
 לדרום, שם מצא את מותו. צלמי האלים שנשדדו על ידי סנחריב הוחזרו,
 סימן להתפייסות עם הבבלים.

- 45-44 בחודש אלול, אֶשְׁתָּרְן וְאֵלִי [דָּר] [הלכו אל דָּר] [מֵא] .
 צלמי העיר דָּר נלקחו בשבי על ידי שִׁמְש־אֲדָד ה' בסוף המאה ט', ולפי
 שורות אלו, שהו באשור עד החזרתם בראשית מלכותו של אסרחדון.
 46 אל דוֹר־שָׁרְכָן הִלְכוּ] . [אולי מדובר בדוֹר־שָׁרְכָן עיר בבליית מצפון־
 מזרח לִסְפָּר.
 48 שנה 2 (679 לפסה"נ).

- אחור 1, IV שנה 3 (678 לפסה"נ). שִׁמְש־אֲבָנִי בְּנֵי־דָּכָר, מנהיג שבט כשדי נוסף, הוצא
 להורג בגלל הפרעות סדר שגרם באזור הערים בבל וּבְרָסָפָּ.
 3 שנה 4 (677 לפסה"נ). על כיבוש צידון, השוו כתובת 30.
 5 שנה 5 (676 לפסה"נ). ייתכן שראשיהם של מלך צידון ומלך סֶסֶ וּפְנָדָּ נערפו
 כבר בשנת 4 לפי שהמעשה דווח בכתובת מלכותית המתוארכת לאותה
 שנה (ראו Eph'al, *Arabs*, p. 54). סֶסֶ וּפְנָדָּ שכנו ליד מפרץ אלכסנדרטה
 ומלכן היה בן בריתו של מלך צור.
 צבא אשור את בְּנֵי לַכְּדָּ. איתורה של ארץ בְּנֵי אֵינְנוּ וּדְאִי ואולי יש לחפשה
 בצפון־מזרח מדבר ערב, מערבית למפרץ הפרסי. אין לזהותה עם בּוּז
 שבמקרא (ראו Eph'al, *Arabs*, pp. 130–137).
 9 שנה 6 (675 לפסה"נ). התקפת עילם על סִפָּר היתה מלווה בהרג, אבל
 הפולחן הסדיר של האל שִׁמְשֵׁ לא הופרע, שלא כמו המקרה בעיר אַגְדָּ
 (=אֶכָּד) (השוו שנת 7 להלן). התקפה עילמית זו סותרת את הידיעות על
 יחסים טובים ששררו בין עילם ואשור במשך עשורים רבים. יש טעות
 ברישום שנות חֲמִבְּחֻלְדָּשׁ, מכיוון שעלה למלוכה בשנת מולכו של אסרחדון
 (ראו למעלה, טור ג, שו' 33) ומת בשנת שש. הוא מלך שש שנים בעילם
 (וכך רשום בכרוניקה אחרת). הטעות היא של הסופר שהעתיק את הלוח
 הנוכחי.

- 15-14 שִׁמְש־אֲדָנִי, המושל (של העיר ניפור) וּפְדָרְךָ בֶּן דָּכָר הוּבְלוּ לַאֲשׁוּר. וכנראה
 הוצאו לאחר מכן להורג (Grayson, *Chronicles*, No. 14, p. 126, line 19).

- 16 שנה 7 (674 לפסה"נ). על מסע זה למצרים לא דווח במקורות אשוריים; גם 'כרוניקת אסרחדון' מדלגת על תבוסה זו ובמקומה באה הידיעה: "בחודש אדר, יום ח', צבא אשור יצא אל שַׁאֲמָל (שבדרום בבל)"; ראו Grayson, *Chronicles*, no. 14, p. 126, line 20. יש הסוברים שקודם לפלישה הכושלת לדלתה היתה היתקלות אשורית-מצרית בפלשת, ליד אשקלון; ראו דיון אצל תדמור, עמ' 280-281; ספלינגר, עמ' 298-302; והשוו לעיל כתובת 32, שו' 7-35.
- האל אַשְׁתֶּר־אַגָּד וְאַלֵי אַגָּד יִצְאוּ מֵעִילָם. ייתכן שצלמי האלים של אַכַד נשדדו שנה קודם לכן (ראו שו' 9), והחזרתם התאפשרה הודות להסכם מדיני בין אסרחדון וְאַרְתַּכַּ, המלך החדש בעילם.
- 19 שנה 8 (673 לפסה"נ). הסופר ציין שהלוח ממנו העתיק היה שבור במקום הזה ולא היה ביכולתו להשלים את החסר.
- 20 ארץ שְׁבַרֵי נִלְכְּדָה וְנִבְוֶזָה. שְׁבַרֵי שכנה בגדה הדרומית-המערבית של ימת ואן.
- 21 בחודש כסלו שללה הגיע לאָרְךָ. שוב טעות העתקה או טעות בחישוב. נרשם שהשלל הגיע חודש לפני שהעיר נלכדה. העברת הצלמים לעיר בבליית ולא לאשור היא סימן למדיניות הפיוס כלפי בבל שנהג בה אסרחדון (השוו ברינקמן, עמ' 71-84).
- הדיווח על שנה 9 חסר; ואולי הלוח היה שבור במקום זה, אבל הסופר לא העיר על כך.
- 23 שנה 10 (671 לפסה"נ). שלוש פעמים - מכה במצרים. המסע אל מצרים ארך כארבעה חודשים, ובחודש תמוז (או: "חודש תשרי" לפי כרוניקה מס' 14) הוכתה מצרים. העתק אחר של הכרוניקה גורס: "מכה של מצרים. שללה נלקח וְאַלֵיה נחטפו".
- על עניין בריחתו של המלך המצרי תרהקה, השוו כתובות 31, 32, 33.
- 29 שנה 11 (670 לפסה"נ). הרקע למרד באשור לא דווח, והוצע לראות בו ביטוי למחלוקת מתמשכת סביב מינויו של אשורבנפל כיורש העצר.
- 30 שנה 12 (669 לפסה"נ). לאחר מותו של אסרחדון במהלך המסע למצרים, בוצע ההסדר שקבע עוד בשנת 672. אשורבנפל, אחד מבניו הצעירים, עלה לכס המלוכה באשור, ובבבל עלה שְׁמֶש־שֵׁם־אַכֵן.
- 34 שנת מולכו: שְׁמֶש־שֵׁם־אַכֵן (668 לפסה"נ). באיחור של שנה, התמלך שְׁמֶש־שֵׁם־אַכֵן; סיבת הדחייה איננה ברורה.
- 36-34 חודש אייר בַּל וְאַלֵי אַכַד מהעיר אשור יצאו. בחודש אייר, יום י"ד

(או: כ"ד), נכנסו לבבל. צלמי האלים ששהו באשור מאז הוצאתם מבבל על ידי סנחריב הוחזרו למקדשיהם ששוקמו מכבר על ידי אסרחדון. בהעדרם הושבת חג האֶפֶת למשך 20 שנה, ראו Grayson, *Chronicles*, no. 16, p. 131, lines 1–4

באותה שנה נל[כדה] כְּרַבַּת, ומלכה נתפס. כְּרַבַּת שכנה בהרים ממזרח לבבל משם יצאו אנשיה למסעות שוד על ערי בבל. 37

חודש טבת, יום כ', בַּלְאֶטַר, שופט בבל, נתפס והומת. מלבד ידיעה זו, לא נודע דבר על בַּלְאֶטַר. 38

ח' תדמור, "מסעות המלחמה האשוריים לפלשת", היסטוריה צבאית של ארץ-ישראל, תל-אביב תשכ"ד, עמ' 261–285

J. A. Brinkman, "Merodach-Baladan II", *Studies Presented to A. Leo Oppenheim*, Chicago 1964, pp. 6–53; A. Spalinger, "Esarhaddon and Egypt: An Analysis of the First Invasion of Egypt", *Orientalia* 43 (1974), pp. 295–326; S. Parpola, "The Murderer of Sennacherib", in: B. Alster (ed.), *Death in Mesopotamia*, Copenhagen 1980, pp. 171–182; J. A. Brinkman, *Prelude to Empire. Babylonian Society and Politics, 747–626 B.C.*, Philadelphia 1984; idem, "The Babylonian Chronicle Revisited", in: T. Abusch – J. Huehnergard – P. Steinkeller (eds.), *Lingering Over Words, Studies in Ancient Near Eastern Literature in Honor of William L. Moran*, Atlanta 1990, pp. 73–104; N. Na'aman, "The Historical Background to the Conquest of Samaria (720 BC)", *Biblica* 71 (1990), pp. 210–216; B. Becking, *The Fall of Samaria. An Historical and Archaeological Study*, Leiden 1992, pp. 22–25

כתובת 40. כרוניקה מימי נבופלאסר ('נפילת נינוה')

לוח זה שייך לסדרת הכרוניקה הבבלית והוא ממשיך לסקור את ימי נבופלאסר (626–605 לפסה"נ) הידועים בחלקם מלוח קודם בסדרת הכרוניקות (ראו גרייסון, עמ' 87–90). התקופה הנסקרת כאן (616–608 לפסה"נ) היתה גורלית ביותר לאשור ובה חברו יחדיו כוחות בבל ומדי כדי להפיל את אשור סופית. ערי אשור הראשיות נלכדו ונהרסו ושרידי השלטון האשורי נמלטו לחרן שבצפון סוריה ונאחזו בה בתמיכת מצרים עד אשר גם מקלט זה נפל. הלוח שוחזר מארבעה שברים גדולים אך עדיין חסר קטע במרכזו (ראו איור, עמ' 116).

מהדורה: Grayson, *Chronicles*, no. 3, pp. 90–96
 תרגום: ANET, p. 303–305; TPOA, pp. 136–138

שנה 10: בחודש אייר גייס נבופלאסר את צבא ארץ אַכַד והלך על גדת הפרת.

בני סַח וְחַנְדַּנְּךָ לֹא תִקְפוּהוּ, אֵת מִנְחָתָם הִגִּישׁוּ לוֹ.
 בַּחֹדֶשׁ אֲב נִעְרַךְ צִבְאָ אַשׁוּר לְקִרְבֵּי בְגַבְלֵךְ. נְבוּפֶלְאֶסֶר עָלָה נִגְדָם.
 בַּחֹדֶשׁ אֲב, יוֹם י"ב, תִּקַּף אֵת צִבְאָ אַשׁוּר וְצִבְאָ אַשׁוּר נִסּוּג מִפְּנֵי.
 הוּא הִנְחִיל מִפְּלָה כְּבֹדָה לְאַשׁוּר
 5 וְשָׁבוּ שְׁבוּיִים לְרֹב; אֵת בְּנֵי מְנִי אֲשֶׁר בָּאוּ לְעִזְרָתָם (שֶׁל הָאַשּׁוּרִים)
 וְאֵת שְׂרֵי אַשׁוּר

תִּפְסוּ. בּוּ בְיוֹם נִלְכְּדָה גְּבַלְךָ. בְּאוֹתוֹ חֹדֶשׁ אֲב מֶלֶךְ אַכַּד וְצִבְאָ
 עָלוּ עַל הָעָרִים מִן, סַחַר, וּבַלְחָ. שָׁבוּ מֵהֶם שְׁבוּיִים,
 שָׁלְלוּ שָׁלַל רַב, וְנִטְלוּ עִמָּהֶם אֵת אֱלִיָּהֶם. בַּחֹדֶשׁ אֱלוּל מֶלֶךְ אַכַּד
 וְצִבְאָ

פָּנָה לוֹ וּבִדְרָכּוֹ לִקַּח עִמּוֹ לְבָבֶל אֵת (בְּנֵי) הָעִיר חַנְדַּנְּךָ וְאֱלִיָּה.
 10 בַּחֹדֶשׁ תְּשֵׁרִי יֵצְאוּ צִבְאָ אַרְץ מִצְרַיִם וְצִבְאָ אַשׁוּר נִגְדָ מֶלֶךְ אַכַּד עַד
 גְּבַלְךָ, אַךְ

אֵת מֶלֶךְ אַכַּד לֹא הִשִּׁיגוּ וְשָׁבוּ כְּלַעוּמַת שְׁבָאוּ. בַּחֹדֶשׁ אֲדָר צִבְאוֹת
 אַשׁוּר וְצִבְאוֹת אַכַּד

תִּקְפוּ זֶה אֵת זֶה לִיד מִדְּנֵי סַמוּךְ לְאַרְפַּחְתָּ. צִבְאָ אַשׁוּר
 נִסּוּג מִפְּנֵי צִבְאָ אַכַּד וְהִנְחִילוּ לָהֶם מִפְּלָה כְּבֹדָה. עַד נָהַר זְבַן הַדְּפּוּ
 אוֹתָם.

תִּפְסוּ אֵת מֵר[כְּבוֹתֵי]הֶם וְאֵת סוּסֵיהֶם, וְשָׁבוּ שְׁבוּיִים לְרֹב.
 15 [רַבִּים הָעֵבִירוּ אֹתָם אֵת הַחִידְקַל וְהַבִּיאוּם בְּבֵלָה.

[שנה 11: מלך] אַכַּד גִּיִּס אֵת צִבְאָו וְהִלֵּךְ עַל גִּדַת הַחִידְקַל. בְּאִייר
 חָנָה עַל הָעִיר אַשׁוּר.

[יום] בַּחֹדֶשׁ סִיוֹן, תִּקַּף אֵת הָעִיר, אַךְ אֵת הָעִיר לֹא לָכַד. מֶלֶךְ
 אַשׁוּר גִּיִּס אֵת צִבְאָו

וּמֶלֶךְ אַכַּד נִסּוּג מֵהָעִיר אַשׁוּר וְחָזַר עַד תְּפַרְתִּין, [הָעִיר] אֲשֶׁר עַל
 [שַׁפַּת] הַחִידְקַל.

מלך אֶכַד הציב את צבאו במצודת העיר תְּכַרְתִּין. מלך אשור וצבאו
 חנו על צבא מלך אֶכַד אשר הוצב בעיר תְּכַרְתִּין. 20
 עשרה ימים תקפום, אך את העיר לא לכד. צבא מלך אֶכַד אשר הוצב
 במצודה
 הנחיל מפלה כבדה לאשור. מלך אשור וצבאו [] וחזרו לארצם.
 בחודש חשוון, בני מדי ירדו לאֲרַפַּח ות[קפו את העיר... ?]

שנה 12: בחודש אב, כאשר בני מדי [] נגד נינוה []
 מיהר, והם [ת]פסו את תְּרַבְצָ, עיר אשר בפחוות נינוה [] 25
 התקדם [על גדת החיד]קל וחנה על העיר אשור. הוא תקף את העיר
 []
 [] הרס. הוא הנחיל מפלה נוראה על רוב האוכלוסיה. שבויים
 נשבו ו[נלקח ש]לל.
 [מלך אֶכַד ו[צ]באו אשר באו לעזרת בני מדי לא הגיעו לקרב. העיר
 [כבר נפלה ?]
 [מלך אֶכַד ו[א]מְכָשֶׁתַר נפגשו על יד העיר וכוננו יחד ברית ידידות.
 [] אֲמַכְשֶׁתַר חזר עם צבאו לארצו. מלך אֶכַד וצבאו חזרו לארצם. 30

[שנה 13: בחודש א]ייר, בני סַחֵ מרדו במלך אֶכַד ופתחו במעשי
 איבה.

[מלך אֶכַד את צב]או גייס ויצא אל סַחֵ. בחודש סיוון, יום ד'
 [תקף את העיר]ר רַחֵל אשר (על אי) בתוך הפרת. באותו יום נלכדה
 העיר.

[] שלו בנה. ערמו לפניו אבנים משפת הפרת.
 [] על העיר ענת חנה. מגדלי מצור מן הצד המערבי 35
 [] העביר ? [] קירב את המגדלים לחומה ותקף את העיר, (אך)
 את העיר לא לכד ?
 [] מלך אשור וצבאו ירדו ו(לכן) מלך אֶכַד וצבאו נ[סוגו]
 וחזרו לארצם ?

[שנה 14:] מלך אֶכַד גייס את צבאו; אֲמַכְשֶׁתַר [] מלך האַמְנִמֵד

- לקראת מלך אכד] [ד]
- [הלך ?] x [] x [] ונפגשו.
- 40 מלך אַכַד [] אַמְּכַשְׁתָּר [] העבירו []
 והלכו על גדת החידקל. [] לפני נינוה [] חנו ?
 מחודש סיוון עד חודש אב, משך שלושה [חדשים ?]
 תקפו קשות את העיר. בחודש אב, [יום] הנחיתו [מכה] כבדה
 מאוד על רוב [האוכלוסייה].
- 45 באותו יום סִין־שַׁר־אֶשְׁכַן, מלך אשור [] x [] x []
 שללו שלל רב מן העיר והמקדש, (ו)את העיר [הפכו] לתל
 חור[בות]. []
 של אשור נמלט לפני האויב ו[] מלך אַכַד [] .
 בחודש אלול, יום כ', אַמְּכַשְׁתָּר וצבאו חזרו להם לארצם. מלך
 אַכַד []
 אל נציבין הלכו. שלל וגולים []
 ורִצְפָּה הביאו לפני מלך אַכַד אל נינוה. בחודש [] אשור־אַבְלֻט
 50 עלה למלכות אשור בעיר חרן. עד חודש [] מלך אַכַד
 נשאר ? []
 בנינוה [] עד יום כ' לחודש [] מלך []
 יצא. בעיר [] []

- שנה 15: בחודש ת[מוז מלך] אַכַד [] גייס את צבאו []
 ויצא לאשור. [מחודש] כשליט [התהלך] של ארץ
 x x x []
 55 וארץ ש[פ ?] לכד. שבו שבו[ניים] ושלל ר[ב שללו].
 בחודש [ש חש]וון עמ[ד] מלך אַכַד בראש צבאו ויצא נגד העיר רַגְלָתָה.
 הוא תקף את העיר, ובחודש חשוון יום כ"ח, לכד את העיר. [] איש
 אחד לא ה[שאיר] (בחיים). אל אר[צו] חזר.

- שנה 16: בחודש אייר גייס מלך אַכַד את צבאו ויצא אל אשור.
 מ[חודש] עד חודש חשוון
 התהלך כשליט בארץ אשור. בחודש חשוון באו האַמְּנ־מַנְד [לע]זרת
 מלך אַכַד.

- 60 איחדו את צבאותיהם ואל חרן [נגד] אשור-אַבְּלָט אשר מלך באשור
- 62-61 יצאו. פחד האויב המם את אשור-אַבְּלָט ואת צבא מ[צרים] אשר בא
[לעזרתו] והם עז[בו] את העיר ועברו [את הפרת ?].
- מלך אַכַּד הגיע אל העיר חרן] [לכד את
העיר.
- שללו שלל רב מן העיר והמקדש. בחודש אדר נטש מלך אַכַּד] []
שלהם.
- 65 הוא חזר לארצו והאַמְנִמֶּנְד אשר באו לעזרת מלך אַכַּד שבו [כלעומת
שבאו].

<שנה 17: > בחודש תמוז, אשור-אַבְּלָט מלך אשור, חיל מצרי גדול
[]

חצה את הנהר ויצא לכבוש את העיר חרן] []
ניצחו את חיל המצב אשר הציב מלך אַכַּד בתוכה. לאחר שניצחו
חנו על חרן.

עד חודש אלול תקף את העיר ללא הצלחה. אך לא שבו כלעומת
שבאו.

- 70 מלך אַכַּד בא לעזרת צבאו] [ל]ארץ אַזַּל עלה.
ערים רבות בהרים] [שלהם שרף באש.
בעת ההיא, צבא] [עד גבול אררט
הלך. [בארץ ?] [שלהם בזזו.
המצב אשר מלך [אַכַּד (?)] הציב בתוכו יצאו
75 עד העיר] [] עלו] [מלך אַכַּד חזר לארצו.

76 בשנת 18, בחודש א[לול] גייס מלך אַכַּד את צבאו.

77 (מחוק ?)

האיש, האוהב את נבו ומרדך, ישמור (לוח זה) ואל יוציאו לידי (זר). בקצה השמאלי

1 שנה 10 (616 לפסה"נ). התקדמות מלך בבל לאורך הפרת לכיוון נהר בַּלַח
לא נתקלה בהתנגדות והאוכלוסייה הארמית המקומית הגישה לו מנחת
כניעה. רק כעבור חצי שנה התארגנה התגובה האשורית בתמיכת מצרים.

צעד זה לא צלח מכיוון שהבבלים עזבו את האזור לפני הגעתם של צבאות אשור ומצרים. מצרים נזכרת כאן לראשונה בכרוניקה הבבלית והזכרתה מלמדת על מקומה המוביל במערב לאחר יציאת אשור משם. צבאות אשור ובבל התנגשו בִּאֲרַפַּח (אזור פֶּרְכוּף) מזרחית לאשור; בקרבות אלה היתה ידה של בבל על העליונה.

- 16 שנה 11 (615 לפסה"נ). ההתקפה הבבלית על העיר אשור לא צלחה וצבא בבל נסוג בפני צבא אשור אשר השיג אותו בִּתְּפֶרֶתִּין. האשורים עזבו לאחר זמן קצר, אולי כדי לקדם פני התקפה אפשרית של צבא מדי שפעל בִּאֲרַפַּח.
- 24 שנה 12 (614 לפסה"נ). צבא מדי תקף בתחילה את עיר הבירה נינוה ועזב אותה (מסיבה לא ברורה) לטובת תְּרַבַּץ השכנה (בצפון-מערב). משם ירד צבא מדי לעיר אשור, לכדה ובזזה. הדיווח התמוה על איחורו של צבא בבל שלא הספיק להגיע לקרב בא אולי לנקות את הבבלים מאשמת ההרס שנזרע בעיר אשור בזמן כיבושה בידי המדים. נמסר על ברית שנכרתה בין אֲמִכְשֶׁתֶר (הוא קסרקסס) מלך מדי ונבופלאסר.
- 31 שנה 13 (613 לפסה"נ). הפעילות הצבאית הבבלית בסֶח (השוו לעיל, שנה 10) ובסביבתה נראית כמערכת ביניים, לפני ההתקפה הגדולה על נינוה בשנה הבאה. שוב נמנעת התנגשות ישירה בין צבאות בבל ואשור.
- 38 שנה 14 (612 לפסה"נ). האירוע המרכזי בשנה זו הוא חורבן נינוה על ידי צבאות בבל ומדי לאחר מצור של שלושה חדשים. אך מצבו הפגום של הלוח מסתיר פרטים רבים. למשל, לא ידוע מה עלה בגורלו של סִין־שֶׁר־אֶשְׁכֵן, מלך אשור האחרון. לפי מסורת מאוחרת הוא התאבד בקפיצה לתוך האש שאחזה בארמונו. גם לא ברור מדוע כונה אֲמִכְשֶׁתֶר מלך האֲמִנ־מִנְד. מונח זה (פירושו 'המון עם'), שראשית שימושו בתחילת האלף השני לפסה"נ, הוא ציון מקובל ל'ברברים', ויש המבקשים לזהות אותם עם הסקיתים שלפי הספרות הקלסית המאוחרת השתתפו בקרב על נינוה. אך ככל הנראה, גם בנקודה זו ביקש מחבר הכרוניקה להרחיק את הבבלים מהזוועות שנעשו בעיר ולכן תלה את המעשים בצבא מדי חסר התרבות (לדיון נרחב ולהצעה אחרת, ראו זבדסקי, עמ' 127-130). לאחר שצבא מדי עזב את זירת הקרבות, המשיך מלך בבל בפעילות צבאית בצפון; באותו זמן, אשור־אֶבְלָט התמלך על האשורים שנמלטו לחרן (שם המלך שוחזר על פי שו' 60).
- 53 שנה 15 (611 לפסה"נ). צבא בבל פעל באזור הפרת העליון במשך ארבעת חודשי הקיץ, אבל נמנע מלתקוף את האשורים בחרן.
- 58 שנה 16 (610 לפסה"נ). לאחר חצי שנה של סיור בשטחים שנכנעו לבבל,

איחדו בבל ומדי את כוחותיהם ותקפו את חרן. האשורים ותומכיהם המצרים נטשו את העיר והיא נפלה לידי התוקפים. חרן נבזזה והוצב בה חיל מצב בבלי.

66 <שנה 17> (609 לפסה"נ). השמטת השנה, טעות סופרים. הניסיון לכבוש מחדש את חרן נכשל למרות המהלומה הקשה שספג חיל המצב הבבלי מידי האשורים והמצרים. באותה עת, מלך במצרים פרעה נְכו. הוא עלה לשלטון בשנה שקדמה לקרב על חרן. נכו הגיע לקרב זה אחרי המפגש במגידו עם יאשיהו בו מצא מלך יהודה את מותו (השוו מל"ב כג, כט"ל; דה"ב לה, כ' כד).

76 שנה 18 (608 לפסה"נ). 'שורת המשך', השורה הראשונה בלוח הבא בסדרה (בדומה ל'שומר דף' שבספרי קודש עבריים ישנים, גרמנית *Kustos*).

א' מלמט, ישראל בתקופת המקרא, ירושלים תשמ"ג, עמ' 242-291
S. Zawadzki, *The Fall of Assyria and Median-Babylonian Relations in the Light of the Nabopolassar Chronicle*, Poznan-Delft 1988

כתובת 41. כרוניקה בבליית מימי נבוכדראצר

בלוח זה של סדרת הכרוניקה הבבליית נרשמה סקירה תמציתית של האירועים משנת 21 לנבופלאסר (605 לפסה"נ) עד שנת 11 לנבוכדראצר (595 לפסה"נ). הלחימה בצפון סוריה של הכוחות הבבליים נגד צבא מצרים שהתבצר בחרן הגיעה לשלב ההכרעה, שבסופו עברה השליטה במערב לידי בבל. מתיאור הקרבות החוזרים ונשנים של נבוכדראצר בסוריה מסתבר שממלכות סוריה התנגדו נמרצות לאפשרות שאימפריה מסופוטמית חדשה תקום באזורן. הידיעה על כניעת ממלכת יהודה לבל רשומה בשנת 7 לנבוכדראצר.

מצב השתמרותו של הלוח רע ושורות אחדות בסוף צד הפנים ובראש צד האחור חסרות.

מהדורה: Grayson, *Chronicles*, no. 5, pp. 99-102
תרגומים: ANET, p. 564; TPOA, pp. 138-141; TUAT 1/4, pp. 402-404;
COS 1, pp. 467-468

תצלומים: Grayson, *Chronicles*, plate xvi; ANEP, no. 804

[שנה 21:] מלך אַכַד בארצו. נבוכדראצר בנו הבכור [יו]רש העצר פנים, 1
[את צבא ארץ אַכַד] גייס. הוא יצא בראש צבאו לעלות על כרכמיש
אשר על גדת הפרת.

[אשר חנו בכרכמיש, הוא עבר את הנהר.

[נלחמו זה בזה. צבא מצרים נסוג מפניו.

5 הוא הנחיל להם [מפלה] עד בלתי השאיר להם שריד. את שרידי
צבא [מצרים]

אשר נמלטו [מן] המפלה ושלא הוכו בחרב, בפחוות חמת

השיגום צבאות אַכַד. הנחילו להם מפלה. איש [לא חזר] לארצו].

ביום ההוא כבש נבוכדראצר את ארץ ח[מ]ת לכל אורכה.

עשרים ואחת שנה מלך נבופלאסר בבבל.

10 בחודש אב, יום ח' (הלך) לגורלו. בחודש אלול חזר נבוכדראצר
לבבל,

ובחודש אלול, יום א', ישב על כיסא המלכות בבבל.

בשנת מולכו, חזר נבוכדראצר לארץ חת, ועד חודש שבט בארץ חת
התהלך כשליט. בחודש שבט, הביא את מנחת ארץ חת העשירה
לבבל.

בחודש ניסן, אחז בידי האל בַּל ובן בַּל וחגג את חג האֶכַת.

15 שנה 1: נבוכדראצר בחודש סיוון גייס את צבאו
ויצא אל ארץ חת. עד חודש כסלו התהלך בארץ חת כשליט.
כל מלכי ארץ חת באו לפניו והוא קיבל את מנחתם העשירה.
אל אש[ק]לון יצא ובחודש כסלו כבשה.

לכד את מלכה, הוציא ממנה שבויים, [שלל] את שללה.

20 את העיר הפך לתל חורבות. בחודש שבט פנה [וחזר] לבבל.

[שנה] 2: (ב)חודש אייר כינס מלך אַכַד צבא רב [ויצא אל ארץ...]

[חנה, מגדלי מצור גדולים העב]יר

[חודש] אייר עד חו[נדש]

(חסרות כארבע שורות)

אחור, 1 [] X X X []

[שנה 3: חודש... יום] י"ג, נְבוֹשֶׁם־לְשָׁנָר [

[בחודש... מלך א] כד את צבאו גייס [ויצא] אל ארץ חת [] .

[את המנחה (?)] העשירה של ארץ חת העביר לֶאֱכֹד [] .

שנה 4: מלך אֶכָד גייס את צבאו ויצא אל ארץ חת. בארץ חת
5 [התהלך כש] ליט.

בחודש כסלו יצא בראש צבאו ויצא אל מצרים. מלך מצרים שמע
וגי'יס [(?)] את צבאו.

הם לחמו בקרב שדה פנים אל פנים, והנחיתו מכה קשה זה על זה.
מלך אֶכָד וצבאו חזרו [ושבו] לבבל.

שנה 5: מלך בבל בארצו. הוא ארגן את מרכבותיו וסוסיו הרבים.

שנה 6: (ב) חודש כסלו גייס מלך אֶכָד את צבאו ויצא אל ארץ חת.
מארץ חת שיגר את צבאו

10 והם פשטו במדבר. שללו בכמות גדולה את שללם, מקניהם ואֲלֵיהֶם
של הערבים הרבים. בחודש אדר שב המלך לארצו.

שנה 7: (ב) חודש כסלו גייס מלך אֶכָד את צבאו ויצא אל ארץ חת.
הוא חנה על עיר יהודה. בחודש אדר, יום ב' כבש את העיר ולכד
את מלכה.

מינה בה מלך כלבבו. את מנחתה העשירה קי[בל] והעביר לבבל.

שנה 8: (ב) חודש טבת מלך אֶכָד אל ארץ חת עד לכרכ[מיש
יצא...]

15 [בחודש שבט, [המלך ל] ארצו ש[ב].

שנה 9: [חודש... מלך א] כד וצבאו [והלכו] על גדת החידקל.

[מלך] [X X X X X]

מלך אכד] x x x x [x] xx []
 הוא קבע את מחנהו על גדת החידקל. דרך יום אחד ביניהם] [
 ומלך עילם נבהל, אימה נפלה עליו והוא לארצו חזר (?).] 20

[שנה] 10: [מלך א]כד בארצו. מחודש כסלו עד חודש טבת מרד
 באַכַד [] x

[] רבים [מצבא]ו הוציא להורג. במו ידיו [לכד]
 את אויבו.

[] אל] ארץ חת יצא. המלכים ואנשי x [] x
 [ב]או [לפניו והוא קיבל את] מנחתם העשירה [...] ושב [לבבל].

[שנה 11:] בחודש כסלו מלך אַכַד את צבא]ו גייס]
 [ואל ארץ] חת יצא. 25

[שנה 21] (605 לפסה"נ). נבוכדראצר תקף את המצרים שהתבצרו
 בכרכמיש, ובפעם הראשונה מאז החלו המצרים במאבק על ההגמוניה
 בסוריה, ניצחו הבבלים. הקרבות התנהלו בין ניסן ואב (החודש בו נפטר
 נבופלאסר, אביו של נבוכדראצר); השוו את הכותרת ביר' מו, ב. נבוכדראצר
 נאלץ לקטוע את מסעו בגלל מות אביו. הוא חזר לבבל, שם נתמלך בחודש
 אלול.

צורת השם נבוכדראצר משקפת את השם הבבלי *Nabû-kudurri-ušur*,
 שפירושו "האל נבו ישמור-נא על הבן". צורה זו רווחת בספרי ירמיה (כגון
 כז, ו, ח; כח, ג; כט, א) ודברי הימים (דה"ב לו, ו); צורה אחרת, נבוכדנאצר
 (בחילוף ר-נ), מקובלת בספרים אחרים (כגון מל"ב כד, א, י, יא; דנ' ב,
 כח; עז' א, ז ועוד).

12 בשנת מולכו. בשנת עלייתו לכס המלוכה, בחודשים הנותרים עד חודש
 ניסן הבא בו תתחיל ספירת שנות מלכותו, ניהל נבוכדראצר מערכה בצפון
 סוריה.

14 בחודש ניסן, אחז בידי האל בַּל ובן בַּל וחגג את חג האַכַת. המלך
 קטע את המסע במערב וחזר לבבל כדי להשתתף בטקס ראש השנה בו
 הוביל את האלים מרדך (כיניו בַּל) ונבו (בן בַּל) בתהלוכת החג. לצמד
 אלים זה, השוו יש' מו, א.

- 15 שנה 1 לנבוכדראצר (604 לפסה"נ) היתה שנה גורלית לארץ־ישראל, והרישום על כיבושה של אשקלון מסמל את העברת האזור כולו לידי מלך בבל. אירועי שנה זו מסוכמים במל"ב כד, ז: "ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים", והם העומדים ברקע ההתרגשות בירושלים המדווחת ביר' לו, ט. הבקשה הבהולה לעזרה צבאית ששלח אדון מלך עקרון לפרעה שייכת ככל הנראה לשנה זו; ראו פורטן; פורטן וירדני, עמ' 6. ההרס שזרע נבוכדראצר באשקלון נחשף עתה בחפירות הנערכות שם; ראו סטייגר.
- 21 [שנה] 2 (603 לפסה"נ). ברישום הקטוע נרמז על התקוממות (בסוריה ?) שהצריכה גיוס כוח גדול.
- אחור, 2 [שנה 3] (602 לפסה"נ). נבו־שֶׁם־לְשָׁר הוא אחיו של המלך, אך תיאור המעשה שהוא קשור אליו לא שרד.
- 5 שנה 4 (601 לפסה"נ). המסע כוון נגד מצרים, שלפי ההשערה, המשיכה לסכסך בין בבל ובין ממלכות ארץ־ישראל. שני הצדדים הלמו זה בזה והבבלים ספגו מכה קשה מידי המצרים ונסוגו; מפלה זו חייבה את ציודו של הצבא הבבלי מחדש בשנה שלאחר מכן.
- 8 שנה 5 (600 לפסה"נ). צבא בבל הצטייד והתארגן לקראת חידוש המלחמה.
- 9 שנה 6 (599 לפסה"נ). פעולות צבאיות בצפון סוריה וליד גבולות המדבר שממנו הפריעו שבטי הערבים לביטחון יישובי הספר; השוו יר' מט, כחלג (וראו Eph'al, *Arabs*, pp. 171–176).
- 11 שנה 7 (598 לפסה"נ). לפי מל"ב כד, א, יהויקים שמר אמונים לנבוכדראצר רק לתקופה קצרה ואז מרד בו, כנראה לאחר הכישלון הבבלי במצרים בשנת 601. מלך בבל השתמש בחילות מקומיים הנאמנים לו בניסיון לדכא את המרד (מל"ב כד, ב) ובשנתו השביעית הגיע בעצמו ליהודה.
- הוא חנה על עיר יהודה (*āl Iāhudu*), היא ירושלים. כינוי זה מופיע גם בדה"ב כה, כח. תאריך הכניעה של העיר (ב' אדר = 16 במרץ 597) לא נשתמר במסורת המקראית. שמות מלכי יהודה לא נרשמו בכרוניקה; יהויכין הוא שגלה וצדקיהו הוא שהומלך. במל"ב כד, ח נרשם שהיציאה לגלות של יהויכין ופמלייתו היתה בשנת שמונה למלך בבל, כחודש אחרי הכניעה.
- 14 שנה 8 (597 לפסה"נ). מסע חטוף בסוריה לשם גביית מסים, וגם הפגנת כוח שהיא תזכורת לנאמנות הנדרשת מהווסאלים.
- 16 שנה 9 (596 לפסה"נ). אם הקריאה נכונה, זוהי ההופעה הראשונה של עילם

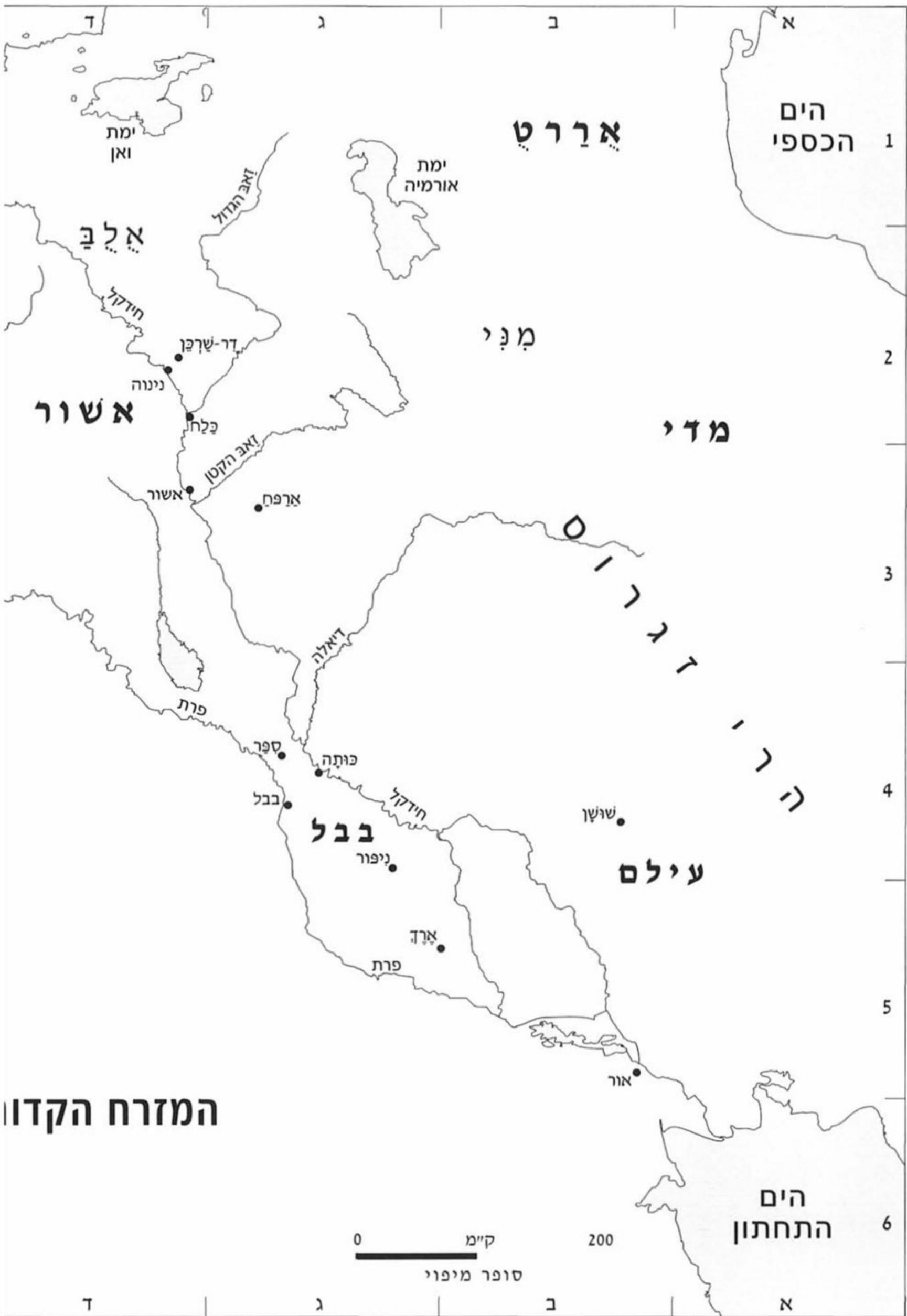
כיריבה של בבל, שלא כבימי השלטון האשורי, כשעילם היתה נחלצת מדי פעם לעזרת בבל.

21 [שנה] 10 (595 לפסה"נ). נבוכדראצר דיכא מרד (בשורות הצבא ?), ועם סיומו, יצא לסוריה כדי לקבל מסים מעבדיו באזור.

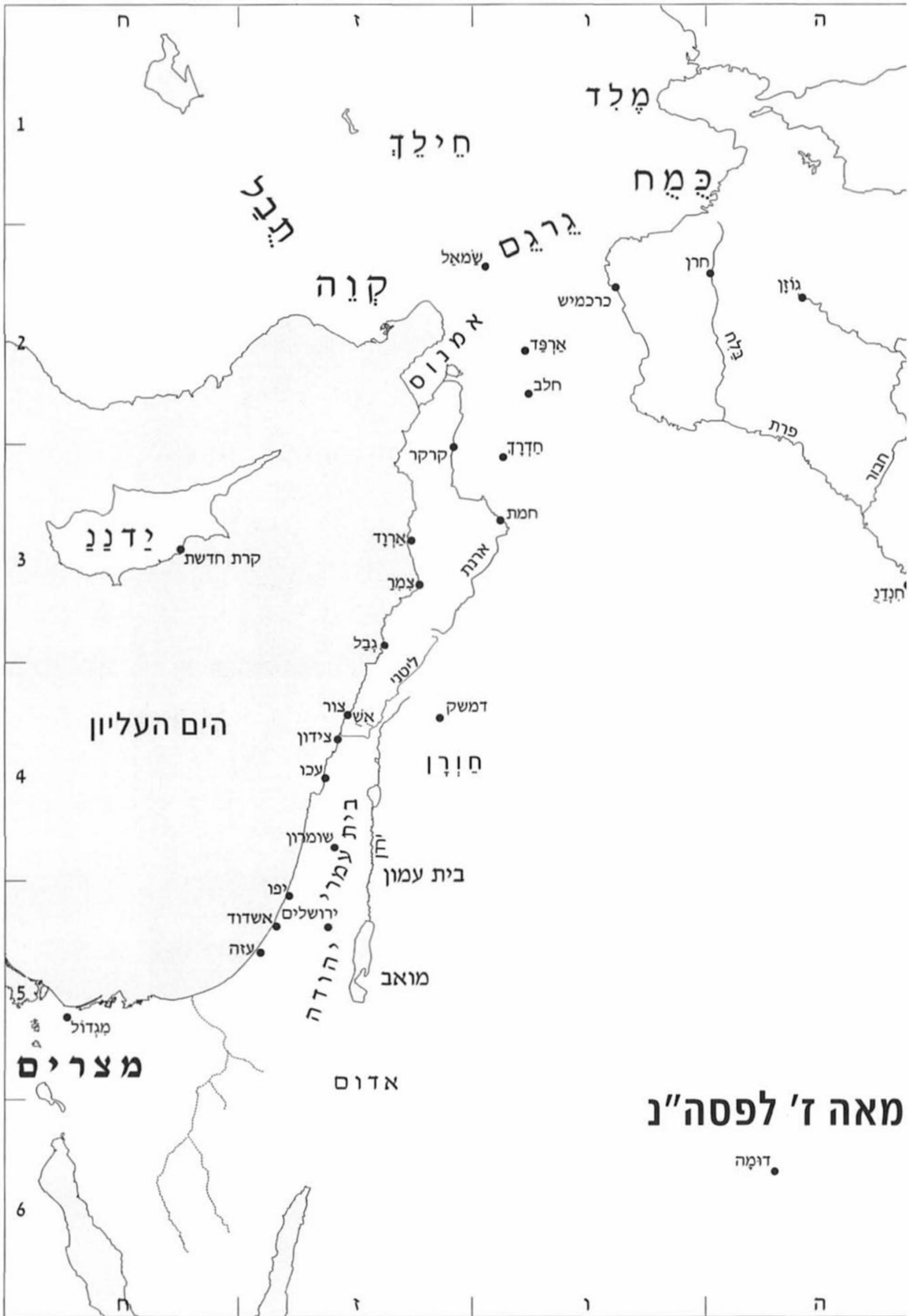
25 [שנה 11] (594 לפסה"נ). אין פירוט בקשר למסע זה לסוריה.

א' מלמט, ישראל בתקופת המקרא, ירושלים תשמ"ג, עמ' 242-291; ב' פורטן וע' ירדני, אוסף תעודות ארמיות ממצרים העתיקה א, אגרות, ירושלים 1986, עמ' 6
 B. Porten, "The Identity of King Adon", *BA* 44 (1981), pp. 36-52; L. E. Stager, "Ashkelon and the Archaeology of Destruction", *Eretz-Israel* 25 (1996), pp. 61*-74*

המזרח הקדון

גליל כורש (המוזיאון הבריטי)

כורש מלך פרס

כורש השני מלך אנשן (530-559 לפסה"נ) היה מייסדה של האימפריה הפרסית. בעזרת הכרוניקה הבבלית מימי נבונאד, אחרון מלכי בבל, ניתן לרשום את השלבים המרכזיים בבנייתה של ממלכת פרס: הדיפת התקפתו של אסטיאגס מלך מדי על כורש וכיבוש אחמתא (המֶדֶן) בירת מדי על ידי כורש בשנת 550/49; מסע צבאי נגד לוד ולכידת ספרד (סרדיס) בשנת 547/6 (לפי כתבי הרודוטוס, נכבשו גם ערים יווניות נוספות במערב אנטוליה); נפילת בבל ללא קרב בשנת 539/8. השלטון על סוריה וארץ-ישראל עבר לידי כורש, שהוכר ככורש הלגיטימי של בבל; מבחינה מינהלית הוכפפו כל השטחים ממערב לפרת (= "עבר הנהר") למושל בבל.

כתובת 42. כתובת הגליל

כתובת בבלית זו חוברה עבור כורש לאחר שכבש את בבל בשנת 539 לפסה"נ. הכתוב מבטא את מדיניותו הפייסנית כלפי תושבי בבל ומקדשיה. המלך הפרסי מוצג כבחירו של האל מרדך, שייעודו היה להושיע את בבל. חיבור זה הוא גם ביטוי לעוינות של כוהני מרדך כלפי נבונאד, שראו במעשיו 'הנפשעים' של המלך נגד פולחן מרדך סיבה לסילוקו על ידי האל (וכך מסתבר שהיו מחברי הכתובת, ראו תדמור).

הכתובת נתגלתה בבבל בשנת 1879 (היום במוזיאון הבריטי) ונדונה רבות במחקר. אך רק לאחרונה, עם גילוי שבר קטן שהשלים את השורות האחרונות השבורות, הוברר אופיה, שהיא כתובת הקדשה לרגל שיקום ביצוריה של העיר בבל.

P.-R. Berger, "Der Kyros Zylinder mit Zussamenfragment BIN מהדורה: II Nr. 32 und der akkadischen Personennamen in Danielbuch", *ZA* 64 (1975), pp. 192–234; H. Schaudig, *Die Inschriften Nabonids von Babylon und Kyros' des Grossen*, Neukirchen-Vluyn 2001, pp. 550–556
 תרגומים: ANET, pp. 315–316; TPOA, pp. 153–155; TUAT 1/4, pp. 407–410; COS 2, pp. 314–316
 תצלום: איור, עמ' 138

(שתי השורות הראשונות חסרות)

- [איש בעל פגם הופקד לשלטון ארצו.]
 [העמיד עליהם.]
- 5 את דוגמת אֶסְגִּל ע[שה (?)] עבור אור ושאר ערי הקודש
 פולחן לא מתאים] [יומם מילמל, ובזלזול
 את קורבן התמיד ביטל. הוא] [הוא הקים בערי הקודש.
 לעבודת מרדך, מלך האלים, שם קץ על דעתו.
 לרעת עירו פעל תמיד. יומם [הרים ידו (?) באנש]יו, ועול אכזר הרס
 את כולם.
- ב(שמוע) צעקתם, אדון האלים כעס בזעם, [והוא עזב את] גבולם;
 והאלים שישבו בתוכם נטשו את מושבם
 בכעס על שהכניסם לבבל. מרדך] [פנה (?) אל כל המקומות
 שמושבותיהם נעזבו
 (ואל) אנשי שומר ואֶכַד שנהפכו לגוויות,] [וריחם (עליהם).
 בכל הארצות כולן סקר וחטיפש;
 ביקש לו מלך צדיק כלבבו שיתמוך בו במו ידיו. אותו, כורש מלך
 אַנְשֵׁן, הוא קרא בשמו, למלכות כל (העולם) ביטא את שמו.
 את ארץ הגַּת, כל האַמְנ־מְנַד, הכניעם לרגליו. את האנשים, שחורי
 הראש, אשר עליהם נתן לו (מרדך) ניצחון,
 בצדק ובמשפט ירעם. מרדך האדון הגדול, שומר (?) עמו, על מעשיו
 הטובים ולבו הישר הביט בשמחה.
 לעירו בבל ציווה שִׁלְךְ והעמידו על הדרך לבבל, כשהוא עצמו הלך
 לידו כחבר וידיד.
- 15

צבאותיו העצומים, שכמו מי נהר מספרם לא ייודע, נשקם ערוך, צעדו לידו.

בלא קרב ומלחמה הכניסו לבבל עירו, (וכך) מנע מבבל (כל) סבל. הוא מסר לידו את נבונ־אֶד המלך שלא ירא אותו.

אנשי בבל כולם, כל שוֹמֵר וְאֶכָד, שרים ונציבים השתחוו לפניו ונשקו את רגליו. הם שמחו למלכותו ופניהם נהרו.

שליט - שבעזרתו הוחיו המתים, ושהציל את כל האלים מעושק וצרה, הם בירכו אותו בשמחה והיללו את שמו.

20 אנכי כורש, מלך התבל, המלך הגדול, מלך עז, מלך בבל, מלך שוֹמֵר וְאֶכָד, מלך ארבע כנפות (הארץ),

בן כְּנַבוּזִי, המלך הגדול, מלך אֲנָשֶׁן, בן בנו של כורש המלך הגדול, מלך אֲנָשֶׁן, צאצא שְׁשַׁפֶּשֶׁשׁ, המלך הגדול, מלך אֲנָשֶׁן,

זרע עד למלכות, אשר בָּל ונבו אהבו את שלטונו, ולשמחת לבם רצו במלכותו. כשנכנסתי לבבל בשלום,

בששון ובשמחה קבעתי לי מושב אדנות בארמון המלך. מרדך, האדון הגדול, את בני בבל הנדיבים, [, ובכל יום, פניתי לעבודתו.

צבאותי העצומים התהלכו בתוך בבל בשלום; לא הרשיתי להחריד (את מנוחתם) של כל (אנשי) שוֹמֵר וְאֶכָד.

25 דאגתי לשלומם של בבל וכל ערי הקודש. בני בבל, שעליהם הטיל עול שלא לרצון האל ושלא יאה להם,

הקלתי אנחתם ושחררתי לחצם (?). על מעשי [הטובים] שמח מרדך האדון הגדול,

ואותי, כורש המלך, הירא אותו ואת כנבוזי בני, יוצא חלצני ואת כל צבאותי,

הוא ברך בטוב; ובשלום נתהלך לפניו מאושרים. [לפי דברו] הנעלה, כל המלכים, יושבי כסאות מלכות

מכל התבל, מהים העליון עד הים התחתון, יושבי א[זורים רחוקים], מלכי אֲמֶר יושבי אוהלים, כולם

30 את מנחתם העשירה הביאו לפני, ובתוך בבל, הם נשקו את רגלי. מ[בבל] עד העיר אשור ושושן,

אֶכֶד, אֶשְׁנֶנּוּ, זְמַבְּן, מְתַרְנֵי, דֵר, עַד אֲזוֹר הַגֵּת, עֲרֵי קוֹדֶשׁ [מעב] ר
הַחִידְקֵל שִׁמְקוֹמִם הוֹזַנְחוּ מִיָּמִים,

הַחֲזֹרְתֵי אֶת הָאֱלִים הַיּוֹשְׁבִים בְּתוֹכָם לְמִקְוִמָם, וְהוֹשְׁבֵתִים מוֹשֵׁב
עוֹלָמִים. אֶת כָּל אֲנָשִׁיהֶם אֶסְפְּתִי וְהַחֲזֹרְתֵי לְאֶתְרֵיהֶם.

וְאֶת אֱלֹהֵי שׁוֹמֵר וְאֶכֶד אֲשֶׁר נְבוֹנָאֵד, לְכַעֲסוּ שֶׁל אֲדוֹן הָאֱלִים, הַכְּנִיס
לְבַבְל, בְּדַבַּר מֵרֶדֶךְ, הָאֲדוֹן הַגְּדוֹל, בְּשִׁלּוֹם

הוֹשְׁבֵתִים בְּמִקְדָּשֵׁיהֶם, מוֹשֵׁב לְרִצּוֹן. מִי יִתֵּן וְכָל הָאֱלִים אֲשֶׁר הַכְּנַסְתִּי
לְעֶרְיָהֶם הַקְּדוֹשׁוֹת

יִבְקְשׁוּ בְּכָל יוֹם לְפָנַי בְּלֹ וְנָבוּ שִׁיאֲרִיכּוּ יָמֵי וַיִּגִּידוּ מִיֵּלָה לְטוֹבֵתִי. וְאֵל
מֵרֶדֶךְ אֲדוֹנֵי יֹאמְרוּ: "כּוֹרֶשׁ, הַמֶּלֶךְ הִירָא אוֹתְךָ, וְכַנְבוּזִי בְּנוֹ,

35

[מַלְכוּת]. אֶת הָאֲרָצוֹת כּוֹלֵן הוֹשְׁבֵתִי מוֹשֵׁב שִׁקְט.

[x] אוֹוֹזִים, שְׁנֵי בְרוּוֹזִים וְעֶשְׂרָה תוֹרִים יוֹתֵר מֵהָאוֹוֹזִים
וְהַבְרוּוֹזִים וְהַתוֹרִים

[הַעֲנֻקְתִּי. חוֹמַת "אֶמְגַר-אֶנְלֵל", הַחוֹמָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל
בְּבַל, דֹּאגְתִי לְחִיזוֹק בְּנֵייתָהּ.

[קִיר הַלְּבָנִים שֶׁלִּיד הַתְּעֵלָה אֲשֶׁר מֶלֶךְ קוֹדֶם עֲשָׂה,
[אֶךְ לֹא הַשְּׁלִים] בְּנֵייתוֹ,

[מִבְּחוּץ, אֲשֶׁר מֶלֶךְ קוֹדֶם לֹא עֲשָׂה, צְבָא מִגּוֹיִם]
מִבְּבַל

40

[מִכּוֹפֵר וְלְבָנִים, עֲשִׂיתִי מִחֲדָשׁ.

[מִצּוֹפּוֹת נְחוֹשֶׁת. הַסֶּף וְהַצִּירִים] דְּלִתוֹתִי[הֶם.

[שְׁמוֹ שֶׁל אֲשׁוּרְבַנְפַּל, מֶלֶךְ שִׁקְדָם אוֹתִי,] [רֹאִי[תִי(?)
(שְׁתֵי הַשּׁוֹרֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת מִחוֹקוֹת)

[אִישׁ בַּעַל פָּגַם הוֹפְקֵד לְשִׁלְטוֹן אֲרָצוֹ. מְדוּבָר בְּנְבוֹנָאֵד שֶׁלְדַעַת
הַמַּחְבֵּר הַזֶּה אֶת אֶסְגֵּל, מִקְדָּשׁ מֵרֶדֶךְ בְּבַבַּל, לְטוֹבַת מִקְדָּשׁ הָאֵל סִין בַּעִיר
חֶרֶן (לְחִיבּוֹר סְטִירִי בְנוֹשָׂא זֶה, רֹאוּ ANET, pp. 312–315).

5-3

אֶנְשֵׁן. בְּדֵרוֹם-מֵעֶרֶב אִירָאן (תֵּל אֶל-מִלִּיאַן) מוֹזְכֵּרֶת אֶצֶל מֶלְכֵי עִילַם בְּאֵלֶּף
ב' לְפִסֵּה"נ. הַזְכֵּרְתָהּ כִּאֵן מֵאֲשֶׁרֶת אֶת חוֹקִיּוֹת שׁוֹשְׁלָתוֹ שֶׁל כּוֹרֶשׁ.

12

הוּא קֹרָא בְּשֵׁמוֹ, לְמַלְכוּת כָּל (הָעוֹלָם) בִּיטָא אֶת שְׁמוֹ. הַשּׁוֹ בִּיטוּי דוֹמָה
כְּלִפֵּי כּוֹרֶשׁ בִּישׁ' מֵד, כַּח-מֵה, א.

אֶת אֲרִץ הַגֵּת, כָּל הָאֶמְנֵמְנֵד, הַכְּנִיעֵם לְרַגְלֵיוֹ. הַכוּוֹנָה הִיא לְאֲנָשֵׁי מְדֵי.

13

מונחים אלה היו בשימוש כבר בתקופה השומרית והם מציינים את תושבי ההרים הפראים שנהגו לפלוש לעמקי הפרת והחידקל; השוו לשימוש דומה בכרוניקה הבבלית כתובת 40, שו' 38.

את האנשים, שחורי הראש. ביטוי מקובל בשירה האכדית לאנושות כולה, יצורי האלים שהופקדו בידי המלכים לרווחתם.

29 מכל התבל, מהים העליון עד הים התחתון. מן הים התיכון עד המפרץ הפרסי.

מלכי אַמֶּר, המערב.

31-30 מ[בבל] עד העיר אשור ושושן, אַכַּד, אֶשְׁנַנְּ, זַמְּבַן, מְתַרְנֵי, דַר, עד אזור הגַּת. ערים מרכזיות מצפון וצפון-מזרח לבבל.

34-32 החזרתי את האלים היושבים בתוכם למקומם, והושבתים מושב עולמים. כל אנשיהם אספתי והחזרתי לאתריהם. ואת אלוהי שומֶר ואַכַּד אשר נבונֶאֶד, לכעסו של אדון האלים, הכניס לבבל, בדבר מרדך, האדון הגדול, בשלום הושבתים במקדשיהם, מושב לרצון. מעשה זה ביטא את הגישה הסובלנית של האימפריה הפרסית. נהוג להשוות את השבת צלמי האלים למקדשיהם לאישור שנתן כורש לשקם את בית המקדש בירושלים (עז' א, בד; דה"ב לו, כב-כג); ראו אצל קורט ותדמור. 43 [] שמו של אשורבנפל, מלך שקדם אותי, [ראי]תי (?) בעת שיקום החומה נתגלתה כתובת של אשורבנפל מלך אשור שהוטמנה בזמן שיפוץ קודם של אַמְּגַר-אַנְלֵל.

ח' תדמור, "הרקע ההיסטורי להצהרת כורש", ע"ז לדוד, ירושלים תשכ"ד, עמ' 450-473; הנ"ל, "עליית כורש והרקע ההיסטורי להכרזתו", שיבת ציון - ימי שלטון פרס (היסטוריה של עם ישראל), תל-אביב תשמ"ג, עמ' 5-16

A. Kuhrt, "The Cyrus Cylinder and Achaemenid Imperial Policy", *JSOT* 25 (1983), pp. 83-97

נספחים

אָבַבְר (é.babbar). 'בית זוהר', מקדש האל שמש והאלה אֵי בספר. אובליסק. מצבת אבן שראשה מעוצב כמפירמידה.
אָכַר (é.kur). 'בית ההר', מקדש האל אָנְלַל בניפור.
אֶכֶּת (akitu). חג ראש השנה שנחוג בבבל באביב בתהלוכת האלים למקדש האֶכֶּת. בטקס נקרא הסיפור הבבלי על בריאת העולם והמלכת מרדך כמלך האלים ('אֶנְמַ אֶלֶש'); במהלך הטקס חודשה משרתו של המלך לשנה נוספת.
אָפוּנִים. אשורית *limmu*, הפירוש המילולי 'סבב, תור', כינויו של האיש שעל שמו קרויה השנה לפי שיטת ציון השנים שהיתה נהוגה באשור. בעלי המשרות הגבוהות, כולל המלך, ומושלי הפחות היו אָפוּנִים בתורנות (קבועה פחות או יותר), אחד לשנה. שיטות דומות מוכרות מערים יווניות וגם מרומא (מניין הקונסולים). ראה A. Millard, *The Eponyms of the Assyrian Empire 910–612 BC*, Helsinki 1994.
אֶסְגִּל (é.sag.íl). 'בית שראשו מורם', מקדש האל מרדך בבבל שנהרס על ידי סנחריב ושוקם בידי אסרחדון בנו.
אֶשֶׁר (é.šár.ra). 'בית התבל', שמו של מכלול המקדשים של האל אשור בעיר אשור.
אשר על הבית. הממונה על המשק הממלכתי (או על האוצר); בימי סרגון ב' פיקח גם על בניית דור־שֶׁרְפֵן, הבירה החדשה.
כרוז הארמון. בנוסף לתפקידי מְנַהֵל בארמון המלך, השתתף הכרוז בטקסי פולחן ממלכתיים.
מונולית. גוש אבן גדול מעוצב כמצבה או אנדרטה.
רַב־סַרִּיס (אכדית: *rab ša rēši*). רב הסריסים, מפקד החיל המלכותי; השוו מל"ב יח, יז.
רבשקה (אכדית: *rab šāqê*). שר המשקים, מבכירי החצר האשורית, לעתים נשלח במשימות צבאיות; השוו מל"ב יח, יז.
שנת מולכו (אכדית: *rēš šarrūti*). פרק הזמן מיום עלייתו של המלך לכס המלוכה עד ראש השנה בחודש ניסן הקרוב. תקופה זו אינה נמנית בכלל שנות המלך.

תִּרְתָּן (אכדית: *turtānu*). המפקד הראשי של צבא אשור. מעמדו הבכיר של התרתן בין שרי הממשל בא לידי ביטוי בשמשו כאפונים מיד אחרי המלך. השוו יש' כ, א; מל"ב יח, יז.

על מקדשי מסופוטמיה, אתרם ותולדותיהם, עיינו A.R. George, *House Most High*.
The Temples of Ancient Mesopotamia, Winona Lake, 1993
בעלי המשרות הגבוהות בחצר המלוכה ותיאור תפקידיהם נדונו במחקרה של
R. Matilla. *The King's Magnates. A Study of the Highest Officials of the Neo-Assyrian Empire*, SAAS 11, Helsinki 2000

לוח כרונולוגי

למחצית הראשונה של האלף הראשון לפסה"נ.

	מלכי אשור		מלכי בבל
	אשור־רֶב	972-1012	נבופלאסר
	אשור־רֶשֶׁאֶשׁ	967-971	נבוכדראצר ב'
	תגלת־פלאסר ב'	935-966	אויל מרדך
	אשור־דן ב'	912-934	נְרִגְל־שֶׁר־אַצֶּר
	אדד־נֶרֶר ב'	891-911	לְבַש־מֶרְדַּךְ
	תְּכֶלֶת־נִנְרַת ב'	884-890	נבונאד
	אשורנצ'רפל ב'	859-883	
	שלמנאסר ג'	824-858	מלכי מצרים
	שמשי־אדד ה'	811-823	השושלת הכ"ב
	אדד־נֶרֶר ג'	773-810	שישק א'
	שלמנאסר ד'	755-772	אוסרכן א'
	אשור־דן ג'	745-754	שישק ב'
	תגלת־פלאסר ג'	727-744	תכלות א'
	שלמנאסר ה'	722-726	אוסרכן ב'
	סרגון ב'	705-721	השושלת הכ"ה
	סנחריב	681-704	פי(ענח)
	אסרחדון	669-680	שֶׁבַכָּא
	אשורבנפל	627-668	שֶׁבַתְכָּא
	אשור־אַטְל־אַלֶּן		תרהקה
	סין־שם־לֶשֶׁר	612-626	תְּנוֹת־אַמוֹן
	סין־שֶׁר־אַשְׁכֵּן		השושלת הכ"ו
	אשור־אַבְּלֶט	609-611	פסמתיך א'
			נכו ב'
			פסמתיך ב'
			חפרע
			יעחמס ב'
			פסמתיך ג'

מפתחות

מלכים א	כח, נג 107	בראשית
ה, טו 45	כח, סח 101	י, ב 37, 69
ה, לב 13		י, י 121
ז, מ 45	יהושע	י, יז 13
י, א"ג 49	יא, א 55	י, יח 13, 44
י, כח 37	יא, ה 55	כה, ד 49
טו, יח 32	יא, ח 80	כה, יג 40, 107
טז, לא 40	טו, י 82	כה, יג"טו 49
יז, ט 80	טו, מא 81	כח, ט 107
כ 13	יט, יד 55	מו, יז 60
כב 13	יט, כח 80	
	יט, כט 45, 80	שמות
מלכים ב	יט, מג 82	יד, ב 98
ה, יב 14	יט, מד 82	טז, לה 82
ח, ז"טו 17	יט, מה 82	כה, ה 11
ט, ב 18	כא, כג 82	
ט, כ 18		ויקרא
יג, ה 29	שופטים	כו, כט 107
יג, ג"ה 25	א, לא 45, 80	
יד, כח 45	ז, כד 55	במדבר
טו, יד"כב 37	יא, לג 49	כב, ה 12
טו, יט"כ 43	יח, כח 13	לב, מב 48
טו, כט 48, 54, 115		לג, ז 98
טו, ל 45, 48	שמואל א	לג, מט 48
טו, לז 45	כא, יא"טז 91	לד, ה 52
טז, א 42		
טז, ה"ט 45	שמואל ב	דברים
טז, ר"ט 56	ה, יא 45	א, א 72
טז, ז 42	ח, ג 13	ג, ט 20
טז, ז"ט 115	ח, יב 13	ח, טו 89

לט, א 37	כא, יד 49	יז, ד 62
מז, יז"ח 20	ל, ו 98	יז, ו 63
מז, יט 52	לו-לז 77	יז, כד-לג 63
	מד, כח-מה, א 142	יח-יט 77
הושע	מו, א 133	יח, ח 74, 82
ו, ח 45	ס, ו 49	יח, ט 82
	ס, ז 40, 107	יח, יד 83, 85
נחום		יח, טז 83
ג, ח"י 102	ירמיהו	יח, יז 85
	כז, ו 133	יט, ח 85
זכריה	כז, ח 133	יט, ט 93
ט, א 35	כח, ג 133	יט, לז 77, 121
	כט, א 133	כ, יב 121
תהלים	לו, ט 134	כא, יט 55
מה, י 93	מד, א 98	כג, כט"ל 130
שיר השירים	מו, ב 11, 37, 133	כג, לו 55
ד, ח 20	מו, ד 98	כד, א 133, 134
	מו, כה 102	כד, ב 134
דניאל	מט, כח 40	כד, ז 134
ב, כח 133	מט, כח-לג 134	כד, ח 134
ה, ב 93	נא, כזכח 70	כד, י 133
ה, ג 93		כד, יא 133
ה, כג 93	יחזקאל	כד, יד 95
	כז, ח 13	כד, טז 95
עזרא	כז, ט 13	כה, כז 59
א, ב"ד 143	כז, יא 13, 86	
א, ז 133	כז, יג 37	ישעיהו
ד, ב 63	כט, י 98	י, ט 11
ד, ט"י 63	כט, יד 95	י, יג 56
ד, י 59	ל, יד 102	יא, יא 95
ד, יא 91	לח, ב 69	כ 71
ה, ג 91	לח, ב"ג 37	כ, א 70

יוסף בן מתתיהו	לב 77	נחמיה
מלחמות היהודים	לג, יא 96	ב, ו 93
ג, ז, ז 55	לה, כ 11	ב, יט 40
	לה, כ"כד 130	
נגד אפיון	לו, ו 133	דברי הימים א
א, 124 21	לו, כ"כג 143	ב, כג 48
		ד, כד 60
משנה	יהודית	ד, לט"מא 52
ראש השנה	א, ז 86	ה, יא"יז 48,
ב, ד 20	ב, כה 86	
		דברי הימים ב
	מגילת ישעיהו א	כה, כח 134
	ט, י 37	כו, ז 52

ב. מפתח שמות אלוהויות

השמות במפתח מופיעים בכתיב חסר וללא ניקוד; לקריאותיהם השונות, ראו בכתובות.

אגג 24	בעלשמן 107
אדד 11, 13, 14, 26, 28, 32, 35, 49	
אדד (של חלב) 10, 12, 35	דגן 67, 88
אמון 102, 103	
אנ 28, 67, 94	הדד ראו: אדד
אנלל 25, 67, 85, 94	
אננכ 24	חלד 113
אר 106	
אשור 2, 11, 14, 16, 24, 25, 26, 32	מרדך (ראו גם: בל) 26, 32, 59, 61
48, 54, 59, 61, 62, 64, 66, 67, 70	71, 94, 97, 107, 128, 133, 139
71, 72, 73, 78, 80, 88, 93, 94, 96	140, 141, 142, 143
97, 100, 101, 105, 106, 107	
אשתר 26, 85, 94, 100, 101	נבו (ראו גם: בן בל) 24, 25, 43, 59
אשתר (של ארבל) 106	61, 71, 100, 106, 128, 133, 141
אשתר (של אשור) 100	142
אשתר (של נינוה) 106	נרגל 2, 11, 14, 24, 25
אשתר-אגד 120, 123	
אשתרן 119, 122	סין 32, 106, 142
בל (ראו גם: מרדך) 24, 25, 100	עשתרת 107
106, 112, 114, 120, 123, 131, 133	עתרשמין 106, 107
141, 142	
בן בל (ראו גם: נבו) 128, 133	שמש 32, 53, 54, 64, 94, 96, 106
בנת 102	119, 122
בעלשמם 107	שר (של מלח) 18

ג. מפתח שמות אנשים

השמות במפתח מופיעים בכתיב חסר וללא ניקוד; לקריאותיהם השונות, ראו בכתובות.

אנאל 36, 41	אארמ 40
אס־אדד־אננ 109	אביבעל 89
אסחל 88	אביתע 106
אסטיאגס 139	אדא 91
אסרחדון 33, 52, 77, 87-98, 99	אדד־בל־כאן 112
100, 101, 107, 119, 120, 121, 122	אדד־נרר ב' 109
123, 124	אדד־נרר ג' 23-30, 31, 32, 37, 110
ארבל 36, 40, 41	115
ארחלנ 10, 12, 16, 17, 18, 68	אדון 134
אַרְמָ 10, 12, 16	אדמס 89
אַרְמָ 36	אדנבעל 10
ארמלכ 78, 81	אוסרכן ד' 60, 72, 73
ארנז 40	אורכ 36, 37, 40, 41
ארנת 11	אזתוד 37
ארס 89	אחאב 9, 10, 13, 14, 17
ארתכ 119, 123	אחז 42, 45, 70, 71
אשור־אבלט 127, 128, 129	אחימלך 89
אשור־אשמנ 113	אחמלכ 104
אשור־בל־אצר 111	אחמת 58, 64, 70
אשור־בלת־אכר 110	אכאש 89, 91
אשור־בנ 113	אכיש 91
אשורבנפל 4, 91, 93, 98, 99-108	אכשתר 89
109, 117, 120, 123, 142, 143	אל־אסי 110
אשור־דאננ 112	אלבד ראו : יאבד
אשורנצרפל ב' 3, 9, 18, 69	אלכסנדר מוקדון 104
אשור־נרכדאן 113	אמכשתר 126, 127, 129
אשור־נרר ה' 112	אמנ 11

בר־סגל 110	אשור־שלמנ 112
בר־רכב 37	אשור־תכלכ 110
	אשחת 36, 40, 41
גימ 10, 16	אשנחר 93, 94
גנדב 11, 13	אשפללמ 32
גשם 40	אשתר־דור (מושל נציבין) 111
גשם הערבי 40	אשתר־דור (מושל ארפח) 113
	אתאנדר 89
דדאל 36, 40	אתבעל (מימי שלמנאסר ג') 21
דור־אשור 112	אתבעל (מימי תגלת פלאסר ג') 38,
דין־אשור 10, 11	40
דלת 40	אתבעל (מימי סנחריב) 78, 80, 81,
דַמֶס 89	89
דַמֶס 89	
דריוש א' 117	בוכחורים 71
	בל־אטר 120, 124
הדדעזר 10, 12, 16, 17	בל־אמרנ 112
הושע 44, 45, 47, 48, 51, 62, 67	בל־דן 110, 112
הרודוטוס 139	בל־חרן־בל־אצר 112, 113
	בל־חרן־שדא 90, 103
וסרמ 36, 41, 42, 43	בל־ל־דר 112
	בל־ל־שר 111
זבב 36, 38, 40	בלעם בן בעור 12
זכר 35	בל־תרצ־אלמ 111
זר־אבנ 113	בל־שרנ 83
זר־כת־ל־שר 119, 122	בן־הדד ב' 13, 17
	בן הדד ג' 17, 25, 29, 32, 35
חזאל (מלך ארם) 16, 17, 18, 20, 25	בעל 88, 89, 90, 92, 96, 103, 104
חזאל (מלך קדר) 106, 107	בעל־מנזר 21
חזאל, בית־ 19	בעלעזר 21
חזאל, ארץ בית־ 43, 45, 47	בעשא (בן רחוב) 11, 13
חזיון 31, 32, 37	בצס 89
חזקיהו 35, 69, 70, 71, 73, 77, 78,	בר־הדד ראו: בן־הדד

71 ,70 ,66 ,65 ,61 ,60 ,59 ,58 ,57	83 ,82 ,79
ימנ	חין 12 ,10
ימנה 60	חירם/חירום 45 ,44 ,43 ,38 ,37 ,36
יסד 91	חל 42
יער 91	חמבחדש א' 118
יפת 37	חמבחדש ב' 122 ,119 ,118
ירבעם (בן יואש) 45	חמבנגש 69 ,67 ,66 ,59 ,58
ישמעאל 107 ,49 ,40	חמורבי 32
ית'עאמר 64 ,60 ,58	חנון 60 ,58 ,50 ,47 ,45 ,44 ,43 ,41
	67 ,65 ,64
כדר 122 ,120	
כורש א' 141	טב'צל'אשור 113
כורש ב' 143-139	טב'שר'אשור 113
כיכ 69	
כלפרד (מגרם) 10	
כלפרד (מפתנ) 10	יאבד 68 ,67 ,66 ,65 ,64 ,60 ,58 ,57
כמשחלת 107 ,106	69
כמשנדב 81 ,78	יאד 34
כנבוזי א' 141	יאשיהו 130
כנבוזי ב' 142 ,141	ידנ ראו: ימנ
כנדשפ 10	יהוא 21 ,20 ,19 ,18 ,16 ,15
כס 89	יהוא, בית' 19
כשתשפ 41 ,40 ,36	יהואחז (מלך יהודה), ראו: אחז
	יהואחז (מלך ישראל) 25
ל' 10	יהויקים 134
ל' 81 ,80 ,78	יהורם (בן אחאב) 17
לפחר'אל 112	יהושפט (אבי יהוא) 18
	יואש (מלך ישראל) 29 ,28 ,27 ,25
	45
מחד 113	יוספוס 124 ,55 ,21
מכנ'זר 121 ,118	יותע 107 ,106
מלכאשפ 89	יחל 109
מנחם (בן גדי) 40 ,37 ,36 ,29	יכנל 101
מנחם (משממרנ) 81 ,78	ימין 60
מנ'כ'אדד 111	

נבונצר 117	מנ־כ־אשור־לא 114
נבופלאסר 124, 125, 912, 130, 131,	מנשה 89, 91, 96, 101
133	מצר 89
נבו־שם־לשר 132, 134	מראי 24, 25, 27, 28, 32
נבו־תרץ 113	מרדך־אשמנ 111
נביות 107	מרדך־בלאדן 59, 77, 80, 118, 121,
נחום 102	122
נכו 100, 102, 130	מרדך־בל־אצר 113
ננרת־אלי (מימי אדד־נרר ג') 111	מרדך־רמנ 111
ננרת־אלי (מימי תגלת־פלאסר ג' -	מתכל־אשור 114
סרגון ב') 112, 113	מתכל־מרדך 111
ננרת־אלכ־פנ 113	מתן 42, 43
נסחר־בל 114	מתנ 77
נרגל־אבלט 112	מתנבעל (מימי שלמנאסר ג') 10
נרגל־אלי 110	מתנבעל (מימי תגלת פלאסר ג') 42
נרגל־ארש 26, 27, 110, 111	מתנבעל (מימי אסרחדון) 89
נרגל־שר־אצר 6	מתנת (מימי תגלת פלאסר ג') 41,
נתנ 107	42, 55, 56
	מתנת (מימי סרגון ב' וסנחריב) 61,
סין־שר־אשכן 127, 129	78, 79, 81, 83
סין־תכלכ 112	מתנת (מימי אסרחדון) 89, 91
סלוקוס 5	מתת 91
סלמל 36, 40, 41	
סמירמיס 23	נבו־אטרנ 112
סמרמת 23, 27	נבו־אשדי־כאן 111
סנגר 10, 16	נבו־בל־אצר (מושל ארפח) 112
סנדאר 89	נבו־בל־אצר (מושל סאמ) 112
סנחריב 2, 3, 4, 35, 45, 54, 56, 61,	נבו־דאננ 112
70, 71, 73, 77-86, 87, 89, 91, 94,	נבו־כדנצר ראו: נבו־כדרצר
105, 107, 117, 118, 121, 122, 124,	נבו־כדרצר 6, 95, 130, 133, 134,
סנפ 42	135
סראת 51, 52	נבו־כנ־אצר 109
סרגון ב' 4, 35, 57-76, 91, 113,	נבו־נאד 139, 141, 142, 143

קוסמלך 42	121 , 118 , 115 , 114
קטורה 49	
קטסיאס 27	עבדלאת 81 , 78
קינז 40	עבדמלכת 89 , 88
קסרקסס 129	עזור 65 , 64 , 60 , 58
	עזיהו 52
רכבת 81 , 78 , 56 , 55	עזריהו 115 , 38 , 36-34
רע 65 , 64 , 59 , 58	עירמ 81 , 78
רצין 20 , 36 , 37 , 40 , 44 , 45 , 52 , 53 , 55 , 54	עמינדב 101
רצפ 127	עמלדן 107 , 106
	עמרי, בית' / בן 9 , 13 , 16 , 18 , 19 , 20 , 21 , 24 , 25 , 44 , 47 , 48
ש־אשור־דב 114	
שבכא 60	פדאל 91 , 89 , 81 , 78
שבתכא 102 , 82 , 61	פדי 91 , 83 , 82 , 79 , 78
שישק 72	פול (ראו גם: תגלת פלאסר ג') 37
שלכנ 72	פלגר 89
שלמנ 42	פנ־אשור־למר 111
שלמנאסר ג' 2 , 4 , 9-22 , 28 , 33 , 40 , 51 , 53 , 68 , 97 , 109	פנמו 41 , 40 , 37 , 36
שלמנאסר ד' 31-32 , 37 , 111	פסמתיך 103
שלמנאסר ה' 57 , 62 , 66 , 67 , 113 , 117 , 118 , 121	פסר 69
שמ־אדנ 122 , 120	פסרס 40 , 36
שמש 60 , 58 , 54 , 53 , 49 , 47	פענחי 60
שמש־אבנ 122 , 119	פקח 51 , 48 , 47 , 45
שמש־אדד ה' 23 , 26 , 28 , 122	פרעה 134 , 73 , 70 , 64 , 60 , 58
שמש־אל 111 , 32 , 31	פשנחר 100
שמש־אפחר 114	
שמש־בל־אצר 113	צדקא 91 , 81 , 78
שמש־שמ־אכנ 105 , 117 , 120 , 123	צדקיהו 134
שנב 42	צל־בל 110
שנחת 69	צלבעל 89 , 83 , 79
	קוסגבר 91 , 89

,107 ,81 ,73 ,72 ,65 ,60 ,57 ,56	שפ־אשתר 111
121 ,118 ,115 ,112	שפטבעל 41 ,40 ,36
תחותימס ג' 90	שפתכ ראו: שבתכא
תחמ 41 ,40 ,36	שר־אמרנ 113
תכלכ־אניבל 113	שרלדר (מלך אשקלון) 81 ,78
תנות־אמון 102 ,100 ,99	שרלדר (מלך צנ) 102 ,100
תפנחת 60	ששפש 141
תרהקה 82 ,87 ,90 ,92 ,93 ,94 ,95	תאר 106
103 ,102 ,101 ,100 ,99 ,97 ,96	תגלת־פלאסר א' 2 ,3 ,21
תרחר 41 ,40 ,36	תגלת־פלאסר ג' 6 ,19 ,20 ,25 ,33-

ד. מפתח שמות גיאוגרפיים ואתניים

ליד שמות מקומות המופיעים במפה שבעמודים 136-137, מופיעות הקואורדינטות המתאימות בסוגריים.

126, 127, 128, 131, 132, 140, 141,	אבדד 64, 65, 67
142, 143	אבדדנ 24
אכזיב 78, 80	אבל 48
אל־אקרע, ג'בל־ 35	אבל בית מעכה 48
אלב (ד-1) 35, 112	אבל השטים 48
אלברי 24	אבל־XX 43, 45, 47, 48
אל־חדר 53	אבן־אבראק 82
אל־כלב, נהר־ 21, 81, 94	אברר 119
אל־מחאלב 45	אגד ראו: אכד
אל־מליחא 18	אדבאל 47, 48, 49, 55, 56
אל־עמרנה 44	אדום (ז-5) 24, 25, 42, 70, 71, 78,
אל־עריש 63, 72	81, 89, 91, 107
אל־עריש, ואדי־ 52, 90	אדל 89, 91
אַלֶּפּ 24, 40	אדנ 10
אַלֶּפּ 113	אדנה 37, 91
אל־קלעה 82	א־דרוז, ג'בל־ 20, 48
אלתקה 79, 82	אוגרית 35
אלתרב 35	אור (ב) 119, 122, 140
אמד 111, 113, 114	אורמיה, ימת־ (ג-1) 70
אמורי 20	אזור 78, 82
אמנה, הר־ 11, 13, 14, 34, 35	אזל 128
אמנה, נהר־ 14	אחזחנ 111, 112
אמנוס (ז), הר־ 12, 37	אחמתא 139
אמנ־מנד 126, 127, 129, 140, 142	אידליון 91
אמפ 88	איראן 38, 48, 59, 72, 142
אַמֶּךְ 12, 24, 25, 28, 67, 75, 78, 81,	אכד (ראו גם: בבל) 94, 95, 101,
106, 141, 143	118, 119, 120, 121, 122, 123, 125,

ארפד (21) 12, 19, 23, 58, 64, 66,	אנ־אשור־אתר־אצבת 10, 12
67, 110, 112, 115	אנדי 24
ארפח (ג3) 110, 113, 125,	אנטוליה 12, 37, 69, 85, 86, 139
126, 129	אנטיוכיה, עמק־ 12
ארצ־, ארץ־ 59, 61	אנמ 88
אררט (ב1) 9, 31, 35, 73, 87, 111,	אנסגס 89
112, 113, 115, 128	אנק 12
אש (41) 78, 80, 81, 105	אנשן 139, 140, 141, 142
אשדוד (51) 57, 58, 60, 61, 64, 65,	אסואן 102
70, 71, 78, 79, 81, 83, 89, 115	אסחמ 88, 90
אשדוד־ים 58, 60, 65	אסחפר 97, 98
אשור (ארץ) (ג-27-3) 2, 3, 4, 5,	אֶסַן 34, 35, 47
6, 7, 9, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20,	אֶסַן 77
21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 31, 32,	אסנת 10, 13
33, 34, 35, 37, 38, 41, 43, 44, 45,	אפק 97, 98
46, 47, 48, 49, 51, 52, 55, 56, 57,	ארגנ 10
59, 62, 63, 64, 65, 67, 68, 69, 70,	ארוד (31) 10, 13, 14, 28, 42, 44,
71, 72, 73, 77, 78, 79, 80, 81, 82,	51, 78, 81, 89, 101
85, 86, 87, 90, 91, 92, 93, 95, 96,	ארז 52, 87, 88, 90
97, 98, 99, 101, 102, 103, 104,	ארזחנ 113
105, 106, 109, 110, 111, 112, 113,	ארזים, הר־ה־ 31, 111
114, 115, 117, 118, 119, 120, 121,	ארזיש 24
122, 123, 124, 125, 126, 127, 128,	ארך (ג5) 118, 120, 121, 123
129, 130, 135	ארם 9, 13, 35, 36, 40, 86, 128
אשור (עיר) (31) 2, 10, 18, 20, 26,	ארמ 55
40, 64, 66-67, 71, 79, 89, 95, 113,	ארם־משק 10, 12, 13, 16, 17, 18,
119, 120, 121, 123, 125, 126, 129,	19, 20, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 31,
141, 143	36, 37, 40, 41, 42, 44, 45, 48, 53,
אשחנ 35	56
אשחפר 92, 93	ארנ 16
א־שיח, ג־בל־ 20	ארנת (אורונטס) (21-3) 12, 35
אשננ 142, 143	ארסלן־טאש 25
א־שקיף, ג־בל־ 14	ארסלן־טפה 12

בית דגן 81	אשקלון 41, 42, 45, 46, 56, 78, 81,
בית זית 78, 80	83, 89, 95, 96, 123, 131, 134
בית־זר 113	אשר, נחלת־ 80
בית חדר 53	אשתנוד 36, 37, 40, 41
בית־יכן 122	אתא 111
בית מעכה 48	אתנ 35, 40
בית נטופה 55,	
בית נטופה, בקעת־ 55	באר 88
בית עדן 11	בבל (ארץ) (ב-ג-4-5) (ראו גם: אכד)
בית עמון ראו: עמון, בית־	2, 5, 6, 7, 20, 32, 45, 53, 54, 59,
בית צפר 88	70, 77, 80, 94, 95, 99, 105, 109,
בית שאן 21	114, 115, 117, 118, 120, 121, 122,
בלואת 12, 21	123, 124, 125, 129, 130, 131, 132,
בלח 125	133, 134, 135, 139, 141
בלח, נהר־ (ה) 10, 11, 16, 128	בבל (עיר) (ג) 24, 25, 122, 139,
בממ 35	140, 141, 142, 143
בנוק 95	בגדד 25, 59
בני־ברק 78, 82	בדח 24
בעל 110	בדנ 47, 49
בעל צפון, הר־ 34, 35	בדרה 59
בעל־ראש, הר־ 20, 21	בוז 122
ברגא 88	בו 119, 122
ברדא, נהר־ 14	בין־הנהרות, ארץ־ (ראו גם:
ברכל, ג'בל־ 60	מסופוטמיה) 112
ברס נמרוד 25	בירות 13, 28, 94
ברספ 24, 25, 122	בית אגס 12, 19
בשור, נחל ה־ 72	בית אל 62
בשן 18, 20, 45, 48	בית־אמכן 118, 121
	בית ארמ 88
גא 88	בית ברה 55
גאליה, מושב־ 82	בית גסמי 88
ג'ביל 13	בית דגון (מישור החוף) 78, 81
גבל (ז) 10, 13, 16, 18, 36, 40, 41,	בית דגון (שפלת יהודה) 81

דלהום שחים 90	90 ,89 ,81 ,78 ,47
דלי 91	גבלנ 125
דלתה 59, 60, 71, 72, 73, 82, 93,	גַבַר 12, 10
95, 98, 102, 103, 123	גַבַר 55
דמשק (4ז) (ראו גם: ארם דמשק)	גברא 55
13, 14, 15, 18, 20, 23, 24, 25, 26,	גבתון 60
27, 28, 31, 32, 37, 38, 45, 49, 52,	גוזן (ה2) 63, 110, 113, 114
53, 54, 56, 58, 64, 111, 112	גולן 45
דמשק, בקעת- 14	גור בעל 52
דנב 18	גזלבנד 24
דן, נחלת- 82	גלזא 11, 14
דנונים 91	גליל (חבל ארץ) 21, 54, 55
דר 119, 122, 142, 143	גלעד (חבל ארץ) 48
דר, בקעת- 58, 59, 69	גלעד (עיר) 43, 45, 47, 48
דרוזים, הר ה- 49	גמבל 88
דרך הים 21	גן יאשיה 98
דרך המלך 38, 49	ג'סר א'שוע'ור 12
דרך הנגב 46	ג'רבלוס 11
דרך העולה ממצרים 46	גרגם (11-2) 10, 12, 31, 36, 40, 41
דרך יפו-ירושלים 82	גרה, נחל- 90
האלה, נחל- 60	גש 10, 12
האלה, עמק- 74	גת 58, 60, 65, 74
הודו 101	גת, ארץ ה- 140, 142, 143
המדן 139	דומה (ה6) 13, 40, 107
הס, הר- 34	דור-יכן 114
הר ה- 88	דור-שרכ 122
ואן, ימת- (17) 123	דור-שרכן (2ד) 64, 113, 114, 119,
ורכה 121	122
זאוייה, ג'בל- 35	דיארבכר 9, 29
זבולון, נחלת- 55	דיר אל-בלח, חוקי- 63
	דכר 119, 120, 122
	דלאמ 88, 90

34, 35, 36, 38, 41, 58, 60, 64, 65,	זבן, נהר־ 125
66, 67, 68, 69, 131	זגרוס, הרי־ (א-ב-3-4) 38
חנדנ (ה-3) 26, 125	זהרני, נהר־ 90
חנתן 54, 55	זיתא 80
חסה 80	זמא (ראו גם: מזמא) 113
ח'רבת א־חוש 80	זמבן 142, 143
ח'רבת אם אל־חנפש 48	זמח 27, 28
ח'רבת סמוניה 55	זמר 47
ח'רבת סרונה 55	זתנ 35
ח'רבת קברה 55	
ח'רבת רומה 55	חבור (ה-2-3) 63
חרחר 24	חברר 111, 112, 114
חרמון 20	חבשכי 111
חרן (ה-2) 11, 32, 124, 127, 128,	חבשנ 36, 37, 40
129, 130, 142	חדרך (ו-3) 34, 35, 43, 47, 111
חת 2, 10, 12, 16, 20, 24, 25, 26,	חדתה 25
28, 35, 37, 40, 51, 58, 65, 69, 70,	חזו 110
78, 80, 88, 89, 90, 91, 113, 131,	חורן, הרי־ (ז-4) 20, 48
132	ח'ורסאבאד 57, 60, 62, 63, 67
חַת 47, 49	חזי, הר־ 35
	חידקל, נהר־ (ה-1-ב-5) 9, 10, 36, 71,
טאורוס, הרי־ 37, 89	96, 97, 125, 126, 127, 132, 133,
טניס 102	142, 143
טריפולי 13, 35	חילך (ז-1) 86
	ח'יריה 82
יאזור 82	חלב (ו-2) 10, 11, 12, 35, 37
יבש גלעד 45	חלבה 45
ידננ (ח-3) 80, 89, 91	חלד 88
יהודה (ז-5) 14, 34, 35, 42, 45, 52,	חלדא 88, 90
69, 70, 71, 73, 74, 77, 79, 82, 83,	חלדה 90
85, 89, 91, 95, 96, 98, 99, 101,	חלח 63
102, 130, 134	חמאה 12
יהודה, עיר־ 132, 134	חמת (ו-3) 10, 12, 16, 17, 18, 23,

103 ,101 ,100 ,97 ,95 ,94 ,93	יודפת 55
26 ,25 ,24 (ג) כותה	יוון 139 ,91
80 כזיב, נחל-	יטבה 55
69 ככמ	יטבת 55
113 כלז	ים, ארץ ה' 122 ,119
,25 ,23 ,19 ,18 ,17 ,15 (ד) כלח	ים הגדול במזרח/התחתון (א) 6) ,24
,91 ,69 ,63 ,62 ,50 ,46 ,43 ,33 ,27	143 ,141 ,88
113 ,112 ,111	ים הגדול במזרח/התחתון, חוף- 17,
88 כלמ	33
114 כלמאי	ים הגדול במערב/העליון (ז-ח-2-5)
112 כלנה	,100 ,85 ,70 ,35 ,28 ,25 ,24 ,21 ,20
,37 ,36 ,32 ,31 ,11 ,10 (ה-ו) כמח	143 ,141 ,110 ,101
114 ,41 ,40	ים הגדול במערב/העליון, חוף- 9,
122 ,119 ,89 כנד	,44 ,43 ,40 ,35 ,34 ,33 ,21 ,17 ,16
52 כנען, ארץ	,89 ,88 ,81 ,72 ,71 ,64 ,50 ,48 ,47
40 כסכ ,36	105 ,100 ,91 ,90
102 ,101 כפכפ	ים, מעבר ל- 80 ,78
35 ,34 כר"אדד	82 ,81 ,78 (ז) יפו
103 ,90 ,88 כר"אסרחדון	55 יראון, קיבוץ
100 כר"בנת	143 ,134 ,79 ,42 (ז) ירושלים
124 ,120 כרבת	90 ירזה
141 כרד	45 ,20 ירמוך, נהר-
95 ,94 כרדניש	35 ירק, הר-
17 ,14 ,9 כרח	ישראל 9 ,10 ,14 ,15 ,17 ,18 ,19
129 כרכוך	,41 ,38 ,37 ,36 ,35 ,29 ,27 ,25 ,23
,37 ,36 ,16 ,12 ,11 ,10 (ו) כרכמיש	60 ,56 ,51 ,48 ,45 ,42
133 ,132 ,131 ,69 ,40	ישראל, ארץ- 14 ,20 ,21 ,41 ,42
70 ,69 כרל	,90 ,87 ,77 ,73 ,67 ,66 ,57 ,56 ,54
114 כרל	,139 ,134 ,96
21 כרמל, הר-	יתב 35
38 כרמנשח	
103 ,102 כרנך	כוסבא 35
53 כרצ	כוש 58 ,59 ,60 ,61 ,71 ,79 ,82 ,92

מואב (ז5) 42, 70, 71, 78, 81, 89,	כר־שלמנאסר 10, 11
106, 107	כש 114
מוף 92, 93, 94, 100, 102, 103, 120	כשדים 25, 59, 77, 121, 122
מוצול 27	כשדים, ארץ־ 24, 85, 86
מזמא (ראו גם: זמא) 112	כשים, התקופה הכשית 95
מחבל 45	כשפנ 34, 35, 43, 44, 47, 48, 50,
מחלב 44, 45, 78, 80	51
מכן 96, 97, 100, 101	כתריה 91
מלד (11) 10, 12, 36, 40, 41, 119	כתרס 89, 91
מֶלֶח 18	
מֶלֶח 61, 96, 97, 98, 100, 101	לבן 72
מלטיה 11, 12	לבנון 21, 55
ממפיס 93	לבנון, בקעת ה־ 28
מֶנֶ 24	לבנון, הר ה־ 21, 28, 34, 43, 89
מֶנֶ 125	לבנון, מול ה־ 14, 20, 35
מְנִי (ב2) 40, 69, 70, 85, 86, 110,	לד'קיה 12, 13
111, 113, 125	לדר 89, 92
מנית 48, 49	לדרה 92
מנצות 28, 111	לוד 103, 139
מס 24	לוקסור 102
מסופוטמיה (ראו גם: בין הנהרות,	לימסול 92
ארץ־) 2, 6, 15, 33, 130	לכיש 83, 84, 85
מעבר יברוד 107	לעש 35
מעונים 51, 52	לרנקה 68, 91
מערב 88, 90	לשי 111
מפרץ אלכסנדרטה 122	
מפרץ הפרסי 122, 314	מארב 47
מצצר 113	מגדול (ח5) 97, 98
מצרים (ח5-6) 5, 10, 13, 40, 44,	מגידל ענגיר 28
45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 58,	מגידו 21, 109, 130
60, 61, 62, 64, 67, 70, 72, 79, 82,	מדי (א-ב2-3) 24, 63, 69, 110, 111,
87, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98,	112, 124, 126, 129, 130, 139, 142
99, 100, 101, 102, 103, 120, 123,	מדנ 125

129 ,127 ,126	,132 ,131 ,130 ,129 ,128 ,125 ,124
ניפור (ג) 25 ,119 ,120 ,122	134 ,133
ניקוסיה 91 ,92	מצרים, נחל-ראו: נחל מצרים
נל, הר- 112	מרום 55
נמר 24 ,40 ,111 ,112	מרון, ג'בל- 55
נציבין 111 ,112 ,113 ,127	מרם 55
נקדנ 34	מרסמן 64 ,65 ,67
נרי 89	מרעש 12 ,31
נתח 100 ,102	מרקס 113
נתניה 98	משא 47 ,49
סאא, הר- 34 ,35 ,43 ,47	משך, ארץ- 69
סאים 71	מתנ 53
סאמ 112	מתרנ 142 ,143
סבע 26	נא ראו: נוא
סג 88	נאר 24 ,28 ,29
סג'ור 12	נבאך 13
סגר 10	נבטים 107
סהר הפורה 49	נביות 107
סוא 100 ,102	נגב 46
סוריה 9 ,11 ,12 ,17 ,23 ,25 ,26 ,28	נוא ("אמון") 100 ,101 ,102
34 ,37 ,38 ,41 ,45 ,49 ,60 ,67 ,92	נוביה 59 ,60 ,71 ,73 ,82 ,93 ,95
104 ,105 ,115 ,124 ,130 ,133 ,134	102
135 ,139	נווה 18
סוריה, מדבר- 40 ,107	נופר 25
סח 125 ,126 ,129	נחל מצרים 88 ,90 ,97 ,98 ,134
סחלל 10 ,11	נחל מצרים, עיר- 51 ,52 ,72
סחר 125	נחשון, צומת- 82
סינ 10 ,13 ,34 ,35 ,47	ניאפוליס 92
סיני, (מדבר-) 49 ,52 ,72 ,91 ,96	נילוס 60 ,93 ,102
98	נינוה (ד) 6 ,10 ,57 ,66 ,70 ,73
סל 89	79 ,82 ,83 ,84 ,85 ,87 ,88 ,90 ,91
סלא 89	100 ,101 ,102 ,104 ,106 ,109 ,113

עיראק 26, 27, 59	סלכה 18
עכבר 55	סלנ, הר- 24, 25
עכברה 55	סמ 53
עכו (ז) 78, 80, 105	סמא 113
עמאן 13	סמחנ 55
עמון, ארץ- (ז) 14, 49	סנגבת 40
עמון, בית- (ז) 14, 42, 78, 80,	סנגר, ג'בל- 26
81, 89, 91, 101, 107	סס 89, 119, 122
עמונים 14	ספירה 12
עמרי, ארץ (בית-) (ז) 24, 25, 44,	ספית-מלח 18
47, 54, 55, 67	ספּר (ג) 119, 122
ענת 126	ספרד 139
עצי האשכרוע, הר- 34	סקיתים 129
עקרון 74, 79, 82, 83, 89, 91, 134	סקר, הר- 47, 49, 51
ערב, מדבר- 13, 46, 49, 97, 101,	סרבא 34
106, 107, 122	סרבנ 44, 45
ערבים 11, 13, 36, 38, 40, 44, 47,	סרדיס 139
49, 52, 53, 54, 58, 60, 62, 63, 64,	סרחאן, ואדי- 13, 40, 107
65, 66, 96, 105, 132	סרנ 55
ערקת/ערקה 10, 13, 14, 43, 47	סרפנד 80
	סת 95
פוליטיקו 92	
פזרגייק 31	עבר הירדן 13, 14, 21, 45, 105, 107
פיניקיה 9, 12, 18, 21, 38, 41, 48,	עבר הנהר 91, 139
77, 85, 87, 91, 96, 101, 104	עדלון 90
פלוסיום 102	עזה (ז) 41, 43, 44, 45, 46, 47, 50,
פלשת 24, 25, 45, 46, 49, 52, 60,	51, 56, 58, 60, 65, 67, 72, 79, 83,
70, 71, 72, 74, 78, 81, 82, 85, 86,	89, 90
96, 98, 112, 123	עזקה 73, 74
פלשת, חוף- 42	עילם (א-ב) 4-5 58, 59, 66, 67, 69,
פפ 89, 92	77, 99, 105, 117, 118, 119, 120,
פפוס 92	122, 123, 133, 134, 142
פרג 10	עיפה 47, 49, 64, 65, 67

קהיר 93	פרס 143, 139
קוה (ז) 36, 37, 40, 41, 86	פרס, התקופה הפרסית 40, 91
קוקליה 92	פרסא 24
קיליקיה 37, 91	פרת, נהר (11-5ב) 9, 10, 11, 12
קנואת 48	16, 20, 24, 25, 26, 37, 71, 91, 96
קנטרה 98	97, 125, 126, 128, 129, 131, 134
קנת 47, 48	143, 139
קפריסין 68, 80, 91, 101	פתור 10, 12
קקון 98	פתנ 10, 12
קר 89	פתר 69, 70
קרקר (ז) 10, 11, 12, 14, 15, 17	פתרוס 94, 95
58, 64, 65	
קרת חדשת (ח) 89, 92	צור (ז) 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28
קרתם 88	36, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 51
	56, 65, 80, 81, 86, 88, 89, 90, 92
ראס אל-עין 80	95, 96, 97, 98, 103, 104, 105, 122
ראש הנקרה 21	צור, ארץ 21
ראש העין 98	צידון (ז) 16, 18, 20, 21, 24, 25
רבדים, קיבוץ 82	28, 40, 78, 80, 81, 87, 88, 89, 90
רבן 72	119, 122
רבת בני עמון 80	צידון ועירה 78, 80
רגלת 127	צידון רבה 78, 80
רומה 55	צידנייה 18
רומי, התקופה הרומית 92	צלח'ד 18
רחוב 11, 13	צמר (ז) 43, 44, 47, 50, 51, 58, 64
רחל 126	צנ 100, 102
רינוקורורה 90	צען 102
רמות גלעד 45	צפת 55
רסצר 47, 48	צרפת 78, 80, 88, 90
רפיח 52, 58, 59, 63, 64, 65, 67	
72, 97, 98	קאראטפה 37
רצף 110, 112, 113	קדישא, נחל 35
רקמת 111	קדר 40, 106, 107

113, 69, 43	רשפון 48
92, 89, 37, 31 תורכיה	רשצר 48
49, 47 תימא	
129, 126, 125 תכרתין	שאמל 123
114, 112 תל	שבא 47, 49, 58, 60, 64
72, 63 תל אבו־סלימה	שברי 120, 123
26 תל אברהים	שומר 2, 94, 95, 101, 140, 141,
11 תל אחמר	142, 143
55 תל א־ח־רבה	שומר, התקופה השומרית 143
98 תל אל־חיר	שומרון (ז) 28, 29, 36, 37, 40, 45,
102 תל אל־יהודיה	48, 57, 58, 59, 62, 63, 64, 65, 66,
142 תל אל־מליאן	67, 98, 109, 118, 121
122 תל אל־מקיר	שומרון, ארץ־ (ז) 97, 98
80 תל אל־פחאר	שומרונים 62, 63, 64
35 תל אפיס	שורק, נחל־ 82
60 תל א־צפי	שושן (ב) 141, 143
80 תל א־ראשדיה	שיח' זויד 72
95, 27 תל א־רמאח	שכ 88
60 תל אשדוד	שלנ, ארץ בית־ 45
82 תל א־שלאף	שמאל (ו) 12, 34, 36, 37, 40, 41,
82 תל בטש	92
28, 12, 11 תל־ברספ	שמעון 55
90, 72 תל ג'מה	שִמרון 55
55 תל ג'פאת	שמרין 59
92, 37, 12 תל זנג'ירלי	שמשמרנ 78, 81, 89
74 תל זכריה	שנר, הר־ 18, 20
44 תל כאזל	שפי 112
85, 84 תל לכיש	שפלה 60, 74, 81, 83, 84, 85
40 תל מסח'וטה	שרון 98
82 תל מקנה	שריון, הר־ 20, 89
91, 33, 15 תל נמרוד	
74 תל עזקה	תבי 102
59 תל עקר	תַבַל (ז-ח-1-2) 36, 37, 40, 41, 42,

תמוד 64, 65, 67	תל צפית 60
ת'מילת, ואדיי 40	תל קדואה 98
תמנה 79, 82	תל קויונג'יק 91
תמס 89, 92	תל קרקור 12
תמסוס 92,	תל רוקיש 63
תנ 36, 37, 41	תל רפאד 12
תרבצ 2, 126, 129	תל שמרון 55
תרח 11	תל-ש-תרח 10, 11
תשחן 9, 10, 35, 112, 114	תל-תרח 16
	תחנ 36, 37, 41

ערכים המופיעים במילון המונחים מסומנים ב*.

129 ,126 ,122 ,100	אבבר* 119
ברכה 5 ,38 ,51 ,141	אכר* 25 ,24
	אכת* 5 ,124 ,131 ,133
גיוס 20 ,26 ,28 ,58 ,59 ,62 ,63 ,64 ,	איל ניגוח 18 ,74 ,79 ,83
98 ,97 ,96 ,91 ,89 ,85 ,75 ,68 ,66	אישרור מלך 45 ,48
99 ,100 ,101 ,119 ,125 ,126 ,127 ,	אנאלים 1 ,2 ,3 ,4 ,5 ,6 ,17 ,18 ,19 ,
132 ,133 ,134 ,142	34 ,35 ,36 ,38 ,52 ,54-56 ,57 ,59 ,
גליל אבן 18	60 ,62 ,63-66 ,69 ,70 ,71 ,77 ,78 ,
	99 ,104
הגליית אלים 62 ,65 ,78 ,94 ,105 ,	אסגל* 140 ,142
107 ,120 ,121 ,123 ,124 ,125 ,132	אסטילה 68 ,71
הגליית תושבים 43 ,35 ,50 ,54 ,55 ,	אפונים* 3 ,9 ,11 ,18 ,28 ,32 ,80 ,
57 ,62 ,63 ,64 ,65 ,68 ,78 ,79 ,81 ,	83 ,90 ,103 ,109 ,110
83 ,85 ,86 ,88 ,95 ,134	ארמית 3 ,12 ,13 ,25 ,37 ,40 ,59 ,
הוצאה להורג 119 ,120 ,122 ,124 ,	91 ,107
133	אשר* 24
הושבת תושבים זרים 58-59 ,62 ,	אשר על הבית* 109 ,110 ,111 ,112 ,
63 ,64 ,65 ,67 ,68 ,72 ,88 ,90 ,98	113 ,119
החזרת אלים 106 ,118 ,120 ,121 ,	
122 ,123 ,124 ,142 ,143	בהלה 47 ,79 ,133
החזרת מלך 47 ,79 ,82 ,93 ,100	בולה 82 ,91
הכנסת אלים 10 ,11	בחירת המלך 3 ,24
הכרה באלוהות מקומית 12	בריחת האויב 17 ,18 ,20 ,44 ,47 ,
המרדה 58 ,64 ,69 ,70-71 ,106	50 ,51 ,53 ,58 ,60 ,61 ,64 ,71 ,78 ,
הסגרה 59 ,61 ,79 ,82	80 ,88 ,100 ,101 ,106 ,119 ,120 ,
הסרת מצור 104	122 ,123 ,124 ,127 ,133
הפשטת עור 58	ברית 9 ,12 ,14 ,16 ,17 ,18 ,34 ,35 ,
הרג 11 ,14 ,15 ,17 ,20 ,50 ,51 ,53 ,	36 ,45 ,55 ,58 ,66 ,67 ,68 ,77 ,96 ,

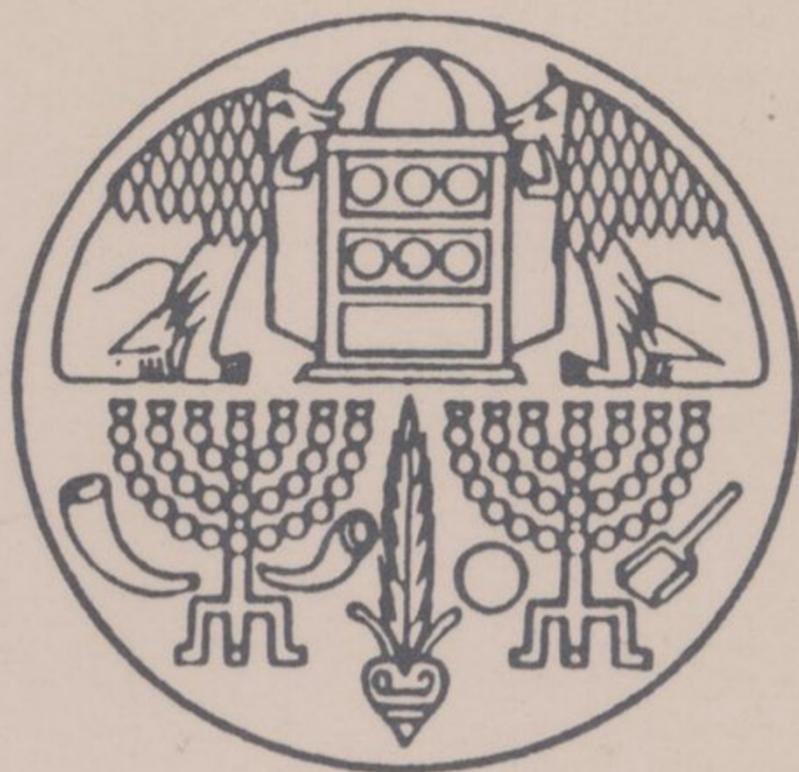
,134 ,130 ,125 ,105 ,103 ,98 ,86	,122 ,119 ,105 ,88 ,79 ,67-66 ,58
142	,127
112 ,111 ,110 ,109 *כרוז הארמון*	,106 ,104 ,83 ,80 ,62 השתעבדות
כרוניקה 1, 2, 5, 6, 7	107
,35 ,32 ,31 ,28 ,18 אפונימית	129 ,56 התאבדות
115-109 ,70 ,52 ,44	
,93 ,92 ,89 ,77 ,65 ,59 בבליית	וסאל 11, 24, 37, 38, 43, 45, 56
143 ,135-117 ,97	,106 ,101 ,100 ,97 ,96 ,87 ,82 ,78
בבליית מימי אסרחדון 90	135 ,134
בבליית מימי נבונאד 139	
אסרחדון 90, 122, 123	זגרת 15
כריתת גנים 20, 53, 54	
כריתת ראש 88, 89, 119, 122	חורבן 10, 20, 53, 54, 64, 74, 77
כתובת	,126 ,124 ,121 ,118 ,114 ,93 ,88
אנאליסטית 18	134 ,131 ,129 ,127
ארמית 37, 40	חילופי שלטון 18, 42, 44, 45, 47
בנייה 64	,66 ,65-64 ,60 ,58 ,57 ,56 ,55 ,48
בסגנון מלכותי 32	,93 ,89 ,87 ,81-80 ,79 ,78 ,77 ,70
גליל 67, 104, 139	,114 ,113 ,112 ,111 ,107 ,106 ,99
הפר 81, 83	,129 ,127 ,123 ,120 ,119 ,118 ,117
הקדשה 2, 3, 23, 26, 91, 139	134 ,133 ,132 ,131
זיכרון 4, 23	חיל רגלים 10, 74, 79, 83
מלכותית 1, 38, 121, 122	חציית נהר 10, 11, 16, 20, 26, 71
מלכי אשור 29, 33, 67, 73, 78	128 ,97 ,96
83 ,93 ,98 ,101 ,107 ,143	
סיכום 1, 4, 5, 41, 43, 46, 50-	יומן אסטרונומי 6
99 ,87 ,69 ,66 ,63 ,62 ,57 ,52	יומן מסע 3
פלשתית 82	
פרובינציאלית 10	כישלון 5, 53, 69, 117, 120, 123
ראווה 4	134
	כניעה 10, 11, 15, 18, 19, 24, 25
לוח 35, 73, 84, 110, 117, 123, 124,	,48 ,46 ,45 ,44 ,42 ,41 ,37 ,28 ,27
130 ,128	,83 ,81 ,78 ,71 ,69 ,68 ,62 ,51 ,49

98, 95	אבן 15, 23-26, 69
מצבת שיש 27	חומר 1, 5, 17, 34, 41, 43, 50
מצודה 63, 95, 100, 112, 126	96, 66
מצור 20, 26, 44, 53, 58, 59, 65	שיש 20
79, 81, 82, 83, 92, 93, 96-97, 98	
103, 104, 112, 115, 127, 129	מבול (דימוי) 11, 14, 53, 54, 68
מרד 18, 34, 43, 45, 55, 56, 57, 58	90, 88
66, 67, 68, 78, 79, 81, 87, 88, 89	מגדל 74, 79, 98
92, 96, 97, 99, 102, 103, 104, 106	מגדל מצור 18, 45, 126, 131
118, 121, 123, 126, 133, 134, 135	מגן 53, 68, 79, 83
מרכבה 10, 14, 16, 17, 20, 58, 59	מדבר 47, 49, 51, 64, 65, 98, 132
62, 63, 64, 65, 68, 79, 83, 88, 89	134
125, 132	מהדורה 3, 4, 17, 78, 83, 87, 99
משמעת 58, 59	101, 102, 103, 104, 105, 107
	מכס, בית 44, 46, 47, 51
נוסחה 5, 27, 28	מכתב לאל 73
ניצחון 4, 14, 16, 17, 18, 20, 23	מכתבי אל-עמרנה 44
24, 29, 38, 47, 49, 52, 58, 59, 64	מלך קודם 21, 51, 58, 64, 68, 70
65, 66, 69, 79, 83, 92, 96, 99, 100	85, 88, 94, 100, 142, 143
106, 107, 112, 117, 125, 131	מנהרות 18, 74, 79, 83, 93
נישוק רגלים 44, 48, 78, 101, 106	מנחה, ראו: מס ו/או מנחה
141	מנסרה 1, 57, 62, 63, 70, 71, 77
נמל 46, 62, 63, 64, 65, 80, 82, 90	78, 80, 83, 85, 87
93, 102	מס ו/או מנחה 16, 19, 23, 24, 26
נסיגה 5, 20, 125, 126, 129	27, 28, 31-32, 34, 36, 38, 40, 42
נפילה בקרב 37	44, 45, 47, 48, 50, 56, 58, 60, 62
נקמה 69	64, 65, 68, 69, 70, 73, 78, 79, 80
נשיאת סל 68, 86, 89	82, 83, 88, 93, 94, 104, 106, 107
נשק 10, 11, 47, 50, 51, 53, 58, 61	125, 128, 131, 132, 133, 135, 141
64, 74, 78, 79, 80, 83, 88, 94, 101	מסחר 12, 38, 46, 49, 62, 64, 65
103, 106, 107, 119, 141	72, 91, 109
	מצבה 5, 9, 14, 15, 23, 26, 27-29
סוללה 11, 50, 74, 75, 79, 83, 96	31-32, 38-41, 48, 63, 68, 70, 92

,124 ,123 ,122 ,121 ,120 ,107 ,106	104 ,97
143	סולם 39 ,83 ,79
,28 ,21 ,20 ,18 ,15 ,1	סופר 1 ,2 ,3 ,4 ,6 ,14 ,17 ,19 ,25
51 ,50 ,47 ,46 ,44	38 ,43 ,44 ,45 ,57 ,62 ,77 ,78 ,83
פרץ (בחומה) 93 ,83 ,79	91 ,95 ,117 ,121 ,122 ,123 ,129
פרשים 68 ,65 ,20 ,10	130 ,142
	סיפוח 10 ,11 ,34 ,35 ,43 ,47 ,59
ציפור (דימוי) 53 ,50 ,47 ,44 ,36	62 ,64 ,65 ,67 ,74 ,79 ,83 ,88 ,90
79	100
	סירות 10 ,11
קללה 106 ,92 ,38 ,32	סמל אלים 27 ,46 ,51 ,95
קרב שדה 132 ,106 ,100	סריס 35 ,42 ,58 ,59 ,61 ,62 ,65
קשת 90 ,89 ,88 ,83 ,80	68 ,88 ,90
קשת 82 ,79 ,53	
	עגל הזהב 62
רב־סריס* 111 ,42	עדכון 80 ,87 ,99 ,101
רבשקה* 112 ,111 ,101 ,109	עזרה צבאית 59 ,60 ,79 ,82 ,125
רומח 83 ,79 ,68 ,53	126 ,135
רועה (דימוי) 140 ,66 ,65 ,64 ,59	עזרה צבאית, בקשת־ 42 ,70 ,79
רצח 118 ,117 ,87 ,77 ,56 ,51 ,17	82 ,134
121 ,119	ענישה 81 ,87 ,89 ,105 ,121
שבועה 107 ,107 ,106 ,64 ,55 ,53	פולחן 2 ,6 ,10 ,24 ,25 ,46 ,51 ,93
שבט ערבי 134 ,105 ,52 ,49	94 ,112 ,114 ,115 ,117 ,122 ,131
שליח 107 ,83 ,80 ,59	139 ,140
שלל 18 ,17 ,16 ,14 ,11 ,10 ,4 ,3	פחד 10 ,15 ,55 ,58 ,59 ,61 ,62 ,74
,53 ,51 ,47 ,44 ,27 ,26 ,25 ,24 ,20	80 ,88
,78 ,74 ,68 ,66 ,65 ,64 ,62 ,61 ,58	פחה 35 ,43 ,47 ,59 ,61 ,62 ,65 ,68
,100 ,95 ,94 ,93 ,89 ,88 ,85 ,83 ,79	88 ,90 ,93 ,100 ,101 ,103 ,105
,126 ,125 ,123 ,120 ,119 ,114 ,106	109 ,113 ,114
132 ,131 ,130 ,129 ,128 ,127	פחוה 61 ,63 ,65 ,70 ,90 ,98 ,101
שלמונים 71	103 ,126 ,131
שמן 50	פסל אלים 1 ,10 ,44 ,47 ,50 ,58 ,62

תועבה 79, 32	שמש 74
תלייה 105, 79, 53	שריון 83, 79
תעלה 142, 86	שריפה 106, 93, 64, 58, 47, 20, 10
תפילה 100, 67, 32, 5	128
תפיסת שלטון 17, 43, 48, 54, 56	
121, 68, 60	תבוסה 97, 5
תרתן* 11, 31, 58, 59, 64, 70, 101	תבליט 15, 91, 33, 34, 53, 59, 60
112, 111, 110, 109	92, 85-84, 83
	תגבורת 79

כבר במאה ט' לפסה"נ החלו מגעים בין ישראל ויהודה והאימפריה האשורית האדירה. לפי המקרא המגעים בין ישראל למעצמות הגדולות של מסופוטמיה הקדומה התבטאו בעיקר במלחמות, כיבושים והגליות. להשלמתה של תמונה היסטורית חד-צדדית זו יש להסתייע בכתובות מלכי אשור ובבל המאפשרות שחזור מבוקר ומאוזן יותר של האירועים שקבעו את גורלן של ישראל ויהודה.

באסופת כתובות זו, ראשונה מסוגה בעברית, מובאות ארבעים ושתיים תעודות ממאות ט'-ר' לפסה"נ. היא כוללת את מרבית הכתובות המלכותיות המסופוטמיות הנוגעות לתולדות ישראל וארץ-ישראל. כך למשל, נמצא בכתובות שלמנאסר השלישי מלך אשור ידיעות על יחסי ישראל וארם שלא נזכרו בספר מלכים המספר במלחמות ישראל והארמים. במנסרת סנחריב מתואר מסעו של מלך אשור לארץ יהודה מזווית ראייתו של השליט האשורי, שבא להטיל מחדש את מרותו על תושבי הארץ שמרדו בו. בכרוניקות של מלכי בבל ובכתובת הגליל של כורש מלך פרס יש מידע רב ערך המאיר את פרשת חורבן ירושלים והמקדש, ואת שיקומם בימי שיבת-ציון.

כל הכתובות תורגמו מחדש מן המקור, לאחר בדיקתן בפרסומים המדעיים העדכניים, והן מלוות במבואות קצרים ובפירושים, ובביבליוגרפיה נבחרת לכל תעודה. הספר מלווה באיורים ומפות, ובמפתחות מפורטים.